

03.07.2023

Dnro:t

20761/03.04.04.04.23/2021

20770/03.04.04.04.23/2021

Asia	Valitus ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain yhteiskäsittelyn piiriin kuuluvassa lupa-asiassa
Muutoksenhakijat	1) Vantaan kaupungin ympäristölautakunta 2) Kiilan omakotiyhdistys ry, Seutulan kyläyhdistys ry ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry
Luvan hakija	Peab Industri Oy

Päätös, johon haetaan muutosta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 11.5.2021 nro 132/2021

Aluehallintovirasto on myöntänyt Peab Industri Oy:lle maa-ainesten ottoluvan kalliokiviainesten ja moreenin otolle sekä ympäristöluvan louheen ja asfaltin murskaamolle ja asfalttijätteen varastoinnille Vantaan kaupungin alueella sijaitsevalle kiinteistölle 92-34-23-1.

Aluehallintovirasto on hylännyt hakemuksen toiminnan aloittamiseksi muutoksenhausta huolimatta.

Yhteislupa on voimassa 31.5.2031 saakka.

Ellei lupamääräyksissä toisin määrätä, toimintaa on harjoitettava hakemuksen ja seuraavien lupamääräysten 1–34 mukaisesti:

Yleiset lupamääräykset

1. Alueella saa harjoittaa toimintaa maanantaista perjantaihin lukuun ottamatta arkipäiviä, seuraavasti:

Murskaus ja siihen liittyvä melua aiheuttava toiminta	kello 7–22
Poraus	kello 7–18
Rikotus, kun melulle alttiisiin kohteisiin on yli 500 metriä	kello 8–18
Rikotus, kun melulle alttiisiin kohteisiin on alle 500 metriä	kello 8–16
Räjähdykset	kello 9–17

Kuormaaminen ja kuljetukset

kello 6–22

2. Ulkopuolisten asiaton pääsy ajoneuvoilla toiminta-alueelle on estettävä lukittavilla puomeilla tai muulla vastaavalla järjestelyllä. Louhinta-alue on aidattava ulkopuolisille aiheutuvan vaaran estämiseksi.

Toiminnanharjoittajan on nimettävä henkilö, joka vastaa päätöksen määräysten noudattamisesta sekä laitoksen hoidosta ja valvonnasta. Henkilön nimi ja yhteystiedot on toimitettava tiedoksi valvontaviranomaiselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille. Mikäli vastaavan hoitajan yhteystiedot muuttuvat, on muutos saatettava tiedoksi em. viranomaisille.

Maa-ainesten ottaminen ja louhinta

3. Hakemuksen mukaisella 6,5 hehtaarin ottoalueella kiinteistöllä 92-34-23-1 saa irrottaa kiviaineksia louhimalla enintään 296 000 m³tr vuodessa, kokonaisottomäärän ollessa yhteensä 664 170 m³tr. Louhinta saa ulottua alimmillaan tasolle +54 (N2000). Moreenia saa ottaa kokonaisuudessaan 33 750 m³ alimmillaan tasolta +54 (N2000).

Toiminnan suunnittelussa, toiminnassa ja luiskien kaltevuuksissa on otettava huomioon voimajohtolinjan läheisyys. Suojaetäisyyksistä, louhintojen rajauksesta ja toimintatavoista on sovittava edellä mainitun linjan haltijan kanssa ennen toiminnan aloittamista.

Maa-ainesten ottaminen tulee toteuttaa hakemuksen ja suunnitelmapiiirustusten mukaisesti, ellei lupamääräyksistä muuta johdu. Alueen eteläreuna tulee alussa jättää louhimatta ja louhia se vasta myöhemmin, jotta murskausta voidaan tehdä sen suojassa. Ottoalueen kaikki 10 metriä ylittävät reunat, kuten luoteis- ja koillisreuna tulee louhia porrastaen.

Porausta saa suorittaa vain vaimennetulla poravaunulla, joka on varustettava pölynkeräyslaitteistolla.

4. Ottamisalueen rajat tulee merkitä selvästi maastoon ennen ottamistoiminnan aloittamista alueella. Ottamisalueelle on sijoitettava riittävä määrä korkeuskiintopisteitä ottamissyvyyden seuraamista varten.

Jyrkistä seinämistä ei saa aiheutua sortumisvaaraa tai muuta riskiä ihmisille tai eläimille. Putoamis- ja räjähdysvaarasta tulee ilmoittaa maastossa selkeästi havaittavilla lippusiimalla tai varoitusnauhalla sekä varoituskylteillä. Kaikkien yli 3 metriä korkeiden luiskien yläreunat on varustettava (teräsverkko)aidalla tai maa- tai kivivalleilla tai vastaavalla helposti havaittavalla ja kestäväällä tavalla. Merkintöjen säilymisestä on huolehdittava ottamistoiminnan aikana ja sen jälkeen niin kauan kuin vaara on olemassa. Mahdollisesta voimajohtojen läheisyyteen rakennettavasta aidasta, erityisesti metallirakenteisesta, tulee sopia voimajohtojen omistajan kanssa erikseen.

Räjäytykset on mitoitettava ja räjäytysaineet valittava niin, että alueelle jäävä kallio pysyy mahdollisimman ehyenä ja räjäytyksistä ja niistä aiheutuvasta

tärinästä, paineallostasta tai kivien sinkoutumisesta ei aiheudu vahinkoa tai haittaa Fingrid Oyj:n voimajohdolle, alueen ulkopuolisille rakennuksille, rakenteille, kaivoille tai muulle ympäristölle eikä tärinäherkille laitteille. Luvan saajan on ennen toiminnan aloittamista esitettävä valvontaviranomaiselle ainakin kalliopohjaveden pinnankorkeus louhittavilla alueilla, kerralla räjäytettävän kentän koko ja momentiaalinen (samanaikaisesti räjähtävä) räjäytysainemäärä.

Räjäytyksiä ei saa tehdä ilman Helsinki-Vantaan lentoaseman lennonjohdon lupaa.

Pintamaavalleista on esitettävä pohja- ja leikkauspiirustukset sekä vakavuuslaskelmat. Tiedot on esitettävä Uudenmaan ELY-keskukselle sekä toimitettava tiedoksi Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille kaksi kuukautta ennen louhinnan aloittamista.

5. Maa-ainesten ottamisen aloituskatselmuksesta on sovittava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat toimialueen kanssa. Aloituskatselmuksessa tarkastetaan, että ottamisalue ja kiintopisteet on asianmukaisesti merkitty ja vesienkäsittelyrakenteet on rakennettu ja ovat toimintakuntoisia.

Edellä mainittuun katselmukseen on kutsuttava myös Fingrid Oyj:n edustaja tai pidettävä erillinen katselmus ennen maa-aineksen oton aloittamista Fingrid Oyj:n kanssa. Kirjallinen louhintasuunnitelma, jossa voimajohto on huomioitu, on toimitettava katselmuksen pitäjälle kaksi viikkoa ennen katselmusta.

Hanskallion tutka-aseman turvallisuusselvityksen/turvallisuustarkastelun tekemisestä ennen toiminnan aloittamista on sovittava lennonvarmistuspalvelua tarjoavan Fintraffic Lennonvarmistus Oy:n kanssa.

Ennen louhinnan aloittamista on tehtävä rakennekatselmuksella Finnrock Consulting Oy:n laatiman 27.6.2018 päivätyn ”Vantaan kiertotaloushankkeen louhintatyöt, Vantaa. Louhintatyön alustava riskianalyysi” liitteen 1 mukaisella katselmuksaluerajauksen sisäpuolella olevissa rakennuksissa ja rakenteissa. Tarvittaessa on varauduttava tekemään välikatselmuksia vauriotilanteiden selvittämiseksi sekä varauduttava tarvittaessa laajentamaan tärinäherkkien laitteiden vaimennusaluetta ja katselmointialuetta.

Louhintatöiden päätyttyä loppukatselmuksia tulee tehdä alkukatselmusten laajuudessa.

6. Ennen louhintatyön aloitusta on kaikkiin katselmuksialueen kiinteistöihin, noin 500 metrin etäisyydellä louhimosta, jaettava tiedote, jossa ilmoitetaan työtä koskevat tarpeelliset tiedot ja yhteyshenkilöt. Tiedotteista tulee ilmetä ainakin seuraavat tiedot:

Kuvaus tehtävästä työstä, aloitusajankohta, työn arvioitu kesto, arvioitu valmistumisaika, päivittäiset työajat, kartta työmaa-alueen sijoittumisesta, naapurialueilla suoritettavat varotoimenpiteet, katselmuksella, tärinämittaukset,

räjäytyksistä ilmoittaminen, työmaan yhteystiedot, valvojan ja urakoitsijan yhteyshenkilön nimet sekä puhelinnumero. Tieto seuraavan viikon räjäytysten ajankohdista tulee saattaa yleisön tietoon sähköisillä tiedotusjärjestelmillä perjantaisin kello 16 mennessä.

7. Maa-ainesluvan haltijan on tehtävä vuosittain tammikuun loppuun mennessä maa-aineslain 23 a §:ssä tarkoitettu ilmoitus edellisestä vuonna otettujen maa-ainesten määrästä maa-ainesasetuksen 9 §:n mukaisesti yhteisluvan valvontaviranomaiselle.

Maisemointi

8. Louhoksen pohja on ottamistoiminnan jälkeen muotoiltava siten, etteivät valumavedet jää seisomaan alueelle, eikä ottamisalueen reunoille jää suojaamattomia vaaraa aiheuttavia jyrkäniteitä.

Kaikki ottoalueen reunat tulee luiskata puhtailla maa/kiviaineksilla tai pintamailla vähintään kaltevuuteen 1:3 ellei maisemoinnin ja jälkihoidon hyväksytyssä suunnitelmassa ole muuta hyväksyttyä.

Kaivannaisjäte (20 950 m³tr) eli alueelta kuorittu pintamaa, kannot ja hakkuutähde voidaan hyödyntää hakemuksessa esitetysti ottamisalueen suojarakenteisiin, jälkihoitoon ja maisemointiin tai kuljettaa muualla hyödynnettäväksi. Pintamaiden välivarastointiin tarvittaessa osoitettu alue (suunnitelmapiiirustukset 20.11.2020) johtoaukeaman itäpuolella tulee pohjoisosastaan jättää koskemattomaksi muinaistien alueella ja mahdollisuuksien mukaan kehittyvän heinäkorven alueella. Kantoja ja hakkuutähteitä saa välivarastoida toiminta-alueella enintään kolme vuotta. Selkeytysaltaiden hienohiekka-aineksia voidaan käyttää ottamisalueen suojarakenteisiin, jälkihoitoon ja maisemointiin.

9. Vuosi ennen luvan päättymistä maisemoinnista ja jälkihoidosta tulee esittää yksityiskohtainen suunnitelma valvontaviranomaisen hyväksyttäväksi. Suunnitelmassa tulee esittää alueen jälkihoito, siistiminen, luiskien muotoilu, pintamateriaalin levitys ja kasvillisuus. Suunnitelmassa tulee esittää alueen silloinen ja tuleva käyttö.

Ennen luvan voimassaolon päättymistä, kun alue on siistitty, tasattu ja muotoiltu, luvan haltijan on pyydettävä valvontaviranomaiselta Valtioneuvoston maa-ainesten ottamisesta annetun asetuksen 7 §:n mukaista lopputarkastusta.

Vastaanotettavat jätteet

10. Alueelle voidaan vastaanottaa asfalttijätettä enintään 60 000 tonnia vuodessa.

Mikäli alueelle tuodaan jätettä, jonka vastaanottoa ei ole hyväksytty ympäristöluvassa, on jäte viipymättä toimitettava paikkaan, jonka ympäristöluvassa jätteen vastaanotto on hyväksytty tai jäte on palautettava jätteen haltijalle.

Murskaus

11. Alueella saa murskata alueelta louhittua kiveä yhteensä enintään 800 000 tonnia (enintään 296 000 m³ktr) vuosittain. Muualta tuotua kivilouhetta saa murskata enintään 700 000 tonnia vuosittain. Jäteasfalttia voidaan murskata enintään 60 000 tonnia vuosittain.

Murskauslaitos on sijoitettava mahdollisimman alhaiselle paikalle, josta melun ja pölyn leviäminen on mahdollisimman vähäistä. Mahdollisimman lähelle murskauslaitteistoa on sijoitettava esimerkiksi pintamaista, louheesta tai murskeesta tehty vähintään 5 metriä korkea meluvalli, joka estää melun leviämistä lähimmille altistuville kohteille. Meluvalli tulee olla tehtynä, ennen murskaustoiminnan aloittamista. Melueste on siirrettävä, jos murskauslaitosta siirretään. Murskausta voidaan tehdä myös kallion suojaissa.

Murskauslaitoksen kuljettimet on koteloitava ja murskeen pudotuskorkeus on säädettävä mahdollisimman matalaksi pölyämisen torjumiseksi. Murskattavaa materiaali on tarvittaessa kasteltava tai käytettävä esimerkiksi sumutusta murskauksesta aiheutuvan pölyämisen estämiseksi.

Murskauslaitteisto tulee liittää verkkovirtaan, kun se on mahdollista ja viimeistään siinä vaiheessa, kun murskataan vain muualta tuotavaa kiviainesta.

Alueen eteläreunaan tulee sijoittaa lakikorkeudeltaan noin tasolla +69–72 metriä (N2000) ja noin 4–7 metriä vallin pohjoispuolelta maanpinnasta oleva meluvalli vastineen liitteen 4 mukaisesti. Meluvalli on pysytettävä paikallaan niin kauan kuin alueella murskataan tai sen avulla voidaan meluhaittaa vähentää. Meluvalli voidaan rakentaa alueen pintamaista tai muusta puhtaasta materiaalista, esimerkiksi varastoitavasta kalliomurskeesta. Meluvalleista on esitettävä materiaali, pohja- ja leikkauspiirustukset sekä vakavuuslaskelmat Uudenmaan ELY-keskukselle.

Hulevesien käsittely

12. Alueella muodostuvat hulevedet on koottava ja johdettava alueen eteläkulmaan sijoitettaviin esi- ja jälkiselkeytysaltaiseen ja edelleen biosuodatuksen kautta ojaan, josta vedet laskevat Tuusulanjokeen. Vesienkäsittely on järjestettävä ja mitoitettava siten, että kaikki alueella muodostuvat hulevedet voidaan ylivirtaamakaudellakin käsitellä tehokkaasti. Laskeutusaltaat on oltava suljettavissa padolla tai sulkuventtiilillä. Laskeutusaltaaseen johdettavien vesien viipymän altaissa tulee olla riittävä kiintoaineen laskeuttamiseksi. Allastilavuuksissa on otettava huomioon kerran 10 vuodessa esiintyvät rankkasateet ja ilmaston lämpeneminen (+ 20 % edellä mainitusta allastilavuudesta).

Hulevesiä voidaan johtaa pumppausvennyksen kautta esi- ja selkeytysaltaisiin tai pumpata hyödynnettäväksi pölyntorjunnassa.

Biosuodatuskenttä on rakennettava YIT INFRA OY, Kiilan kiertotalouskeskuksen vesienkäsittely ja hulevesien hallinnan suunnitelma,

12.9.2018 periaatteita ja kasvillisuutta noudattaen. Biosuodatuskentän pinta-alan on oltava vähintään 40 m². Biosuodatuksesta poistuvan veden purkupuikossa on oltava näytteenottoaivo.

Altaiden ja biosuodatuskentän tulee olla valmiita ennen toiminnan aloittamista. Tarkennetusta suunnitelmasta altaiden ja biosuodatuskentän rakenteesta ja tilavuudesta on pyydettävä lausunto Fingrid Oyj:tä ja suunnitelma on esitettävä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tarkastettavaksi kaksi kuukautta ennen niiden rakentamista.

Muualle toimitettavat jätevedet

13. Sosiaalitulojen jätevedet on kerättävä umpisäiliöön, ellei viemäriin johtaminen ole mahdollista.

Käsittely- ja varastoalueiden rakenteet

14. Tukitoiminta-alue, työkoneiden tankkausalue ja kemikaalien käsittely/varastointialue on päällystettävä tiiviillä asfaltilla, jonka tyhjätila on < 3 %. Poltto- ja voiteluaineiden sekä kemikaalien varastointi- ja käsittelyalueiden on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja.

Asfalttijätteen varastointialueen on oltava tiivistetty tai asfaltoitu. Tukitoiminta-alueen, huolto- ja tankkausalueen sekä asfalttijätteen varastointialueelta muodostuvat hulevedet tulee käsitellä I luokan öljynerotimessa ennen niiden johtamista ojaan. Ojaan johdettavan veden öljyhiilivetyypitoisuus saa olla enintään 5 mg/l.

Varastointi

15. Polttoainesäiliöiden on oltava kaksoisvaipallisia tai varustettu kiinteällä suoja-altaalla. Valuma-altaan tilavuuden on oltava vähintään 1,1-kertaa altaaseen sijoitetun suurimman säiliön tilavuus. Säiliöissä on oltava laponesto- ja ylitäytönestolaite. Polttoainesäiliöiden täyttöputken on oltava lukittu, kun alueella ei työskennellä. Pysyvän murskauslaitoksen polttoainesäiliöt voidaan varastoida ja kuljettaa UN-hyväksytyssä kontissa, joiden tankkaus tapahtuu kontin sisällä tai murskauslaitos on liitettävä sähköverkkoon.

Tankkauspaikalla on oltava imeytysainetta ja kalustoa mahdollisten vuotojen keräämistä ja säilyttämistä varten.

Työkoneiden voiteluöljyt ja muut toiminnassa käytettävät kemikaalit on varastoitava lukitussa tilassa tiiviillä alustalla. Räjähdyksineiteitä ei saa varastoida alueella.

Murskattua tai murskaamatonta asfalttijätettä saa varastoida kerrallaan yhteensä enintään 60 000 tonnia. Murskattua jäteasfalttia saa varastoida enintään vuoden ja murskaamatonta enintään kolme vuotta. Asfalttia on poistettava varastosta aina vanhimmasta päästä.

Melu

16. Toiminnoista aiheutuva melutaso ei saa melulle altistuvien asuinkiinteistöjen ja vapaa-ajan asuntojen piha-alueilla eikä virkistysalueella ylittää melun A-painotettua ekvivalenttimelutasoa 55 dB päivällä (kello 7–22). Yöllä kello 6–7 melun A-painotettua ekvivalenttimelutasoa ei saa ylittää 50 dB. Jos melu on luonteeltaan iskumaista tai kapeakaistaista, mittaus- tai laskentatulokseen on lisättävä 5 dB ennen sen vertaamista sallittuun melutasoon. Mikäli melutaso häiriöille alttiissa kohteissa ylittyy, tulee toiminta keskeyttää ja toiminnanharjoittajan tulee ryhtyä yksin tai yhteistyössä muiden melua aiheuttavien toimijoiden kanssa toimenpiteisiin melupäästöjen selvittämiseksi ja meluhaitan vähentämiseksi.

Pöly

17. Käsittely-, varastointi- ja liikennealueiden pölyntorjunnasta on huolehdittava ja pölyäminen on estettävä esimerkiksi kastelemalla/sumuttamalla, asfaltoinnilla tai muulla asianmukaisella menetelmällä. Alueen hulevesiä tulee hyödyntää pölyntorjunnassa. Myös kuormia on kasteltava tarvittaessa. Mikäli maantielle kulkeutuu silmin havaittavaa pölyä, tulee toiminta keskeyttää, kunnes on ryhdytty riittäviin toimenpiteisiin pölyämisen estämiseksi. Suolaa tai muita pohjaveden laatua vaarantavia kemikaaleja ei saa käyttää toiminta-alueen pölynsidonnessa.

Toiminnassa muodostuvat jätteet

18. Kaikki teknisesti ja taloudellisesti hyödynnettävissä olevat toiminnassa muodostuvat jätteet on lajiteltava ja toimitettava hyötykäyttöön tai asianmukaiseen käsittelyyn.

Jätteet on toimitettava paikkaan, jolla on ympäristönsuojelulain mukainen lupa vastaanottaa kyseisiä jätteitä. Jätteet on kuljetettava jätteen laadun mukaisesti tarvittaessa tiiviissä konteissa. Kuljetuskaluston puhtaudesta on huolehdittava siten, ettei toiminta aiheuta roskaantumista.

Jätteenkäsittelysuunnitelma on pidettävä ajan tasalla.

Tarkkailu

Tarkkailusuunnitelmat

19. Toiminnanharjoittajan on laadittava tämän päätöksen mukaiseksi päivitetty toiminnan käyttö-, päästö- ja vaikutustarkkailusuunnitelma, johon tulee liittää muun muassa kartta tarkkailualueesta, vesien kulkureitti sekä tarkkailupisteet kartalla ja koordinaatteina sekä tiedot analyyseissä käytettävistä menetelmistä. Suunnitelma tulee pitää ajan tasalla ja päivittää, jos havaintopaikoissa tai määrityksissä tapahtuu muutoksia.

Tarkkailusuunnitelma ja vesien hallintasuunnitelma on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista,

kuitenkin viimeistään kahden kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

Uudenmaan ELY-keskus voi tarvittaessa muuttaa tarkkailuohjelmaa.

Käyttötarkkailu

20. Toiminnasta aiheutuvaa pölyämistä tulee seurata silmämääräisesti ja tarvittaessa mittauksin. Tarvittaessa tehtävät mittaukset ovat kertaluontoisia ja mittauspisteet sijoitetaan lähimmän häiriintyvän kohteen suunnalle. Jatkuvatoiminen (esimerkiksi 2 kuukautta) hiukkaspitoisuuksien mittaus on toteutettava, mikäli pölyntorjuntakeinoista huolimatta toiminnasta aiheutuu pölyhaittaa asutusalueilla.

Kertaluontoisen jatkuvatoimisen mittauksen suunnitelma on hyväksyttävä valvontaviranomaisella vähintään kahta kuukautta ennen suunniteltujen mittausten aloittamista. Mittausten tulokset ja niiden pohjalta laadittu mittausraportti (sisältäen mittaustulosten vertaamisen asetuksen 79/2017 raja-arvoihin) on toimitettava mittausten jälkeen valvontaviranomaiselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille.

Kerralla räjäytettävällä räjähdemäärin ja ilmanpaineaallon aiheuttamia haittoja (tärinää) on arvioitava ja haittavaikutuksia seurattava, jotta haittavaikutuksia voidaan lieventää esimerkiksi pienentämällä räjäytyksiä.

Muut tarkkailut

21. Toiminnan (louhinta ja murskaus) aiheuttama melutaso on mitattava vähintään kolmella asuinkiinteistöllä/vapaa-ajan asunnolla sekä laitosalueeseen rajautuvalla lähivirkistysalueella kolmen kuukauden kuluessa toiminnan käynnistyttyä.

Meluselvityksissä tulee keskiäänitason (L_{Aeq}) lisäksi selvittää tarvittaessa toiminnan aiheuttamat enimmäistasot (L_{AFmax}) altistuvissa kohteissa. Lisäksi selvityksissä tulee huomioida mahdolliset muut melun häiritsevyyttä lisäävät melun erityispiirteet.

Mittaussuunnitelma on toimitettava 2 kuukautta ennen melun mittaamista ja tulokset kuukauden kuluessa niiden valmistumisesta Uudenmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukseen. Perustellusta syystä ympäristölupaa valvova viranomainen voi vaatia täydentäviä melumittauksia tai meluntorjuntatoimenpiteitä.

22. Louhinnasta aiheutuvaa tärinää on mitattava toiminnan alkuvaiheessa maaperältään ja rakenteiltaan erityyppisissä kohteissa, eri etäisyyksillä ja eri ilmansuunnilla louhinta-alueelta. Tärinämittareiden sijoituspaikat tulee valita alustavan riskianalyysin mukaisesti perustuen louhintaa lähinnä oleviin rajoittaviin (asuin)rakennuksiin, rakenteisiin tai laitteisiin. Yksi mittauspiste on oltava Hankallion tutka-asemalla. Mittarit sijoitetaan louhinnan painopisteen ja edistymisen mukaisesti ja erityisherkeissä kohteissa mittausta

tulee suorittaa räjäytysten aikana koko työmaan keston ajan. Tarvittaessa lähimpien pylväiden perustuksiin tulee asentaa tallentavat värinämittarit.

Mittauksia tulee tehdä aina toimintaa aloitettaessa tai louhintatapaa oleellisesti muutettaessa. Mittauksia on tehtävä vähintään viidellä mittarilla.

Erityisherkkien kohteiden (tutka-asema) osalta mittauksia tulee tehdä koko työmaan keston ajan.

Värinämittaussuunnitelma on lähetettävä ennen toiminnan aloittamista valvovalle viranomaiselle.

23. Toiminnanharjoittajan on osallistuttava tarvittaessa pohja- ja pintavesien sekä ilman laadun yhteistarkkailuun, kalataloudelliseen yhteistarkkailuun, yhteismeluselvitykseen (melumittausten ja -laskennan yhdistäminen) ja liikennevaikutusten selvitykseen.

Pintavedet

24. Laskeutusaltaista biosuodatuksen kautta lähtevästä vedestä ja alueen länsipuolella olevasta lammesta on otettava näytteet vähintään kaksi kertaa vuodessa yli- ja alivirtaamakausia. Näytteistä on tutkittava lämpötila, pH, kiintoaine, sähkönjohtavuus, happi, COD_{Mn}, sameus, alkaliteetti, ammoniumtyppi, nitraatti ja nitriittityppi, fosfori, sulfaatti, kloridi ja öljyhiilivedyt ja metallit (Sb, As, Ba, Cd, Cr, Cu, Hg, Mo, Ni, Pb, Se, V, Zn). Metallien osalta tulee määrittää kokonaispitoisuuksien lisäksi myös biosaatavien metallien pitoisuudet (VnA1022/2006).

Tuusulanjoesta purkupaikan yläpuolelta ja alapuolelta on otettava näytteet ennen toiminnan aloittamista (keväällä) ja sen jälkeen kolmen vuoden välein (keväällä). Viimeisimmät näytteet on otettava toiminnan päätyttyä. Näytteistä on tutkittava edellä mainitut parametrit.

Näytteet tulee ottaa kertaalleen ennen toiminnan aloittamista kaikista tarkkailupisteistä vallitsevan tilanteen kartoittamiseksi.

Pohjavedet

25. Pohjaveden laatua on tarkkailtava alueen eteläosaan asennetusta pohjavesiputkesta, toiminta-alueen alapuolisesta yksityisestä porakaivosta sekä kahdesta talousvesikaivosta vuosittain. Pohjavesiputken ja kaivojen pinnankorkeus on mitattava neljä kertaa vuodessa.

Kaikista pohjaveden tarkkailupisteistä tulee ennen toiminnan aloittamista ja sen jälkeen kolmen vuoden välein (syksyisin) sekä toiminnan loputtua ottaa näytteet laajaa analyysiä varten. Näytteistä tulee analysoida lämpötila, pH, sähkönjohtokyky, aistinvarainen arviointi, ammoniumtyppi, nitraatti ja nitriittityppi, happi, kloridi, kokonaiskovuus, alkaliteetti, COD_{Mn}, mangaani, rauta, sameus, sulfaatti, väri, polttoainehiilivedyt ja mineraaliöljyt, haihtuvat orgaaniset yhdisteet (TVOC-laaja paketti) ja raskasmetallit (arseeni, kadmium, kromi, kupari, sinkki, lyijy). Kaikki metallit (mukaan lukien Fe ja Mn) määritetään sekä kokonaispitoisuuksina, että liukoisina pitoisuuksina.

Muilla kerroilla kuin laajan analyysin vuosina pohjavesiputkesta ja kaivoista on otettava näyte kerran vuodessa syksyllä. Näytteestä tulee analysoida lämpötila, pH, sähkönjohtavuus, happi, COD_{Mn}, sameus, alkaliteetti, ammoniumtyppi, nitraatti ja nitriittityppi, sulfaatti ja öljyhiilivedyt.

Tarkkailusuunnitelmassa hyväksytyssä laboratoriossa analysoitavien näytteiden mittaukset, kalibroinnit, näytteenotot ja analyysit tulee suorittaa suodattamattomista näytteistä standardimenetelmien (ensisijaisesti EN) mukaisesti. Mittauksista, kalibroinneista, näytteenotosta ja analyyseistä tulee pitää yksityiskohtaista kirjanpitoa. Kirjanpitoon liitetään kunkin mittauksen tulokset ja muut mittauksista tai toimenpidettä koskevat olennaiset tiedot.

Mittausraporteissa on esitettävä käytetyt mittausmenetelmät, niiden mittausepävarmuudet, mittauksen laadunvarmistus sekä arvio tulosten edustavuudesta.

26. Vesinäytteiden näytteenottajan tulee olla vesi- ja vesistönäytteenottoon sertifioitu tai muilla tavoin vastaavaan näytteenottoon pätevä henkilö. Vesinäytteet tulee analysoida akkreditoidussa laboratoriossa.

Mittaukset, näytteenotto ja analysointi on tehtävä standardien (CEN, ISO, SFS tai muu vastaavan tasoinen kansallinen tai kansainvälinen yleisesti käytössä oleva standardi) mukaisesti tai muilla tarkoitukseen sopivilla yleisesti käytössä olevilla tarkkailusuunnitelmassa hyväksytyillä menetelmillä.

Kaikkien standardimenetelmistä poikkeavien menetelmien käyttö tulee olla tarkkailusuunnitelmassa kuvattu ja hyväksytty. Mittauksista, kalibroinneista, näytteenotosta ja analyyseistä tulee pitää yksityiskohtaista kirjanpitoa. Kirjanpitoon liitetään kunkin mittauksen tulokset ja muut mittauksista tai toimenpidettä koskevat olennaiset tiedot.

Yhteisluvan valvontaviranomainen voi tehdä tarpeelliseksi katsomansa muutokset päästö- ja vaikutustarkkailuun sekä tarkkailupisteisiin muun muassa tarkkailutulosten perusteella. Muutokset eivät saa heikentää tulosten luotettavuutta, lupamääräysten noudattamisen valvottavuutta eivätkä tarkkailun kattavuutta. Valvontaviranomainen voi päätöksellään muuttaa ja tarkentaa tarkkailusuunnitelmaa edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tarkkailun kattavuutta tai tulosten luotettavuutta.

27. Pintavesien vedenlaatutulokset tulee toimittaa suorasiirtona ympäristöhallinnon Vesla-vedenlaaturekisteriin ja pohjaveden vedenlaatutulokset pohjavesirekisteriin puolivuositain.

Tarkkailutuloksista tulee tehdä vuosiraportti, johon kootaan mittauspisteittäin näytekohtaiset tiedot tarkkailusta. Raportista tulee ilmetä myös käytetyt analyysi- ja mittausmenetelmät. Raportissa esitetään lisäksi näytteenotto- ja mittauspisteiden sijainnit ja mahdollisten uusien havaintopisteiden tiedot. Vuosiraportti tulee toimittaa vuosittain ELY-keskukselle ja kalatalousviranomaiselle (VARELY/kalatalousyksikkö) ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle seuraavan vuoden helmikuun loppuun

mennessä. Raporttiin tulee liittää muun muassa kartta kohdealueesta, analyysitulokset sekä niiden tulkinta ja arvio hankkeen vaikutuksista vesiin. Vesiympäristölle haitallisten aineiden pitoisuuksia tulee verrata asetuksessa VnA1022/2006 esitettyihin ympäristölaatumormeihin.

Riskien hallinta, häiriö- ja muut poikkeukselliset tilanteet

28. Toiminnanharjoittajan on varauduttava ennalta poikkeuksellisiin tilanteisiin. Toiminnanharjoittajalla on oltava ympäristöriskinarviointiin perustuva varautumissuunnitelma. Suunnitelma on pidettävä ajan tasalla.

Poikkeavista päästöistä ja muista ympäristöön vaikuttavista vahinko- ja häiriötilanteista on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle sekä ryhdyttävä viipymättä toimenpiteisiin vahinkojen torjumiseksi ja tapahtuman toistumisen estämiseksi. Mikäli päästöistä voi aiheutua vaaraa ihmisten terveydelle, on ilmoitus tehtävä myös Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle. Laitoksen yhteystiedot on toimitettava myös Helsinki-Vantaan lentoaseman lennonjohtoon mahdollisten poikkeustilanteiden varalta. Myös muuttuvista yhteystiedoista on ilmoitettava.

Poikkeuksellista pölynmuodostusta tai tärinää aiheuttava toiminta on Helsinki-Vantaan lentoaseman lennonjohdon pyytäessä välittömästi keskeytettävä. Jos alueella tapahtuu voimajohtoon kohdistuva vahinko, siitä on ilmoitettava viipymättä Fingrid Oyj:n kantaverkkokeskukseen.

Kirjanpito ja raportointi

29. Laitoksen toiminnasta ja kaikista vastaanotettavista, varastoitavista, käsiteltävistä ja muualle toimitettavista jätteistä on pidettävä kirjaa. Kirjaa on pidettävä myös jäljempänä raportoitavaksi vaadituista tiedoista sekä häiriötilanteista ja muista poikkeuksellisista tilanteista.

30. Toiminnanharjoittajan on kalenterivuositain, viimeistään tarkkailuvuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä toimitettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosiyhteenveto, joka sisältää ainakin:

- kalenterivuoden aikana vastaanotetun asfalttijätteen määrä (t/a) valtioneuvoston asetuksen jätteistä (179/2012) mukaisesti luokiteltuna
- laitoksella vuoden lopussa välivarastossa olevien jätteiden määrät (t) valtioneuvoston asetuksen jätteistä (179/2012) mukaisesti luokiteltuna
- Murskatun kiviaineksen ja asfalttijätteen määrät ja -ajat.
- Käytetyissä kemikaaleissa tai niiden määrissä tapahtuneet muutokset
- selvitys poikkeuksellisista tapahtumista ja poikkeamisista hyväksytyistä suunnitelmista
- tiedot laitoksella tehdyistä huolto- ja korjaustoimenpiteistä
- laitoksen toiminnan tarkkailua koskevat raportit.

Raportointi tulee soveltuvin osin tehdä sähköisesti ympäristönsuojelun tietojärjestelmään toimivaltaisen valvontaviranomaisen tarkemmin ohjeistamalla tavalla.

Toiminnan muuttaminen ja lopettaminen

31. Toiminnan olennaisesta muuttamisesta, keskeyttämisestä tai lopettamisesta on ilmoitettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle hyvissä ajoin. Toiminnan harjoittajan vaihtuessa uuden toiminnanharjoittajan on kirjallisesti ilmoitettava vaihtumisesta toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle. Myös mahdollisesti voimajohtoon vaikuttavista suunnitelmien muutoksista tulee ilmoittaa Fingrid Oyj:lle.

32. Toiminnanharjoittajan on viimeistään vuotta ennen toiminnan lopettamista esitettävä toimivaltaiselle lupaviranomaiselle yksityiskohtainen suunnitelma vesiensuojelua, ilmansuojelua, maaperänsuojelua ja jätehuoltoa koskevista toiminnan lopettamiseen liittyvistä toimita ja lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta.

Mikäli aluetta ei oteta asemakaavassa varattuun tarkoitukseen, tulee vuotta ennen haetun maa-ainesluvan päättymistä jättää valvovalle viranomaiselle hyväksyttäväksi tarkennettu jälkihoitosuunnitelma, jossa huomioidaan alueen silloinen käyttötilanne.

Vakuudet

33. Luvan saajan on ennen tämän päätöksen mukaisen maa-ainesten ottamisen aloittamista asetettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastualueen eduksi 25 000 euron (sisältäen arvonnäköveron) suuruinen vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden, louhintaan liittyvien velvoitteiden ja maisemoinnin, suorittamiseksi. Vakuuden on oltava voimassa vuosi lupapäätöksen voimassaolon jälkeen tai siihen asti, kunnes ottamistoiminta on loppunut ja jälkihoitoa koskevat velvoitteet on valvontaviranomaisen hyväksymällä tavalla täytetty.

34. Toiminnanharjoittajan on ennen jäteasfaltin vastaanottamista asetettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi 183 000 euron (sisältäen arvonnäköveron) jätteen käsittelytoimintaa koskeva vakuus. Vakuus on asetettava ympäristönsuojelulain 61 §:n edellyttämällä tavalla.

Toiminnanharjoittajan on viiden vuoden välein vuosiraportoinnin yhteydessä esitettävä valvontaviranomaiselle selvitys vakuudella katettavien jätteen käsittelyn yksikköhinnoinnista ja kuljetuskustannuksista sekä vakuuden vastaavuudesta. Mikäli vakuutta on tarpeen muuttaa, toiminnanharjoittajan on tehtävä lupaviranomaiselle sitä koskeva esitys.

Päätöksen yleisiä perusteluja

Yhteisluvan ratkaisun perusteluja

Hakemus koskee maa-aineslain 4 a §:n ja ympäristönsuojelulain 47 a §:n mukaista yhteislupaa maa-ainesten ottamista, louhintaa ja murskaamista varten sekä asfalttijätteen vastaanottoa ja murskausta. Etelä-Suomen aluehallintovirasto käsittelee kunnan toimivaltaan kuuluvat luvat, koska toiminnassa otetaan vastaan ja murskataan vuosittain 60 000 tonnia jäteasfalttia. Asfalttijätteen käsittely ei liity alueelle rekisteröidyn asfalttiaseman toimintaan.

Aluehallintovirasto on ratkaisussaan ottanut huomioon maa-aineslain, ympäristönsuojelulain ja jätelain tavoitteet ja yleiset periaatteet sekä näiden lakien ja niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset. Harkintaan ovat vaikuttaneet myös lupakäsittelyn aikana saadut lausunnot. Lähtökohtana ratkaisussa on ollut lupahakemus ja hakijan esittämät toimenpiteet haittojen vähentämiseksi. Annetut lupamääräykset ovat tarpeen, jotta toiminta täyttää edellä mainittujen säädösten vaatimukset.

Luvan myöntämisen edellytykset

Maa-aineslain 6 §:n mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty, eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus. Toiminnanharjoittaja on esittänyt asianmukaisen ottosuunnitelman, eikä ottamisella aiheuteta maa-aineslain 3 §:ssä tarkoitettua kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvoja tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista, huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa tai tärkeän tai muun veden laadun tai antoisuuden vaarantumista.

Yhteisluvan mukainen toiminta sijoittuu voimassa olevalle asemakaava-alueelle, jossa on merkintä ET, yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialue. Alueelle saa sijoittaa katujen ja maanteiden rakentamista sekä muuta rakentamista palvelevia laitoksia, kuten betoni- ja asfalttiaseman. Louhiminen korttelialueella (34023) Tuusulan kunnan rajaa vastaan on tehtävä ainakin osin porrastaen ja porrastasanteet on mahdollisuuksien mukaan istutettava. Asemakaavassa maanpinnan tasoksi on esitetty +54–59. Toiminta ei näin ollen ole kaavan vastaista.

Suunnitelma-alue sijoittuu asemakaavan muutosalueelle, joka koskee kortteleita 30422 ja 34023 sekä katu-, virkistys-, liikenne- ja erityisalueita. Asemakaavan muutosta on perusteltu pääkaupunkiseudun yhdyskuntateknisen huollon lisääntyvällä toiminta-alueella. Edelleen perustelujen mukaan kunnat sekä yksityiset rakentajat tarvitsevat kunnallistekniikan- ja muuhun rakentamiseen materiaaleja, joiden tuottamispaikka ei korkeiden kuljetuskustannuksien sekä kuljetuksesta syntyvien ympäristöhaittojen vuoksi saa sijaita kovin kaukana näiden tuotteiden hyödyntämispaikoista. Tontin

kaakkoisosassa sijaitseva 400 kV voimajohtolinja on merkitty asemakaavan muutokseen vaara-alueena (va).

Alueen asemakaava on hyväksytty Vantaan kaupunginvaltuustossa 23.5.2011. Asemakaavamuutoksella aiemman Seutulän kaatopaikka -nimisen asemakaavan mukaista erityisaluetta (ET-2) on laajennettu VL-alueelle. Aiemmassakin asemakaavassa alueella on ollut varaus vastaavaan toimintaan, minkä tämänhetkinen kaava mahdollistaa.

Suunnittelualue rajautuu koillisessa kiinni Tuusulan kunnan rajaan. Maankäyttö Tuusulan kunnan puolella on osoitettu Ruotsinkylä-Myllykylä II osayleiskaavassa maa-ainesten ottoalueeksi (EO).

Museoviraston mukaan vuonna 2007 tehdyn inventoinnin yhteydessä on havaittu, että Vantaan puolella oleva keskiaikaisen tien osa on tuhoutunut mönkijä- ja enduroradan toiminnan takia, eikä muinaismuistolain mukaista estettä alueen rakentamiselle ole.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä. Toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 11 §:n mukaiset edellytykset murskaamon sijoituspaikan valinnalle.

Valtioneuvoston asetuksella 800/2010 säädetään kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksista, kun toimintaan tarvitaan ympäristölupa. Tämä niin sanottu Muraus-asetus määrittää muun muassa vähimmäisetäisyyden ja toiminnan vuorokautiset aikarajat. Asetuksessa myös säädetään, että toiminnasta syntyvä melu ei saa ylittää häiriöille alttiissa kohteessa edellä mainittuja ulkomelun ohjearvoja (Valtioneuvoston päätös 993/1992).

Pölyn leviämistä torjutaan poravaunun koteloinnilla, murskauksessa kastelulla ja tärinää oikein mitoitetuilla räjäytyksillä.

Ympäristövaikutusten arvioinnissa sekä muistutuksissa on tuotu esille, että Katriinantiellä on jo ilman Peab Industri Oy:n haettua toimintaa varsin runsaasti liikennettä. Tuusulan puolella Peab Industri Oy:n toiminta-alueesta noin kilometrin etäisyydellä sijaitsevan Seepsula Oy:n liikennemäärä on arviolta noin 400 ajoneuvoa vuorokaudessa. Kiviaineskuljetukset suuntautuvat pääosin Senkkerin metsätieltä kaatopaikka-alueen vierestä ja muun teollisuusalueen ohi Hansakalliontien kautta Katriinantielle ja kehä III:lle. Seepsula Oy:n ympäristöluvan mukaan kuljetusreitillä varrella ei ole asutusta siten, että haitat lisääntyvästä liikenteestä olisivat oleellisia. Osa kuljetuksista (arviolta 10–15 %) suuntautuu Senkkerin metsätien kautta Myllykyläntielle. Uuden kiviainestehtaan myötä Senkkerin kiviainesalueelta louhittavan kiviaineksen määrää esitetään kasvatettavan vuodessa enintään 5 000 000 tonniin. Verrattuna tähän, Peab Industri Oy:n liikennemäärät eivät muodosta suurinta osaa liikenteestä eikä Peab Industri Oy:n liikenteestä aiheutuvia haittoja voida siten pitää ympäristöluvan myöntämisen esteenä.

Hakemuksen mukaisesti toimien ja lupamääräykset huomioon ottaen toiminta täyttää ympäristönsuojelulaissa ja jätelaisissa sekä niiden nojalla annetuissa asetuksissa mainitunlaiselle toiminnalle asetetut vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty. Toiminta on mahdollista järjestää siten, että se ei aiheuta terveyshaittaa tai merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Tämän päätöksen mukaisesti harjoitettuna toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset edellytykset luvan myöntämiselle. Toimintakokonaisuudesta liikenne mukaan lukien ei katsota aiheutuvan eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Toiminnasta aiheutuvia pintavesipäästöjä on edellytetty tarkkailtavaksi ja puhdistettavaksi niin, että päästöistä ei aiheudu merkittäviä heikentäviä vaikutuksia Tuusulanjokeen ja sen eliöstöön tai kirjojokikorentoihin. Kuten ympäristövaikutusten arvioinnissa, Uudenmaan ELY-keskuksen antamassa perustellussa päätelmässä sekä lausunnoissa ja muistutuksissa on tuotu ilmi, on Kiilan alueen kuormitus muun muassa ympäristöluvanvaraista toiminnoista johtuen jo suurta. Tässä päätöksessä on edellytetty käytettäväksi päästöjen (muun muassa melu, pöly, tärinä) rajoittamisessa parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Myös osallistumisesta yhteistarkkailuihin on määrätty.

Haetun toiminnan osuus ilmaan, pintavesiin tai pohjavesiin kohdistuvista päästöistä tai liikenteen kasvusta ei aluehallintoviraston näkemyksen mukaan lisää alueen päästöjä merkittävästi. Toiminta on alueelle tavanomaista ja läheisyydessä on samantyyppistä toimintaa.

Perustellun päätelmän huomioon ottaminen

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (252/2017) mukaisesti hankkeesta yhteysviranomaisen laatima perusteltu päätelmä ja arviointiselostus on otettu huomioon tässä päätöksessä.

Hakija on toimittanut 7.4.2020 täydennyksenä 10.3.2020 päivätyn melumallinnuksen ympäristölupahakemusta varten. Mallinnuksessa on huomioitu meluntorjunta YVA-yhteysviranomaisen perustellussa päätelmässä edellyttämällä tavalla eri louhinnan tilanteissa. Hakemuksen mukaan kuormaamista (pyöräkuormaajalla) ja kuljetuksia suoritetaan myös yöllä kello 6–7. Luvassa on annettu kyseistä tuntia koskeva melun raja-arvo.

Yhteysviranomaisen perustellussa päätelmässä esiin tuotu meluntorjunnan toteuttamisen välttämättömyys louhinnan aikana ja vahva suositus muuna aikana on huomioitu määräämällä BAT/BEP tasoisesta meluntorjunnasta muun muassa laitteiden sijoitusta, tuote- ja pintamaakasoja koskevilla lupamääräyksissä.

Perustellussa päätelmässä melutarkastelussa on nähty puutteena se, että siinä ei ole tarkasteltu meluntorjunnan vaikutuksia melun leviämiseen erityisesti louhinnan osalta. Meluntorjunnan tavoitteena on pidetty, että altistuvissa kohteissa päästään laskennallisesti 5 dB alle ohjearvojen, jolloin toiminnan aiheuttamaan meluun liittyvät erityispiirteet (iskumaisuus, kapeakaistaisuus)

eivät estäisi hankkeen toteuttamista. Melumallinnuksen mukaan pahimmassa tilanteessa, kun alueen louhinta ja murskaus on käynnissä ja porausta tehdään alueen korkeimmalla kohdalla, melua aiheutuu 51 dB, kun meluvalli on murskausaseman eteläpuolella. Mallinnusten perusteella kivenmurskaimen eteläpuolelle sijoitettava 5 metriä korkea valli pienentää melutasoja suunnitellun kiertotalouskeskuksen eteläpuolella olevien asuintalojen kohdalla louhintavaiheesta riippuen 1–6 dB. Vallin vaikutuksesta melutaso jää kaikissa laskentatilanteissa ja kaikissa reseptoripisteissä laskentaepävarmuus huomioituna alle päiväajan (7–22) ohjearvon L_{Aeq} 55 dB. Ohjearvotulkinta on tehty YM:n ohjeen 1/1995 mukaisesti 10 % riskitasolla laskentaepävarmuus huomioiden.

Lisäksi hakija on suunnitellut alueen eteläreunaan uuden meluesteen ehkäisemään alueelta leviävää melua lähimpien asuinrakennusten suuntaan. Tätä meluestettä ei ole huomioitu tehdyssä melumallinnuksessa, kuten ei myöskään ottamisalueen kaakkoislaidalle toteutettavaa pintamaavallia, joka vaimentaa erityisesti porauksen melua.

Melumallinnuksen mukaan (10.3.2020) materiaalin vastaanoton ja käsittelyn sekä niihin liittyvän liikenteen toiminta-ajaksi on määritetty koko päiväaika, kello 7–22. Alueelle rekisteröidyn asfalttiaseman sekä sen toimintaan liittyvän liikenteen toiminnan luonteen takia ne on mallinnettu ympäri vuorokauden.

Melulähteiden äänitehotasot ja akustiset korkeudet on arvioitu aiempien vastaavien selvitysten perusteella ja Rambollin vastaavissa kohteissa tekemien melupäästömittausten pohjalta. Myös alueen louhinnasta ja murskauksesta aiheutuva liikenne (77 ajoneuvon käyntiä), kiertotalouskeskuksen toiminta ja alueen loppuosan louhinta (yhteensä 320 ajoneuvon käyntiä) ja asfalttiaseman toiminta (200 käyntiä) on huomioitu mallinnuksessa.

Perustellussa päätelmässä esitettyyn kerralla räjäytettävän räjähdemäärän vaikutuksesta tärinään ja ilmanpaineaaltoon, on huomioitu määräämällä räjäytyksistä sekä ennen ja jälkeen louhintaa tehtävistä rakennus- ja kaivokatselmuksista.

Pölyn torjunnasta on määrätty parhaan käyttökelpoisen tekniikan ja käytännön mukaisesti.

Perustellussa päätelmässä liikenneturvallisuutta parantavien toimenpiteiden toteuttamiseen kävelijöiden, pyöräilijöiden ja ratsastajien turvallisuuden takaamiseksi ei pystytä luvassa vaikuttamaan, koska liikenneturvallisuuden tekijät, kuten nopeusrajoituksen lasku ja Kehä IV -tien toteutus ja liikene yleisillä teillä, eivät kuulu ympäristöluvassa käsiteltäviin asioihin.

Hulevedet käsitellään vesienhallintasuunnitelman mukaisesti laskeutusaltaissa ja puhdistetaan biosuodatuksella. Pintavesivaikutuksia seurataan hulevesiyksiköstä lähtevän veden laadun ja määrän tarkkailulla ja esitetyillä parametreilla. Näillä toimilla on tarkoitus estää kuormituksen lisääntyminen Tuusulanjoessa. Myös tarkkailu on ulotettu Tuusulanjokeen.

Perustellussa päätelmässä todetaan, että sosiaaliset, ihmisiin kohdistuvat vaikutukset ovat hankkeessa erittäin merkittäviä. Asutus, luonto ja kiertotalouteen liittyvien toiminnot sijoittuvat alueelle yhtäaikaaisesti. Yhden toimijan lupakäsittelyllä ei voida ratkaista esille tullutta ristiriitaa. Ympäristöluvassa ja erityisesti maa-ainesten ottotoiminnassa toimintaa on arvioitava ainoastaan laillisuusnäkökulmasta ilman tarkoituksenmukaisuusharkintaa ja toiminnanharjoittajia on kohdeltava tasapuolisesti. Kuten perustellussa päätelmässä on esitetty, toiminnan luvanmukaisuus voidaan läpinäkyvästi todentaa tiedottamisen ja vuorovaikutuksen lisäksi toiminnan hyvällä ja perusteellisella seurannalla, joista yhteisluvassa on annettu määräyksiä.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Yleiset lupamääräykset

Lupamääräykset 1 ja 2. Hakija on esittänyt vastineessaan toiminta-ajoina Valtioneuvoston kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta antaman asetuksen (800/2010) mukaisia aikoja, joita sovelletaan, jos toiminnan etäisyys melulle alttiista kohteista on alle 500 metriä.

Poraaminen on sallittu vain kello 18 saakka hakijan esittämän kello 21:een saakka tapahtuvan poraamisen sijasta. Rikotus on sallittu asetuksen (800/2010) mukaisena paitsi silloin, kun toiminnan etäisyys melulle alttiisiin kohteisiin on alle 500 m, jolloin rikotus on sallittu vain kello 8–16. Räjätysten toteutusaikaa on lyhennetty tunnilla sekä aamulla, että illalla verrattuna hakemukseen, koska räjäytyksistä aiheutuvat paineaallot koetaan erityisen häiritsevinä ja näin asutukselle aiheutuvaa häiriötä on voitu vähentää. Kuormaamiseen ja kuljetuksiin sallittu aika on hakemuksen mukainen. Näin kuljetukset jakaantuvat myös ruuhka-aikojen ulkopuolelle eivätkä aiheuta painetta keskittää liikennöintiä pelkästään vilkkaimpaan liikennöintiäikaan teillä.

Eniten melua, tärinää tai paineaaltoja aiheuttavaa toimintaa on rajoitettu vähimmäisvaatimuksia enemmän lähimpien altistuvien kohteiden suojaamiseksi. Alle 500 metrin etäisyydellä on 9 vakituista asuinrakennusta. Toiminta-ajoissa on myös pyritty yhtenäisiin aikoihin muiden lähialueella samankaltaista toimintaa (kalliokiviainesten otto, louhinta ja murskausta) harjoittavien kanssa. Toiminta-aikojen lyhentämisessä on otettu huomioon muun muassa Tuusulan kunnan puolella sijaitsevan Seepsula Oy:n toiminta ja sille määrätty toiminta-aikarajoitukset.

Rakenteellisin keinoin ja valvonnalla estetään ulkopuolisille aiheutuvat vaarat sekä luvaton pääsy alueelle.

Vastuuhenkilön nimeäminen ja siitä ilmoittaminen valvovalle viranomaiselle on tarpeen päätöksen määräysten noudattamisen ja valvonnan vuoksi. Myös jätelain 141 §:n mukaan jätteenkäsittelylaitoksen tai -paikan

toiminnanharjoittajan on nimettävä vastuuhenkilö toiminnan asianmukaista hoitoa, käyttöä, käytöstä poistamista ja niihin liittyvää toiminnan seuranta ja tarkkailua varten.

Maa-ainesten ottaminen ja louhinta

Lupamääräys 3. Maa-ainesten ottaminen on hyväksytty hakemuksen ja vastineen liitteenä toimitettujen tarkistetun ottamissuunnitelman (SWEROCK 20.11.2020) ja uusien suunnitelmapiirustusten mukaisina. Uusissa suunnitelmissa Tuusulan kunnan rajaa vasten louhittava alue on esitetty louhittavaksi vähintään yksiportaisesti, mikä vähentää alkuperäistä (666 250 m³ktr) ottomäärää 2080 kiinto-m³. Vähennys on huomioitu hyväksytyssä kokonaisottomäärässä. Ottamisesta on esitetty asianmukainen suunnitelma, jota on määrätty noudatettavaksi.

Alue on tarkoitus tasata kaavanmukaista tulevaa käyttöä varten ja kalliokiviainesten ja moreenin alin ottotaso alueen eteläkulmassa on hyväksytty asemakaavan korkeustason +54 mukaisena.

Hakemuksen mukaan kenttäalueen louhintataso ei ulotu todettujen kallioperän heikkousvyöhykkeiden alueella sellaiselle syvyydelle, jolla se aiheuttaisi muutoksia pohjaveden pinnankorkeudessa ja virtaussuunnissa.

Ottoalueen länsipuolella Seutulän vanhan kaatopaikan tarkkailuputkessa 123B veden pinnankorkeus on ollut tasolla +57,6. Suunnitelmapiirustusten (20.11.2020) mukaan luonnollinen maanpinta on ottoalueen länsireunassa noin +67 m (leikkauskuva B-B) ja ottaminen ulottuu tasolle +59 m. Välittömästi ottoalueen kiinteistön lounaispuolella on myös asemakaavassa suunniteltu Kehä IV tiealue (kaavan LT-alue), jonka pohja on hakemusasiakirjojen mukaan tasolla +56 m. Alin ottotaso +54 m toteutuisi vain eteläisimmässä osassa ottoaluetta, jonne on tarkoitus sijoittaa muun muassa hulevesien laskeutusaltaat ja biosuodatus.

Ottoalueen eteläreunaan asennetussa pohjaveden tarkkailuputkesta on vain yksi vedenpinnan korkeustieto tasolta +56,56. Hakijan mukaan putkesta saatava pinnankorkeus ei vastaa alueen pohjavedenpinnan tasoa. Maaperäkartan mukaan ottoalueen eteläosassa maaperä on moreenia. Putkikortin tietojen mukaan maaperä putken kohdalla on turvetta 2,2 metrin syvyyteen saakka ja sen alla moreenia 5 metrin syvyyteen saakka. Kallion pinta on 6,6 metrin syvyydessä ja sen päällä on soraa 1,6 metriä. Edellä esitetyn perusteella aluehallintovirasto on katsonut, että ottotoiminta voidaan toteuttaa hakemuksen mukaisesti eikä kyseessä ei ole pohjaveden pinnan alapuolinen ottotoiminta.

YVA-selostuksessa on todettu muun muassa ”Hankealueen alin louhintataso on noin 12 metriä korkeammalla kuin Päijännetunnelin painetaso hankealueen kohdalla, joka on noin +42. Hankkeella ei arvioida olevan vaikutusta Päijännetunnelin veden määrään tai laatuun Päijännetunnelin ollessa käytössä tai sen mahdollisten huoltotoimenpiteiden aikana.”

Poraamisen hyväksyminen vaimennetulla poravaunulla ja pölynkeräyslaitteella varustettuna vähentää melu- ja pölyhaittoja ja on parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaista.

Ottamistoiminnassa ja ottoalueella työskenneltäessä on huomioitava alueella kulkeva 400 kV:n voimajohto. Fingrid Oyj on antamassaan lausunnossa esittänyt turvatoimenpiteitä voimajohdon läheisyydessä.

Lupamääräys 4. Louhinta-alueen rajojen merkitsemisellä varmistetaan, ettei louhinta ulotu ulkopuoliselle alueelle, ja toiminnanharjoittaja voi seurata ottamissyvyyttä ja laajuutta. Jyrkkien reunojen merkitsemistä ja havainnoinnin helpottamista on vaadittu turvallisuussyistä ja ulkopuolisille aiheutuvan vaaran minimoimiseksi. Voimajohdon läheisyyden vuoksi metallirakenteisen aidan sijoittamisesta on määrätty sopimaan voimajohdon omistajan kanssa Fingrid Oyj:n lausunnon mukaisesti.

Aluehallintovirasto on katsonut, että kalliopohjaveden pinnankorkeus louhittavilla alueilla on selvitettävä kertaalleen ennen louhinnan aloittamista.

Räjäytyksistä on määrätty vaaran ja haitan minimoimiseksi ympäristössä. Alueelle jäävän kallion pysyessä mahdollisimman ehyenä, myös pohjavesiin päätyvien epäpuhtauksien määrä pysyy pienenä.

Finavia Oyj on edellyttänyt lennonjohdon lupaa räjäytyksille lausunnossaan, ja asiasta on määrätty lentoliikenteen turvallisuuden vuoksi.

Louhinta- ja murskaussuunnitelmaa on määrätty täydennettäväksi pilaantumisen ja vahingollisten vaikutusten estämiseksi sekä valvonnallisista syistä.

Lupamääräys 5. Hakija on esittänyt rakennuskatselmusten tekemistä katselmusaluerajauksen sisäpuolella olevissa rakennuksissa, rakenteissa sekä voimajohtolinjalla. Katselmuksilla voidaan todeta muun muassa rakennusten kunto ennen räjäytyksiä ja verrata tuloksia toiminnan päättyessä tehtävän katselmuksen tuloksiin.

Aloituskatselmuksivaatimus perustuu maa-ainesasetuksen 7 §:ään ja on tarpeen valvonnan järjestämiseksi. Fingrid Oyj:n osallistuminen aloituskatselmukseen perustuu Fingrid Oyj:tä saatuun lausuntoon ja turvallisen työskentelyn tiedostamiseen voimajohdon läheisyydessä.

Finnrock Consultin Oy:n 27.6.2018 päivätyssä Vantaan kiertotaloushankkeen louhintatyöt Vantaa Louhintatyön alustava riskianalyysissä on kartoitettu lähialueen herkäät kohteet ja laitteet sekä esitetty niiden tarkkailu.

Herkkiä laitteita saattavat olla myös lähialueen lämpökaivot ja kiinteistökohtaiset jätevesijärjestelmät.

Toiminnan vaikutusten selvittämisestä Hanskallion tutka-asemaan on määrätty Finavia Oyj:n lausunnon perusteella.

Vaatus loppukatselmuksesta perustuu Valtioneuvoston asetukseen maa-ainesten ottamisesta 7 §:ään. Loppukatselmuksessa todetaan, että maisemointityöt on suoritettu ja kaikki ottotoimintaan kuuluvat rakennelmat purettu ja laitteet poistettu alueelta.

Lupamääräys 6. Ilmoittamisesta lähialueen asukkaille on määrätty, jotta asukkaat saavat tiedon louhinnan alkamisesta ja voivat tarvittaessa ottaa yhteyttä louhintatyön suorittajaan tai valvojaan. Paperisen tiedotteen lisäksi sähköisen tiedotusjärjestelmän käyttö palvelee asukkaiden tiedonsaantia hankkeesta. Katselmualue-rajaukset voi olla esimerkiksi sama kuin lupamääräyksessä 5 tarkoitettu alue.

Lupamääräys 7. Otetun maa-ainemäärän ilmoittamisesta lupaviranomaiselle on säädetty maa-aineslain 23 a §:ssä ja valtioneuvoston asetuksessa maa-ainesten ottamisesta 9 §:ssä. Kun hakemus on käsitelty ympäristönsuojelulain 47 a §:n mukaisessa yhteiskäsittelyssä, on valvontaviranomainen maa-aineslain mukaisen toiminnan osalta ELY-keskus. Näin ollen aluehallintovirasto on katsonut tarkoituksenmukaiseksi, että hakija toimittaa maa-aineslain mukaiset ilmoitukset suoraan valvontaviranomaiselle lupaviranomaisen sijasta.

Maisemointi

Lupamääräykset 8 ja 9. Ottosuunnitelman mukaan alueen pohja muotoillaan etelään viettäväksi. Suunnitelmapiiirustusten mukaan alueen reunat louhitaan pystysuoriksi ja osin yksiportaisiksi. Nämä on maisemoitava puhtailla aineksilla loivemmiksi turvallisuussyistä. Vähintään siihen saakka, kunnes maisemointi on suoritettu hyväksytyn suunnitelman mukaisesti, jyrkät luiskat tulee olla suojattuna lupamääräyksen 4 mukaisesti.

Kaivannaisjäte on alueelta varastoitua pintamaata, jota voidaan hyödyntää alueen meluvälillä ja maisemoinnissa. Suunnitelmapiiirustuksissa pintamaiden välivarastointiin tarvittaessa osoitetulla alueella sähkölinjan itäpuolella, sen pohjoisessa päässä, sijaitsee muinaistie ja kehittyvä heinäkorpi (Vantaan Hankallion luontoselvitys 2017 raportti (8.12.2017) kuva 2-1, kuvio 12). Vaikka kyse ei ole lailla suojelluista kohteista on raportissa erityisesti kuvio 12 esitetty säilytettäväksi. Muinaistie sijaitsee kehittyvän heinäkorven pohjoispuolelle ja on siten helposti säästettävissä. Hakemuksen mukaan ottamista ei uloteta muinaistien alueelle, vaan se jätetään koskemattomaksi.

Pintamaavallien pohja- ja leikkauspiiirustukset, vakavuuslaskelmat sekä maisemoinnista ja jälkihoidosta määrätty suunnitelma on esitettävä valvontaviranomaiselle maisemoinnin asianmukaisuuden ja alueen turvallisuuden varmistamiseksi. Valvontaviranomainen tarkistaa, että kaikki maisemointiin määrätty toimenpiteet tulevat suoritetuiksi. Ottoalueen luiskien suojaaminen aidalla tai maisemointi määrättyyn kaltevuuteen riippuu osin alueella louhinnan jälkeen harjoitettavasta toiminnasta, minkä vuoksi valvontaviranomainen voi hyväksyä jyrkät luiskat loivennettavaksi tai edellyttää pysyviä aitoja luiskan yläosassa jatkokäytön mukaisesti.

Louhosalueen hyväksyttävä pintamateriaali ja mahdollinen kasvillisuus riippuvat alueen jatkokäytöstä.

Vastineen mukaan vuotta ennen haetun maa-ainesluvan päättymistä jätetään valvovalle viranomaiselle hyväksyttäväksi tarkennettu jälkihoitosuunnitelma, jossa on mahdollista huomioida alueen silloinen käyttötilanne.

Lopputarkastuksesta on määrätty Valtioneuvoston maa-ainesten ottamisesta annetun asetuksen perusteella sekä Fingrid Oyj:n esityksestä.

Vastaanotettavat jätteet

Lupamääräys 10. Vastaanotettavan asfalttijätteen määrä on hyväksytty hakemuksen mukaisena.

Alueelle on sallittu vastaanottaa vain asfalttijätteitä, minkä vuoksi muut jätteet on määrätty toimitettava käsittelylaitokseen tai paikkaan, jonka voimassa olevassa ympäristöluvassa kyseisen jätteen vastaanotto on hyväksytty. Jätelain 31 §:n mukaan kuljetuksen suorittajan on palautettava jäte sen haltijalle, jos jätettä ei oteta vastaanottopaikassa vastaan. Jätelain 13 §:n mukaan jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti.

Murskaus

Lupamääräys 11. Murskattavan alueelta louhitun ja muualta tuotavan kalliokiviaineksen kokonaismäärä ja vuosittain murskattava määrä on hyväksytty hakemuksen mukaisesti. Myös alueella murskattavan jäteasfaltin murskausmäärä on hyväksytty hakemuksen mukaisesti.

Murskaus on määrätty tehtäväksi murskauslaitoksen lähelle sijoitettavan meluvallin tai kallion suojassa, jotta melun leviäminen altistuviin kohteisiin vähenee ja melu pysyy annetuissa raja-arvoissa.

Vastineen mukaan murskauslaitoksen eteläpuolelle sijoitetaan uusi meluvalli, joka on määrätty pysytettäväksi paikallaan niin kauan kuin murskausta tehdään melutason rajoittamiseksi. Hakijalta saadun tiedon mukaan meluvallin korkeus tulee olemaan noin +69–72 m (N2000), jolloin se tulisi toiminta-alueen puolelta (maanpinnasta) noin 4–7 metriä korkea, mutta ottotasoon (joka on esimerkiksi suunnitellussa aloituskohdassa +56–57 metriä (N2000) nähden huomattavan korkea. Meluvalli vähentää näin tehokkaasti murskauksen melun leviämistä lähimmän altistuvan kohteen suuntaan.

Murskauslaitoksen koteloinnista on määrätty pölyhaitan minimoimiseksi. Pysyvällä paikalla sijaitsevan murskauslaitoksen liittäminen verkkovirtaan mahdollistaa polttoaineiden käytön vähentämisen alueella ja siten maaperän pilaantumisriskin pienenemisen.

Vna 800/2010 4 §:n mukaan, jos kivenmurskaamo sijoitetaan alle 500 metrin päähän asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevasta oleskeluun tarkoitettu piha-alueesta tai muusta häiriöille alttiista kohteesta, on pölyn joutumista ympäristöön

estettävä kastelemalla tai koteloimalla päästölähteet kattavasti ja tiiviisti taikka käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Hulevesien käsittely

Lupamääräys 12. Hulevesien johtamisjärjestely on hyväksytty hakemuksen mukaisena (vastineen liite 4 suunnitelmakartta) muutettuna siten, että mitoituksessa otetaan huomioon kerran 10 vuodessa tapahtuva rankkasade. Hulevedet on pystyttävä käsittelemään myös rankkasateiden aikana, jolloin kuormitus voi olla korkeaa. Hulevesistä ei saa aiheutua haittaa Tuusulanjoen eliöstölle.

Selkeytysaltaalla vesistä saadaan yleisesti puhdistettua kiintoainetta 20–80 %, fosforista 50 % ja typestä 30 %. Biosuodatuksella on Suomen olosuhteissa saatu pidättymään fosforista 90 % ja typestä 40–50 %. Myös kiintoaineesta suurin osa jää rakenteen pintaan. Selkeytysaltaalla ja biosuodatuksella yhteensä kiintoaineesta voidaan suunnittelualueella puhdistaa 85 %, fosforista 95 % ja typestä 67 %. (YIT INFRA OY, Kiilan kiertotalouskeskuksen vesienkäsittely ja hulevesien hallinnan suunnitelma, 12.9.2018).

Hakemuksen ja lupamääräyksen mukaisesti käsiteltynä alueen hulevesien ei katsota heikentävän Tuusulanjoen vesienhoidon tavoitteita eikä siellä kutevien lohikalojen eikä vuollejokisimpukan ja kirjojokikorenon elinmahdollisuuksia.

Vesienkäsittelyjärjestelyiden on määrätty olemaan valmiita ennen toiminnan aloittamista, koska muun muassa räjäytykset ajoittuvat toiminnan alkuun, jolloin muun muassa tyypeä poistavan biosuodatuksen on oltava toimintakunnossa. Hakija on todennut vesien johtamissuunnitelman olevan yleissuunnitelma, jota tarkennetaan ennen toiminnan aloittamista. Suunnitelman toimittaminen tarkastettavaksi on määrätty valvonnallisista syistä. Fingrid Oyj on esittänyt laskeutusallasta koskevan lausunnon pyytämistä heiltä.

Muualle toimitettavat jätevedet

Lupamääräys 13. Sosiaalitilojen jätevedet kuten saniteettijätevedet on määrätty kerättäväksi umpisäiliöön, jotta ne voidaan kuljettaa jätevedenpuhdistamolle, ellei niitä johdeta sinne viemärissä asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi.

Käsittely- ja varastoalueiden rakenteet

Lupamääräys 14. Tukitoiminta-alueen pinnoitus on määrätty tehtäväksi tiiviillä asfaltilla, jonka läpi polttoaineet eivät pääse. Vaatimukset ovat MARA-asetuksen 9 §:n mukaisia. Muutoin tukitoiminta-alue on hyväksytty hulevesien käsittelyineen vastineen liitteen 3 tukitoiminta-alue, mukaisena. Asfalttijätteen varastointialueen maaperän tai materiaalin on oltava tiivis, jotta siitä ei sekoitu aineksia jäteasfaltin joukkoon.

Ojaan johdettavien vesien öljyhiilivetytypitoisuudesta on määrätty ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Varastointi

Lupamääräys 15. Kemikaalien käsittelyä ja varastointia koskeva määräys on annettu ympäristön pilaantumisen estämiseksi ja maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi. Hakemuksessa esitetty polttoaineiden varastointi on lupamääräyksen mukaista.

Nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista annettua valtioneuvoston asetusta (314/2020, JANO-asetus) sovelletaan asetuksen 1 §:n mukaan vähintään 12 kuukautta kestäväan työmaan nestemäisten polttoaineiden jakelutoimintaan, kun polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on vähintään 10 m³. Ympäristönsuojelulain liitteen 2 mukaisesta polttoaineiden varastoinnista on tehtävä ympäristönsuojelulain 116 §:n mukainen rekisteröinti-ilmoitus Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle viimeistään 60 päivää ennen toiminnan aloittamista.

Räjähdysaineita koskeva määräys on hakemuksen mukainen.

Täydennyksen 16.3.2021 mukaan jäteasfalttia välivarastoidaan vuoden vastaanottomäärää (60 000 t) vastaava määrä. Varastoitava määrä kattaa sekä murskaamattoman että murskatun asfalttijätteen.

Pitkän varastoinnin aikana jäteasfaltin käyttöominaisuudet heikkenevät minkä vuoksi sen hyödyntämisjärjestyksestä on määrätty. Jätteen varastointiajan rajoittamisella varmistetaan, että alueelle tuleva jäte toimitetaan hyötykäyttöön ja jatkokäsittelyyn.

Alueelle ei saa muodostua jätteiden pysyviä varastoja. Kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen (331/2013) 3 §:n mukaan kaatopaikkana ei pidetä paikkaa, jossa jätettä varastoidaan alle kolme vuotta ennen jätteen hyödyntämistä tai esikäsittelyä, tai jossa jätettä varastoidaan alle yhden vuoden ennen sen loppukäsittelyä.

Melu

Lupamääräys 16. Valtioneuvoston asetuksessa kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta antaman asetuksen (800/2010) 7 §:n mukaan toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja.

Yöaikaan kello 6–7 tapahtuvan toiminnan (kuljetus ja kuormaus) melutason raja-arvo tulee saavuttaa kyseisen tunnin keskiäänitasona lähimmällä asuinrakennuksilla tai lomakäytössä olevilla rakennuksilla. Melutasoon ei lasketa mukaan muita yöajan hiljaisia tunteja.

Koska alueella on useita melua aiheuttavia toimijoita, voi häiritsevän melulähteen selvittäminen edellyttää yhteistyötä myös muiden toimijoiden kanssa minkä vuoksi tästä on annettu määräys. Yhteistyötä koordinoiva taho voi olla esimerkiksi Uudenmaan ELY-keskus, Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen, asiantunteva konsulttiyritys tai joku muu.

Pöly

Lupamääräys 17. Pölyntorjunnasta on määrätty asutukselle aiheutuvien pölyhaittojen minimoimiseksi. Murskauksesta aiheutuvasta pölyntorjunnasta on määrätty lupamääräyksessä 11.

Valtioneuvoston asetuksen 800/2010 4 §:n mukaan varastokatat ja ajoneuvojen kuormat on tarvittaessa kastettava ja pölyn leviäminen ajoneuvoista toiminta-alueen ulkopuolelle on estettävä. Suolan ja kemikaalien käyttö toiminta-alueella on kielletty pohja- ja pintaveden sekä Tuusulanjoen eliöstön suojelemiseksi.

Toiminnassa muodostuvat jätteet

Lupamääräys 18. Jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) 12 §:n mukaan toiminnanharjoittajan, joka ammattimaisesti tai laitospäisesti lajittelee tai muutoin käsittelee jätettä, on järjestettävä jätteen valmistelu uudelleenkäyttöön, kierrätys tai muu hyödyntäminen jätelain 8 §:n mukaisesti siten, että käsiteltävästä jätteestä mahdollisimman pieni osa päätyy loppukäsiteltäväksi.

Jätelain 13 §:n mukaan jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista, yleisen turvallisuuden heikentymistä taikka muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta.

Hakemuksessa on esitetty jätelain 120 §:n mukainen asfalttijätteen seuranta- ja tarkkailusuunnitelma.

Tarkkailu

Lupamääräys 19. Hakija on ilmoittanut vastineessaan täydentävänsä tarkkailusuunnitelmaa ennen toiminnan aloittamista. Vesien tarkkailusuunnitelma on määrätty toimitettavaksi määräaikaan mennessä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle valvonnallisista syistä.

Uudenmaan ELY-keskus voi tehdä muutoksia tarkkailuohjelmiin tavanomaisen käytännön mukaisesti.

Lupamääräys 20. Hakemuksen mukaan pölyämistä seurataan silmämääräisesti. Pölyntorjunnasta on määrätty murskausta koskevassa lupamääräyksessä 11. parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja käytännön mukaisesti. Mikäli tästä huolimatta pölyhaittaa ilmenee asutusalueella, on hiukkaspitoisuuksien

mittaamisesta määrätty. Hakija on vastineessaan todennut, että pidempiaikainen hiukkasmittaus (esimerkiksi 2 kuukautta) on perusteltua.

Käyttötarkkailuun kuuluu osaltaan myös kerralla käytettävien räjähdemäärien ja ilmanpaineaallon aiheuttaman tärinän tarkkailu. Koska kerralla räjäytettävällä räjähdemäärällä on merkittävä vaikutus tärinään ja ilmanpaineaaltoon, tulee niiden aiheuttamien haittojen arvioinnin ja haittavaikutusten lieventämisen osalta panostaa erityisesti seurantaan ja saatujen tulosten perusteella mahdollisen muuttamistarpeen arvioimiseksi.

Lupamääräys 21. Melumittauksilla saadaan tietoa toiminnan aiheuttamasta melusta. Asuinkiinteistöillä tehtyjen mittausten arvioinnissa on huomioitava myös mittaukseen mahdollisesti vaikuttavat muut melulähteet. Ympäristöluvan valvoja voi vaatia täydentäviä melumittauksia, jos toiminnan edetessä ja muuttuessa aiheutuu melua, joka vaatii selvitystä.

Mittaussuunnitelman toimittamisesta valvovalle viranomaiselle on määrätty valvonnan mahdollistamiseksi.

Lupamääräys 22. Tärinämittauksilla varmistetaan, ettei louhinnassa käytetä ylisuuria räjähdysainemääriä.

Tärinämittauksen tekemistä lähimmillä asuinrakennuksella ja tutka-asemalla on määrätty, jotta voidaan varmistua räjäytysten oikeasta mitoituksista niin ettei niistä aiheudu vaaraa eikä haittaa ympäristölle tai rakenteille. Kiinteistökatselmuksot ovat tarpeen, jotta tiedetään rakennusten kunto ja vaurioherkkyys ennen toiminnan aloittamista. Tärinämittaussuunnitelma on määrätty lähetettäväksi valvovalle viranomaiselle valvonnallisista syistä.

Lupamääräys 23. Toiminta-alueen ympäristössä (Vantaan Kiilan ja Tuusulan Senkkerin alueen ympäristöluvanvaraiset toiminnot) on paljon melua, pölyä, tärinää, liikennettä ja päästöjä pintavesiin aiheuttavaa toimintaa, eikä toimintojen päästöjä ole aina mahdollista yksilöidä tietyn toiminnanharjoittajan aiheuttamiksi. Tästä syystä on erittäin tärkeää, että toiminnanharjoittajat osallistumaan yhteistarkkailuun silloin, kun päästöt tai niiden vaikutukset kohdistuvat samalle laajahkolle alueelle.

Varsinais-Suomen ELY-keskus on lausunnossaan esittänyt, että ympäristölupaan tulisi sisältyä mahdollisuus käynnistää kalataloustarkkailu, mikäli esimerkiksi vesistötarkkailutulosten perusteella sellaiselle katsotaan olevan tarvetta. Uudenmaan ELY-keskus on katsonut, että vesien tarkkailu tulisi ulottaa Tuusulanjokeen. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunnon mukaan meluseurantaa alueella tulisi tehdä yhteismeluselvityksin, niin mittauksin, kuin laskennallisesti. Tuusulan kunta on lausunnossaan esittänyt, että hankkeen liikenteellisiä vaikutuksia seurataan suunnitelmallisesti.

Lupamääräys 24. Pintavesien tarkkailuun on lisätty Tuusulanjoesta purkupaikan yläpuolelta ja alapuolelta otettavat näytteet, joilla voidaan selvittää toiminnan vaikutuksia vesistöön. Muutoin tarkkailu on määrätty

hakemuksen ja vastineessa tarkennetun mukaisena. Ennen toiminnan aloittamista (mahdollisuuksien mukaan keväällä) otettavilla pintavesinäytteillä saadaan selville tilanne ennen toimintaan ryhtymistä.

Lupamääräykset 25 ja 26. Uusi pohjavesiputki on asennettu alueen eteläosaan ja vastineen mukaan tarkkailu tästä putkesta on aloitettu syksyllä 2020.

Envimetria Oy:n 18.5.2017 laatimassa pohja- ja pintaveden tarkkailuohjelmassa Katriinantien pohjoispuolella sijaitsevan rengaskaivon läheisyydessä on porakaivo, joka sijaintinsa puolesta soveltuu tarkkailukohteeksi. Kaivon omistajan suostumuksen perusteella porakaivo voidaan ottaa tarkkailuun mukaan.

Tarkkailussa mukana olevat kaivot on valittu lähialueella tehdyn kaivoselvityksen perusteella toiminta-alueen alapuolelta.

Laajalla tarkkailulla ennen ja jälkeen toiminnan sekä kolmen vuoden välein toiminnan kuluessa saadaan hyvä kuva alueen pohjavesistä ja siinä mahdollisesti tapahtuvista muutoksista. Lisäksi vuosittain keväällä tai syksyllä sekä laajan analyysin vuonna syksyllä tehtävällä suppealla tarkkailulla voidaan seurata vesien laatua.

Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

Lupamääräys mittausten, testausten, selvitysten ja tutkimusten tekemisestä on annettu ympäristönsuojelulain 209 §:n perusteella ja sillä varmistetaan mittausten luotettavuus. Myös näytteenottajan tulee olla ulkopuolinen luotettavan näytteenoton varmistamiseksi.

Määräyksen mukaiseen tarkkailuun tehtävät muutokset, muun muassa tarvittaessa uuden pohjavesiputken asentaminen, on delegoitu valvontaviranomaiselle lupamääräyksestä ilmenevillä ehdoilla ympäristönsuojelulain 65 §:n mukaisesti. Yhteisluvan valvojana toimii Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Lupamääräys 27. Vesien tutkimustulosten raportoinnista on määrätty valvontaviranomaisen esityksen mukaisesti.

Riskien hallinta, häiriö- ja muut poikkeukselliset tilanteet

Lupamääräys 28. Ympäristönsuojelulain 15 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on ennakolta varauduttava toimiin onnettomuuksien ja muiden poikkeuksellisten tilanteiden estämiseksi ja niiden terveydelle ja ympäristölle haitallisten seurausten rajoittamiseksi. Suunnitelman laadinnassa voidaan hyödyntää Hämeen ELY-keskuksen laadintaohjetta toiminnanharjoittajalle (Ennaltavaraautumissuunnitelma – Laadintaohje toiminnanharjoittajalle).

Hakemukseen on liitetty riskianalyysi. Aluehallintovirasto katsoo, että hakemukseen liitetyt suunnitelmat ja niissä esitetyt toimenpiteet, laitteet ja

varusteet onnettomuuksia ja muita poikkeuksellisia tilanteita varten täyttävät toiminnalta vaadittavan ennaltavaraautumisvelvollisuuden.

Määräys suunnitelmien ajan tasalla pitämiseksi on tarpeen, koska toiminnassa saattaa tapahtua muutoksia, jotka eivät edellytä ympäristölupaa tai ympäristöluvan muuttamista, mutta muutoksilla voi olla olennainen merkitys ennaltavaraautumiseen poikkeustilanteissa.

Poikkeuksellista pölynmuodostusta tai tärinää aiheuttava toiminnan keskeyttämisestä on määrätty Finavia Oyj:n lausunnon perusteella. Voimajohtoon kohdistuvasta vahingosta on määrätty heidän lausuntonsa perusteella.

Kirjanpito ja raportointi

Lupamääräykset 29 ja 30. Kirjanpito- ja raportointimääräykset on annettu toiminnan päästömääräysten noudattamisen arvioimiseksi sekä toiminnan ympäristönsuojelun kehittämiseksi ja valvomiseksi. Ympäristönsuojelulain 62 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on toimitettava valvontaviranomaiselle säännöllisesti päästöjen tarkkailun tulokset ja muut valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Valvontaviranomainen ohjeistaa tarkemmin vuosiraportoinnissa käytettävistä järjestelmistä. Päästötieto toimitetaan tällä hetkellä sähköisesti ympäristönsuojelun valvonnan sähköiseen asiointijärjestelmä YLVAan.

Kirjanpitoa ja raportointia koskevat määräykset ovat tarpeen valvonnan järjestämiseksi ja toteuttamiseksi. Jätelain 118 §:n nojalla jätteen haltijan on oltava riittävän hyvin selvillä hallinnassaan olevan jätteen määrästä, lajista, laadusta, alkuperästä ja jätehuollon kannalta merkityksellisistä ominaisuuksista sekä terveys- ja ympäristövaikutuksista. Kirjanpidon perusteena ovat asiakirjat, kuten valvontaa koskevat tallenteet, tutkimus-, mittaus- ja tarkkailutulokset sekä jätteiden siirtoasiakirjat, tulee säilyttää jätelain 119 §:n nojalla kuusi vuotta. Pyydettyä kirjanpito on esitettävä ympäristöluvan valvontaviranomaiselle ja annettava siitä tarvittaessa erillistietoja. Kirjanpidossa on otettava huomioon myös, mitä valtioneuvoston asetuksen (179/2012) 20 ja 22 §:ssä säädetään.

Jätelain 122 §:n nojalla valvontaviranomaisella on oikeus saada toiminnan valvontaa varten tarpeellisia tietoja. Raportoitaessa jätetietoja, jätteet on luokiteltava siten kuin luokittelusta on määrätty jätelaissa, jätteistä annetun asetuksen 4 §:ssä ja asetuksen liitteessä 4.

Toiminnan muuttaminen ja lopettaminen

Lupamääräykset 31 ja 32. Jotta toiminnassa tapahtuvia muutoksia voidaan seurata ja valvoa sekä tarvittaessa arvioida muutoksen merkittävyys (muun muassa mahdollisten uusien jätejakeiden vastaanottamiseksi) tai tarve uudesta lupakäsittelystä, tulee toiminnassa tapahtuvista muutoksista ilmoittaa ympäristölupaa valvovalle viranomaiselle ja Vantaan kaupungin

ympäristönsuojeluviranomaisille ympäristönsuojelulain 170 §:n mukaisesti. Koska kyseessä on uusi toiminta, tarvitsevat valvovat viranomaiset tiedon myös toiminnan aloittamisesta.

Laitosalueen viimeistelytoimilla toiminnan loppuessa varmistetaan alueen sopeutuminen asemakaavan mukaiseen käyttöön ja pitkäaikaisten haittojen estyminen. Viimeistelytyöt ja tarkkailu voidaan toteuttaa vain erillisen suunnitelman perusteella.

Vakuudet

Lupamääräykset 33 ja 34. Yhteiskäsittelyssä annettavan luvan vakuuden hyväksyttävyyden arvioinnissa sovelletaan erikseen molempien lakien aineellisia säännöksiä. Maa-aineslain mukaan vakuus asetetaan hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi. Vakuus on tarpeen luvan noudattamisen varmistamiseksi muun muassa ottamisen määrän, ottoalueen ja ottosyvyyden kannalta sekä maisemoinnin suorittamista varaten. Ottoalue on laajuudeltaan 6,5 hehtaaria ja hakija on arvioinut maisemointikustannusten olevan 2 000 € hehtaarilta.

Aluehallintovirasto katsoo, että esitetty vakuus on riittävä alueen saattamiseksi asemakaavan edellyttämään kuntoon. Toiminnanharjoittaja omistaa itse kiinteistön ja voi jatkaa alueella asemakaavan mukaista toimintaa.

Maa-aineslain mukainen vakuus perustuu maa-aineslain 11 ja 12 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamiseen. Maa-aineslain 9 §:n mukaan 12 §:n nojalla määrätyn vakuuden tulee olla voimassa siihen saakka, kunnes kaikki luvan tai sen määräysten edellyttämien toimenpiteiden toteutus on lopputarkastuksessa hyväksytty.

Jätteen käsittelyä koskeva vakuus on asetettu varastoitavan asfalttijätteen enimmäismäärän (60 000 t) mukaisena. Murskaus- ja kuljetuskustannukset perustuvat hakijan 5.3.2021 toimittamaan laskelmaan. Aluehallintoviraston määräämässä vakuudessa on arvioitu, että puolet varastoitavasta asfaltista murskataan. Hanskallion alueen läheisyydessä on useita asfalttiasemia, joilla on kysyntää jäteasfaltille ja kuljetusmatkat ovat lyhyitä.

Vastauksia lausunnoissa ja muistutuksissa esitettyihin vaatimuksiin

Uudenmaan ELY-keskuksen lausunto

Hakija on esittänyt vastineessaan meluntorjuntatoimenpiteitä, joiden vaikutuksesta päästään melutason raja-arvoihin ja niiden alle, vaikka melussa huomioitaisiin esimerkiksi impulssimaisen melun vaikutus.

Aluehallintovirasto ei ole edellyttänyt meluhallintasuunnitelman tekemistä, koska toiminnasta on tehty melumallinnus eri tilanteissa, ja esitettyjen meluntorjuntatoimenpiteiden perusteella melu on hallinnassa. Melun torjuntatoimenpiteiden riittävyyden varmistamiseksi on määrätty toteutettavaksi melumittaus toiminnan käynnistyttyä.

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto

Toiminnasta aiheutuvaa melua on määrätty vaimentamaan parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisesti. Lisäksi alueelle sijoitettavien meluvallien vaikutuksista on esitetty selvitystä. Toiminnasta ei ole osoitettu aiheutuvan asutukselle tai virkistysalueelle melutason ohjearvojen ylityksiä, vaan ohjearvot alittuvat meluntorjuntatoimenpiteiden johdosta selkeästi.

Toiminnasta ei aiheudu ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä, kun melutaso pysyy alle annettujen melutason raja-arvojen. Ohjearvoja selkeästi alhaisemmalle melutason vaatimukselle asuin- ja virkistysalueilla ei ole esitetty perusteita. Toiminta sijoittuu lentomelualueelle.

Aluehallintovirasto ei ole nähnyt perusteltuna rajoittaa toiminta-aikoja lupamääräyksen mukaisesta enempää. Toiminta-ajat ovat Muraus-asetukseen mukaisia tai niitä tiukempia. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan toiminta-aikaa ei ole tarpeen rajoittaa kesäaikana, koska päivittäisiä toiminta-aikoja on jo rajoitettu eikä vastaavaa rajoitusta ole muillakaan toiminnanharjoittajilla Kiilan alueella määrätty. Seepsula Oy:n alueella kyseinen rajoitus koskee vain alle 500 metrin etäisyydellä altistuvista kohteista tehtävää louhintaa. Liikenteen turvallisuuskohdista katsottuna aluehallintovirasto pitää parempana, että liikenne jakaantuu tasaisemmin myös kesällä, jolloin ei ole koululaisliikennettä. Peab Industri Oy:n alueella lisäämä liikenne muodostaa vain osan Katriinantien liikenteestä.

Räjäytykset on määrätty toteutettavaksi mahdollisimman vähän haittaa aiheuttavalla tavalla (lupamääräys 4). Koska toiminta-aikoja on jo rajoitettu, kesäaikaista louhinnan kieltämistä ei ole nähty perusteltuna.

Aluehallintovirasto on pitänyt laajan analyysin tekemistä pohjavesistä keväisin kolmen vuoden välein riittävänä, kun muutoin joka vuosi tehdään suppeampi analyysi.

Aluehallintovirasto ei ole pitänyt hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien tarkkailua tarpeellisena, koska pölyntorjunta toteutetaan parhaan tekniikan ja käytännön mukaisesti. Altistuvissa kohteissa tehtäviin hiukkasmittauksiin vaikuttaisivat myös muut kuin Peab Industri Oy:n toiminta eivätkä eri lähteistä peräisin olevat vaikutukset olisi eroteltavissa.

Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan toiminnasta ei aiheudu asutukselle ja virkistysalueelle sellaista meluhaittaa, minkä takia lupa ei olisi myönnettävissä.

Seutulan kyläyhdistys ry:n muistutus

Haettu toiminta soveltuu kaavan tarkoitukseen. Asemakaavan muutoksessa alueelle on osoitettu yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialue. Alueelle saa sijoittaa katujen ja maanteiden rakentamista sekä muuta rakentamista palvelevia laitoksia, kuten betoni- ja asfalttiaseman.

Asemakaavassa maanpinnan tasoksi on esitetty +54–59. Hakemuksen mukaiseen toimintaan ei kuulu betonin murskaaminen.

Melun ja pölyn torjunnasta on määrätty BAT/BET- tasoilla meluntorjuntatoimenpiteillä. Hiukkasmittauksista on määrätty ja toiminnan vaikutuksia pinta- ja pohjaveteen seurataan. Toiminnanharjoittaja on määrätty osallistumaan yhteistarkkailuihin.

Raskas liikenne ei kasva kuusinkertaiseksi Peab Industri Oy:n toiminnan seurauksena. Teiden kunto ja turvallisuus eivät kuulu ympäristöluvassa käsiteltäviin asioihin. Hankeen sosiaalisia vaikutuksia asukkaisiin ja vaikutuksia luontoon on minimoitu ympäristöluvassa annetuilla määräyksillä niin, että vaikutukset eivät ole kohtuuttomia.

Kiilan Omakotiyhdistys ry:n muistutus

Ympäristöluvassa toiminnan melu- ja pölypäästöjä rajoitetaan parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisesti. 10.3.2020 päivitetyn melumallinnuksen mukaan eri vaiheissa melutaso on seuraava:

1. Alueen louhinta ja murskaus käynnissä, poraus eteläosassa, melutaso 48–49 dB
2. Alueen louhinta ja murskaus käynnissä, poraus alueen korkeimmalla kohdalla, melutaso 47–51 dB.
3. Alueen louhinta ja murskaus käynnissä, louhinta loppuvaiheessa, suunniteltu toiminta alueella käynnissä, melutaso 49–50 dB.

Kaikissa tilanteissa melutaso jää selkeästi alle melutason raja-arvon.

Toiminta-ajan rajoitukseen on vastattu jo edellä.

Ympäristöluvassa ei käsitellä aikaisempia tai muiden toimijoiden aiheuttamia haittoja tai korvauksia. Peab Industri Oy:n luvan mukaisesta toiminnasta ei arvioida aiheutuvan korvattavaa vahinkoa. Mikäli esimerkiksi räjäytyksistä voidaan osoittaa aiheutuneen haittaa, on aiheuttaja korvausvelvollinen. Hakemuksen mukaan räjäytykset suoritetaan ammattimaisesti alan lainsäädäntöä noudattaen.

Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n muistutus

Toiminta sijoittuu 25.1.2021 Vantaan kaupunginvaltuuston hyväksymässä yleiskaava 2050:ssä tilaa vaativan tuotanto- ja varastointitoiminnan alueelle TT. Alue varataan tuotanto-, varasto-, logistiikka- ja yhdyskuntateknisen huollon toiminnoille. Alueelle saa sijoittaa toimintoja, jota niiden aiheuttamien ympäristöhäiriöiden vuoksi ei voi sijoittaa muille työpaikka-alueille.

Raskaan ajoneuvon varoituspiippaukset ovat lakisääteisiä eikä niihin voida ympäristöluvassa vaikuttaa. Toiminta-aikoihin on vastattu edellä vastauksessa muistutuksiin.

Teiden kunto ja turvallisuus eivät kuulu ympäristöluvassa käsiteltäviin asioihin. Aluehallintovirasto katsoo kuitenkin, että liikenteen jakaantuminen pidemmälle päivälle on parempi vaihtoehto kuin liikenteen keskittäminen pelkästään vilkkaammalle lyhyemmälle päiväajalle. Erityisesti koululaisten turvallisuuden kannalta on parempi, että liikennettä on kouluaikojen ulkopuolella.

Aluehallintovirasto ei ole nähnyt tarpeellisena jatkuvatoimista melun mittausta, koska melusta on saatu riittävä selvitys, jonka perusteella melu ei aiheuta melutason raja-arvojen ylityksiä.

Hankkeen vähäisten vesipäästöjen ja niiden laadun vuoksi jatkuvatoimista ravinteiden, sähkönjohtavuuden ja pH:n mittausta ei ole pidetty tarpeellisena. Määrätyllä pintavesitarkkailulla saadaan hyvä kuva toiminnan aiheuttamista päästöistä.

YVA luontoselvityksen yhteenvedossa todetaan, että ”Selvitysalueen metsät ovat erivaiheisia ihmisen käsittelemiä talousmetsiä sekä osin hakkuuta ja voimajohtolinjaa. Selvitysalueella ei havaittu uhanalaisia kasvilajeja tai uhanalaisia tai suojeltavia luontotyyppisiä. Selvityksen sisällä ei ole myöskään lain suojaamia pienvesiä.

Muut muistutukset

Yleisillä teillä tapahtuvaa liikenne ei kuulu ympäristöluvassa käsiteltäviin asioihin. Jo olemassa oleviin haittoihin ei voida ympäristöluvassa vaikuttaa. Haettua toimintaa ei voida evätä toiminnasta aiheutuvan liikenteen perusteella. Liikenteen määrä kasvaa yleisillä teillä, mutta Peab Industri Oy:n toiminnan liikenne ei muodosta merkittävää osuutta kokonaisliikenteestä.

Ympäristötutkimus Yrjölä Oy:n tutkimusraportin (8.12.2017), Vantaan Hankallion luontoselvitys 2017, mukaan kirjojokikorentoa on tavattu alueen kaakkoiskulmassa alueella kulkevan voimajohdon alla ja voimajohdon alla metsän reunassa. Raportin mukaan laji esiintyy runsaslukuisena läheisellä Tuusulanjoella.

Aluehallintovirasto on katsonut, että haettu toiminta-alue ei ole kirjojokikorenon lisääntymis- ja levähdyspaikka. Kyseessä saattaa olla edellä mainittua kauempana lisääntymisalueista oleva ruokailualue. Haetulla toiminnalla ei heikennetä luonnonsuojelulain 49 §:n mukaista luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja.

Vuoden 2017 luontoselvityksessä alueelta ei havaittu merkkejä liito-oravasta. Alue ei ole kovin soveltuva viitasammakon elinympäristöksi, eikä niitä ole havaittu alueella. Lepakoita alueelta tavattiin vain muutama, eikä alueella todennäköisesti sijaitse lepakoiden lisääntymis- tai levähdyspaikkaa.

Melumallinnusta on täydennetty ja esitetty meluntorjuntatoimenpiteiden vaikutus meluun. Melun raja-arvot eivät ylity, vaikka melupäästöön lisättäisiin

iskumaisen melun edellyttämä 5 dB. Melun torjuntatoimenpiteistä on määrätty. Maksimidesibelimäärään asettamiselle alle keskimääräisen meluraja-arvin ei ole perustetta. Yön ekvivalenttimelutasolle on määrätty kyseistä tuntia kello 6–7 koskeva raja-arvo eikä yön hiljaisia tunteja lasketa mukaan.

Räjäytykset on määrätty tehtäväksi niin, ettei niistä aiheudu varaa asuinrakennuksille. Rakennusten katselmuksista ennen ja jälkeen räjäytysten on määrätty. Räjäytyksiä saa tehdä vain päiväaikaan.

Hulevedet on määrätty käsiteltäväksi toiminnan pinta-alaan ja päästöihin suhteutetussa laskeutusaltaassa, joka on mitoitettava kerran 10 vuodessa tapahtuvalle rankkasateelle. Lisäksi laskeutusaltaiden koossa huomioidaan ilmastonmuutoksesta aiheutuvat säämuutokset.

Toiminnan vaikutuksia alueen kaivoihin seurataan.

Kaikkien teollisten toimijoiden yhteisvaikutusten selvittäminen ei ole mahdollista yksittäiselle toimijalle. Toiminnanharjoittaja voidaan määrätä osallistumaan yhteistarkkailuun, jos tarkkailu on yhteistarkkailuna alueella järjestetty. Valtion valvontaviranomainen voi koordinoida yhteistarkkailun, joihin aluehallintovirasto tai kaupungin ympäristölupaviranomainen voi ympäristöluvassa velvoittaa toiminnanharjoittajan liittymään. Tarkkailua varten tarvitaan toimijoiden päästö- ja kuormitustiedot, jotka ovat toimintaa valvovilla viranomaisilla. Yleensä asiantuntijayhdistys tai konsulttiyritys laatii suunnitelman yhteistarkkailusta ympäristölupien vaatimusten perusteella. Aluehallintovirasto on määrännyt Peab Industri Oy:n osallistumaan tarvittaessa alueella järjestettäviin yhteistarkkailuihin.

Peab Industri Oy:n ottamistoiminta ei ulotu jäljellä olevalle muinaistielle. Hankallion louhinta on hyväksytty jo asemakaavalla. Hävitetyn muinaistien ennallistaminen ei ole hakijan velvollisuus.

Suunnitelma-alue sijoittuu asemakaavan muutosalueelle, joka koskee kortteleita 30422 ja 34023 sekä katu-, virkistys-, liikenne- ja erityisalueita. Asemakaavan muutosta on perusteltu pääkaupunkiseudun yhdyskuntateknisen huollon lisääntyvällä toiminta-aluearpeella.

Alueen asemakaava on hyväksytty Vantaan kaupunginvaltuustossa 23.5.2011. Asemakaavamutoksella aiemman Seutulän kaatopaikka -nimisen asemakaavan mukaista erityisaluetta (ET-2) on laajennettu VL-alueelle. Aiemmassakin asemakaavassa alueella oli varaus vastaavaan toimintaan, minkä tämänhetkinen kaava mahdollistaa.

Ympäristövaikutusten arviointi on saatettu loppuun. Siinä todetut puutteet ovat laadultaan sellaisia, että ne on voitu huomioida lupakäsittelyssä. Toiminnasta (asfaltin varastoinnista) ei aiheudu merkityksellisiä PAH-päästöjä.

Karttakysely on eri asia kuin YVA-laissa määritelty asukkaiden kuuleminen ja osallistuminen. Karttakysely voidaan määrättylle joukolle.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

1) *Vantaan kaupungin ympäristölautakunta* on ensisijaisesti vaatinut aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja Peab Industry Oy:n hakemuksen hylkäämistä. Toissijaisesti ympäristölautakunta on vaatinut lupamääräyksiä muutettavaksi seuraavalla tavalla (muutokset *kursiivilla*):

Lupamääräyksen 1 toiminta-aikoja tulee muuttaa seuraavasti: Alueella saa harjoittaa toimintaa maanantaista perjantaihin lukuun ottamatta arkipyhiä, seuraavasti: *murskaus ja siihen liittyvä melua aiheuttava toiminta kello 7–18, poraus ja rikotus kello 8–16, räjäytykset kello 10–15, kuormaaminen ja kuljetukset kello 7–21. Louhintaa ei saa tehdä kesäaikana 1.6.–31.8.*

Lupamääräys 16 tulee muuttaa kuulumaan seuraavasti: *Toiminnoista aiheutuvan melutaso, liikenne mukaan lukien, ei saa ylittää lähimmissä häiriintyvissä kohteissa päiväjän melutasoa (L_{Aeq}) 48 dB. Jos melu on luonteeltaan iskumaista tai kapeakaistaista, mittaus- tai laskentatulokseen on lisättävä 5 dB ennen sen vertaamista sallittuun melutasoon. Mikäli melutaso häiriöille alttiissa kohteissa ylittyy, tulee toiminta keskeyttää ja toiminnanharjoittajan tulee ryhtyä yksin tai yhteistyössä muiden melua aiheuttavien toimijoiden kanssa toimenpiteisiin melupäästöjen selvittämiseksi ja meluhaitan vähentämiseksi.*

Lupamääräys 17 tulee muuttaa kuulumaan seuraavasti: Käsittely-, varastointi- ja liikennealueiden pölyntorjunnasta on huolehdittava ja pölyäminen on estettävä esimerkiksi kastelemalla/sumuttamalla, asfaltoinnilla tai muulla asianmukaisella menetelmällä. Alueen hulevesiä tulee hyödyntää pölyntorjunnassa. Myös kuormia on kasteltava tarvittaessa. *Laitosalueelle johtavaa tietä on puhdistettava riittävän usein.* Mikäli maantielle kulkeutuu silmin havaittavaa pölyä, tulee toiminta keskeyttää, kunnes on ryhdytty riittäviin toimenpiteisiin pölyämisen estämiseksi. Suolaa tai muita pohjaveden laatua vaarantavia kemikaaleja ei saa käyttää toiminta-alueen pölynsidonnessa.

Lupamääräyksen 20 ensimmäinen kappale tulee muuttaa kuulumaan seuraavasti: *Toiminnasta aiheutuvaa pölyämistä tulee seurata silmämääräisesti. Jatkuvatoinen (esimerkiksi 2 kuukautta) hiukkaspitoisuuksien mittaus on toteutettava vähintään kaksi kertaa toiminnan aikana, yksi louhinnan ja murskauksen ollessa käynnissä ja toinen louhinnan päätyttyä murskauksen ollessa käynnissä. Mittauspisteet sijoitetaan lähimmän häiriintyvän kohteen suunnalle.*

Lupamääräyksen 21 ensimmäinen kappale tulee muuttaa kuulumaan seuraavasti: *Toiminnan (louhinta ja murskaus) aiheuttama melutaso on mitattava vähintään kolmella asuinkiinteistöllä/vapaa-ajan asunnolla sekä laitosalueeseen rajautuvalla lähivirkistysalueella kolmen kuukauden kuluessa toiminnan käynnistyttyä. Lisäksi hakijan tulee laatia melumallinnus melumittauksessa saatujen todellisten lähtömelutasojen perusteella. Mittaus on uusittava louhinnan edetessä. Louhinnan loputtua melumittaus on tehtävä vähintään kerran ja uusittava tarvittaessa.*

Lupamääräys 25 tulee muuttaa siten, että laaja analyysi pohjavesiputkista ja kaivoista veloitetaan tehtäväksi vähintään kerran vuodessa.

Ympäristölautakunta on perustellut ensisijaista vaatimustaan päätöksen kumoamisesta ja hakemuksen hylkäämisestä muun ohella seuraavasti:

Peab Industry Oy:n toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, voi aiheutua yhdessä muiden alueen toimintojen kanssa ympäristönsuojelulain 49 §:n vastaisia seurauksia, eikä toiminnalle näin ollen olisi tullut myöntää maa-aines- ja ympäristölupaa.

Toiminnasta, erityisesti yhdessä Kiilan alueen muiden toimintojen kanssa aiheutuu eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta, jota ei voida poistaa lupamääräyksin. ELY-keskus on myös hakemuksesta antamassaan lausunnossaan korostanut erityistä harkintaa tämän osalta.

Toiminnan sijaintipaikka on melun leviämislle otollinen erityisesti etelän asutuksen suuntaan, sillä meluava toiminta sijoittuu asutukseen nähden korkeammalle tasolle. Ympäristölupahakemuksessa esitetyn melumallinnuksen mukaan melutasot jäisivät alle ohjearvojen. Kategorinen ohjearvoihin viittaaminen luvan myöntämisen edellytysten täyttymiseksi ei ole perusteltua tilanteessa, jossa alueella on paljon ympäristömelua aiheuttavaa toimintaa eikä yhteismeluarvioinnilla ole osoitettu rasituksen kohtuullisuutta.

Vantaan kaupunki on teettänyt Kiilan alueelta valituksen liitteenä olevan ympäristömeluselvityksen (*Kiilan alueen ympäristömeluselvitys, WSP 13.4.2018*), jossa kaikkien silloisten toimijoiden melutasoja on mallinnettu. Vaikka meluselvitys on lähtökohdiltaan teoreettinen ja epätäydellinen siltä osin kuin meluntorjuntatoimenpiteitä ei ole huomioitu, antaa se kuitenkin kuvan alueen meluavien toimintojen lukuisuudesta Hanskallion teollisuusalueella.

Hakemuksen liitteenä olleessa meluselvityksessä on arvioitu, ettei toiminnan melu ole impulssimaista. Mikäli mittauksissa todettaisiin, että melu onkin impulssimaista, olisi melun päivätason ohjearvo 55 dB vaarassa ylittyä jo yksistään hakemuksen mukaisella toiminnalla ilman, että teollisuusalueen kaikkien toimintojen yhteismelu otettaisiin huomioon.

Hakemukseen liitettyssä päivitetyssä melumallinnuksessa on otettu huomioon louhinta, louheen ja asfalttijätteen vastaanotto, murskaus sekä mahdollinen asfalttiaseman toiminta alueella. Mallinnuksesta puuttuu betoniaseman toiminta, vaikka yhtiö on 30.9.2020 jättänyt betoniaseman toiminnasta luvan kohteena olevalla kiinteistöllä 92-34-23-1 rekisteröinti-ilmoituksen Vantaan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja toiminta on merkitty ympäristönsuojelun tietojärjestelmään.

Toiminta voi vaikuttaa kielteisesti pohjavesien virtaussuunnassa noin 300 metrin etäisyydellä sijaitseviin yksityiskaivoihin. Mikäli alueen pohjaveteen pääsee kulkeutumaan haitallisia aineita, aiheuttavat ne riskin lähimpien

kaivojen talousveden laadulle. Vaikka hakemuksen mukaan yksityisten kaivojen vedenlaatuun ei todennäköisesti aiheudu vaikutuksia, ovat ne kuitenkin mahdollisia. Luvan myöntämisedellytykset eivät täyty, koska toiminta voi aiheuttaa terveydensuojelulain 763/1994 1 §:n mukaista terveyshaittaa.

Ympäristölautakunta on lisäksi hakemuksen hylkäysperusteena viitannut ympäristönsuojelulain 48 §:n ja luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momenttiin, sillä maantie 152:n suunnittelun yhteydessä tehdyssä valituksen liitteenä olevassa viitasammakkoselvityksessä (*Viitasammakkoselvitys - Maantie 152 välillä Hämeenlinnanväylä - Tuusulan-väylä, Aluevaraussuunnitelma, Sitowise 21.8.2018*) hakemusalueen ja Kuutamotien välillä sijaitseva lampi todettiin potentiaalisesti lisääntymisympäristöksi luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteessä IV(a) tarkoitetulle viitasammakoille. Havaintokäynnillä keväällä 2018 lammelta havaittiin viitasammakon pulputusta myöhään illalla ja yksilömääräksi arvioitiin muutama yksilö. Louhinnan kielteisiä vaikutuksia viitasammakon esiintymisympäristöön ei voida poissulkea. Hakemusalueen pintavedet johdetaan viitasammakon potentiaalisena lisääntymisympäristönä olevan lammen kautta. Kiviaineksen louhinta muuttaa hankealueen ympäristön hydrologisia olosuhteita. Lisääntynyt valunta voi lisätä veden kiintoaineksen pitoisuutta ja siten veden sameutta. Hulevesiin voi myös liueta ottamisalueelta esimerkiksi räjähdysaineista peräisin olevaa tyyppiä.

Ympäristölautakunta on perustellut toissijaisia vaatimuksiaan lupamääräysten muuttamisesta muun ohella seuraavasti:

Lupamääräyksen 1 muuttamisen osalta lautakunta on katsonut, että aluehallintovirasto ei ole päätöksessään rajoittanut riittävästi toiminnan kellonaikoja alueen asukkaiden terveyden suojelemiseksi ja riittävän lepo- ja virkistysajan takaamiseksi.

Kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (800/2010, *Murausasetus*) 8 §:n mukaisten toiminta-aikojen salliminen alle 500 metrin päässä melulle alttiista kohteista voi olla perusteltua tapauksessa, jossa murskauslaitos on ainut melunlähde alueella. Kiilassa meluavia toimintoja on kuitenkin lukuisia, jolloin asukkaat altistuvat useiden toimintojen aiheuttamalle yhteismelulle. Murskaus näin lähellä asutusta on rajattava tehtäväksi maanantaista perjantaihin kello 7–18. Murskauksen jatkaminen kello 22 saakka viitenä iltana viikossa on kohtuutonta alueen asukkaille, jotka jo muutenkin kärsivät lukuisten Kiilan alueen toimintojen aiheuttamasta yhteismelusta. Alueen asukkailla tulee olla mahdollisuus hiljaiseen lepo- ja virkistysaikaan myös arki-iltaisain sekä kesäaikana.

Ympäristölautakunta on omissa lupapäätöksissään pyrkinyt huomioimaan teollisuuskeskittymän toiminta-aikoja rajoittamalla. Suomen Paalauskeskus Oy:llä, Romu Keinänen Oy:llä, Ekovilla Oy:llä, Purkupiha Oy:llä ja Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymällä (HSY) jätteenkäsittelyn toiminta-aika on kello 7–18 tai kello 8–18, lisäksi Purkupiha Oy:llä murskausaika

rajoitettu kello 8–17 välille. Laitosten toiminta on pienimuotoista Peab Industry Oy:n toimintaan verrattuna.

Lähialueella Tuusulan puolella toimivan toisen toiminnanharjoittajan kiviainesalueen ympäristölupapäätöksen perusteella louhintaa, louheen kuormauksia ja kuljetuksia ei saa tehdä lainkaan 1.6.–31.8. välisenä aikana sillä osalla ottoaluetta, jolta etäisyys melulle alttiisiin kohteisiin on alle 500 metriä. Kyseinen kiviainesalue on laajempi ja sijaitsee pääosin kauempana asutuksesta kuin valituksenalaisen päätöksen mukainen toiminta, jossa louhinnan etäisyys asutukseen muuttuu melko vähän louhinnan edetessä. Räjähdyksen aiheuttamaa melua ja tärinää ei tällöin voida samalla tavalla ehkäistä etäisyyksiä kasvattamalla. Räjähdykset tulee pyrkiä ajoittamaan tiettyihin ja mahdollisimman samoihin ajankohtiin päivästä, jotta ne olisivat ennakoitavissa.

Lupamääräyksen 16 muuttamisen osalta lautakunta on katsonut, että Kiilan alueella on teollisen toiminnan keskittymä rinnakkain pientaloasutuksen kanssa. Kaikkien muiden Hanskalliontien, Degermosantien ja Hanskallionkujan ympäristöluvanvaraisten toimijoiden, joiden etäisyys lähimpiin asuinrakennuksiin on alle 500 metriä, ympäristöluvuissa on määrätty melun päiväajan raja-arvoksi 48 dB ($L_{Aeq\ 7-22}$), jotta ympäristön melukuormitus ei muodostu kohtuuttomaksi asutukselle. Valtioneuvoston päätöksessä 993/1992 esitetyt arvot ovat ohjearvoja, eivät sellaisenaan automaattisesti suurimpia sallittuja melutasoja, eikä ekvivalenttimelutaso kerro melun häiritsevyydestä. Peab Industri Oy:n murskaamon etäisyys lähimpiin asuinkiinteistöihin on alle 500 metriä. Kiilan asukkaiden terveyden suojelemiseksi ja yritysten tasavertaisen kohtelun toteutumiseksi melutason päiväajan raja-arvoksi on asetettava 48 dB ($L_{Aeq\ 7-22}$).

Lupamääräyksen 17 muuttamisen osalta lautakunta on todennut, että HSY Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä ja Vantaan kaupunki ovat mitanneet hiukkaspitoisuuksia Vantaan kaupungin romuautovarikolla Kiilassa osoitteessa Hanskalliontie 6 maaliskuun ja lokakuun välisenä aikana vuonna 2021. Mittauksissa on 14.6.2021 mennessä ilmennyt hengitettävien hiukkasten (PM_{10}) raja-arvotason ($50\ \mu\text{g}/\text{m}^3$) ylityksiä 23 kappaletta. Ylitykset ovat HSY:n arvion mukaan johtuneet hiukkasista, joita tuuli ja liikennevirta ovat nostattaneet kuivilta kaduilta, tai alueen toiminnoista peräisin olevista hiukkasista. Alueella on louhinta-, murskaus- ja kiertotalouteen liittyviä toimintoja sekä niihin liittyvää liikennettä. Lupamääräystä 17 on täsmennettävä tiealueen puhdistamisvelvoitteella, jotta toiminta ei osaltaan lisää alueen liikenteestä aiheutuvaa hiukkaspitoisuutta. Myös hankkeelle tehdyssä ympäristövaikutusten arvioinnissa on todettu, että kuljetusten lisääntyminen voi aiheuttaa muiden hankkeiden kanssa lisää pölyvaikutuksia kuljetusreitillä ja Katriinantien varrella.

Lupamääräykseen 20 on lisättävä velvoittavana hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien tarkkailu. Hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien tarkkailu on välttämätöntä sen todentamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu terveysvaaraa lähialueen asukkaille, kohtuutonta haittaa asutukselle tai ympäristölle, tai virkistysalueen käyttömahdollisuuksien heikentymistä.

Lupamääräyksessä 21 meluselvitys on määrätty tehtäväksi vain yhden kerran kolmen kuukauden kuluessa toiminnan käynnistyttyä. Kertaluontoinen mittaus ei ole riittävä toiminnan aiheuttaman meluhaitan arvioimiseksi.

Lupamääräyksen 25 muuttamisen osalta lautakunta on katsonut, että pohjavesinäytteistä on tehtävä hakemuksessa esitetty laaja analyysi vähintään kerran vuodessa, eikä vain joka kolmas vuosi. Suppeamman analyysin tekeminen joka vuosi ei ole riittävä peruste sille, että laajempi analyysi tehdään vain kolmen vuoden välein. Toiminnan tarkkailua on tehtävä riittävän tiheästi sen varmistamiseksi, ettei toiminta vaaranna lähialueen asukkaiden talousvesikaivojen laatua tai antoisuutta. Lähimmät yksityiskaivot sijaitsevat vain noin 300 metrin etäisyydellä hankealueesta. Toiminnalla voi olla vaikutuksia kaivojen veden laatuun ja lisäksi kaivot sijaitsevat laitosalueelta pois johdettavien hulevesien vaikutuspiirissä.

2) *Kiilan omakotiyhdistys ry, Seutulan kyläyhdistys ry ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry* ovat ensisijaisesti vaatineet, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja lupahakemus hylätään. Toissijaisesti yhdistykset ovat vaatineet, että päätös kumotaan ja asia palautetaan lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi. Asiassa tulee järjestää katselmus paikallisten olosuhteiden selvittämiseksi. Lisäksi yhdistykset ovat vaatineet, että Peab Industri Oy veloitetaan korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut täysimääräisesti laillisine korkoineen.

Yhdistykset ovat vaatimustensa perusteluina viitanneet ympäristölupahakemuksesta antamissaan muistutuksissa toteamaansa ja esittäneet lisäksi muun ohella seuraavaa:

Ympäristövaikutusten arviointimenettely ja toiminnan sijoittuminen

Valituksessa on viitattu Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) ympäristövaikutusten arviointimenettelyn (YVA) tarvetta koskevaan päätökseen 22.6.2016 ja ELY-keskuksen menettelyn yhteydessä 22.3.2019 antamaan perusteltuun päätelmään siltä osin kuin niissä on käyty läpi hankkeen ja alueen muiden hankkeiden muun muassa meluun, tärinään, pölyyn, liikenteeseen, vesistöihin, luontoon, viihtyisyyteen ja turvallisuuteen kohdistuvia yhteisvaikutuksia ja niiden hallintaan liittyviä haasteita.

Perusteltu päätelmä osoittaa arvioinnin keskeneräisyyden ja ilmaisee siihen liittyviä epävarmuuksia ja puutteita erityisesti yhteisvaikutusten arvioinnin osalta. ELY-keskuksen tulkinta siitä, että arviointia voidaan täydentää ja tarkentaa hankkeen jatkosuunnittelussa ja lupamenettelyssä on virheellinen Euroopan unionin oikeuskäytännön, muun muassa 7.1.2004 annetun tuomion C-201/02, perusteella.

YVA on hyväksytty ilman tarkempaa selvitystä alueen kokonaismelutasosta tai ilman puhtauteen kohdistuvasta kokonaisrasituksesta. YVA on hyväksytty myös ilman arviota toiminnan vaikutuksista vesienhoidon tavoitteisiin, vaikka ympäristölupa edellyttää vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun

lain (1299/2004, *vesienhoitolaki*) huomioon ottamista ja soveltamista vesipuitedirektiivin (2000/60/EY) edellyttämällä tavalla. Hankkeen ympäristövaikutuksia ei ole selvitetty ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 15 §:n tarkoittamalla tavalla.

ELY-keskus ei ole edellyttänyt uutta YVA:a, vaikka louhittavan kiviaineksen määrää kasvatettiin merkittävästi 300 000 tonnista 800 000 tonniin. Räjähdytysten ja louhinnan määrä ja vaikutukset kasvavat muutoksen myötä 2.7-kertaisiksi. Vastaavasti myös kairauksen, rikotuksen ja räjäytysten melu-, paineaalto-, pöly- ja värinävaikutukset kasvavat vähintään yhtä paljon. Samalla kasvavat myös pinta- ja pohjavesivaikutukset, räjähteiden typpi- ja kemikaalipäästöt sekä louhinnasta johtuvat vesipäästöt.

Mainitut puutteet ja muutos louhintamäärässä olisivat edellyttäneet uutta YVA-menettelyä fysikaalisten, kemiallisten, vesistö- sekä yhteisvaikutusten kasvamisesta johtuen. Puutteellisuudesta huolimatta YVA riittää osoittamaan, että hankkeen vaikutusten johdosta ympäristö- ja maa-ainesluvan myöntämisen edellytykset eivät täyty.

YVA-menettelyn perusteella toiminnanharjoittaja ei ole selvillä toiminnan ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta tai haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista ympäristönsuojelulain 6 §:n tarkoittamalla tavalla.

Hakemuksen perustana olevilla tiedoilla ei voida osoittaa, että toiminta olisi sijoitettu ympäristönsuojelulain tarkoittamalla tavalla. Toiminta ei myöskään ole voimassa olevan asemakaavan mukaista.

Hankealue kuuluu yhdyskuntarakenteeltaan harvaan maaseutualueeseen. Etäisyys hankealueen rajalta lähimpiin asuintaloihin on vain noin 300–400 metriä ja 500 metrin etäisyydellä alueesta on yhdeksän vakituista asuinrakennusta. Kilometrin etäisyydellä suunnitelma-alueen rajasta sijaitsee 104 vakituista asuinrakennusta ja 10 lomarakennusta.

Melu, värinä ja ilman laatu

YVA-menettelyn perusteella kaikkien arvioitujen hankevaihtoehtojen meluvaikutukset ovat rakentamisaikana merkittävydeltään suuria ja louhinnan päätyttyä kohtalaisia. Läheisille metsäalueille tulisi voimakasta melua, jolla on merkittävä vaikutus alueen luontoarvoihin, kuten liito-oravaan, lepakoihin sekä lintuihin.

Myös Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen on lupahakemusta koskevassa lausunnossaan todennut, että toiminnan sijaintipaikka on korkeusasemansa, asutuksen ja läheisten virkistysalueiden vuoksi ongelmallinen eikä lupaa tule myöntää nyt esitetyin tiedoin. Yhdessä Kiilan alueen muiden melua tuottavien toimintojen kanssa alueen melurasitus on muodostumassa kohtuuttomaksi. Hakemusalue rajoittuu asemakaavan lähivirkistysalueisiin ja meluntorjuntatoimet ovat tarpeen myös näiden alueiden säilyttämiseksi virkistyskäytössä.

Hankkeen melumallinnus ei sisällä yhteismallinnusta viereisen vastaavia vaikutuksia aiheuttavan Västerskogin hankkeen kanssa eikä yhteismallinnusta ole edellytetty lupapäätöksessä. Lupapäätös ei ole perustunut melun osalta riittävään selvitykseen. Samoin perustellussa päätelmässä edellytetyt meluntorjuntamenetelmien tarkastelut puuttuvat.

Rikotuksen, lastauksen ja räjäytyksen melu on iskumaista, mikä tulee ottaa huomioon niistä aiheutuvan melun vaikutusta arvioitaessa, jolloin melutaso ylittyy useilla asuinkiinteistöillä. Melumallinnuksessa ja arvioinnissa tulee huomioida myös räjäytykset, lastaus, raskas liikenne, louhinta, kuljetusautojen ja työkoneiden peruutussignaalit, räjäytyksien varoitussignaalit sekä metallisten telojen kirsunta. Hankkeen aiheuttavan sisämelun mallinnus on tehtävä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksen mukaan.

Tärinävaikutuksia syntyy kallion räjäyttämistä, murskaukseen käytettävistä koneista sekä kuljetusliikenteestä. Räjäytyksen vaikutus voidaan havaita jopa kilometrin etäisyydellä louhittavasta kohteesta. Tärinä ympäristöhaittana on monimutkainen ja vaikeasti arvioitavissa, koska tärinän voimakkuuteen vaikuttavat monet tekijät. YVA-menettelyn perusteella useiden arvioitujen hankevaihtoehtojen tärinävaikutukset ovat merkittävydeltään suuria. Lisäksi läheisen Västerskogin hankkeen mahdolliset samanaikaiset louhintaräjäytykset voivat aiheuttaa tärinän yhteisvaikutuksia, vaikka hankkeiden kokonaisrasitusta ei olekaan tarkemmin arvioitu. Tärinävaikutusta ei voida asuinalueen osalta pitää naapurussuhdelain 17 §:n tarkoittamalla tavalla tavanomaisena ja kohtuullisena.

Kiertotalouskeskuksen toiminnassa keskeisiä ilmanlaatuun vaikuttavia tekijöitä ovat sen hiukkasten ja typen oksidien päästöt. Hiukkaspäästöjä muodostuu louhinnassa ja kiertotalouskeskuksen toiminnoissa, joista suurimmiksi päästölähteiksi arvioitiin asfalttiasema ja betoniasema. Alueen herkkyys ilman laadun muutokselle arvioidaan kohtalaiseksi, koska lähimmät asuintalot ovat alle 500 metrin etäisyydellä hankealueesta. Myös Västerskogin hankealue on lähellä, ja sen pölypäästöt voivat vaikuttaa yhdessä ilman pölypitoisuuksiin lähialueella. Päästömallinnukset ovat matemaattisia malleja, joiden epävarmuuteen liittyy oleellisesti lähtötietojen oikeellisuus. Valituksenalaisen päätöksen mukaisen hankkeen ilmapäästöjen arvioinnissa ei ole ollut käytettävissä kohdetta koskevia mitattuja tietoja. Mallinnuksen lähtötiedot on koottu pääasiassa kirjallisuustietojen ja vastaavien kohteiden perusteella, minkä johdosta vaikutusarvioiden luotettavuutta ei ole osoitettu. Myös läheisen Västerskogin hankkeen pölypäästöt voivat vaikuttaa ilmanlaatuun lähialueella.

Useiden YVA-menettelyssä arvioitujen hankevaihtoehtojen vaikutukset elinoloihin ja viihtyvyyteen ovat sekä rakentamisen että toiminnan aikana merkittävydeltään suuria. Kiilan alueen teolliset toiminnot aiheuttavat jo nykyisellään runsaasti muun muassa pöly-, melu-, liikenne- ja viihtyvyyshaittoja sekä huolta vaikutuksista ympäristöön. Melun osalta liikutaan ohjearvojen tuntumassa. Kiilan alueen nykyiset toimijat ja suunnitteilla olevat hankkeet, muun muassa Kehä IV ja Västerskog, huomioon ottaen melun ja pölyn ohjearvot voivat ylittyä lähimmän asutuksen kohdalla.

Ohjearvojen ylittyessä on todennäköistä, että osalle asukkaista voi aiheutua terveysvaikutuksia. Valituksenalaisella päätöksellä ei ole edellytetty epävarmuutta vähentäviä säännöllisiä melu- ja pölypäästömittauksia lähialueilla.

Pohjavedet sekä maa- ja kallioperä

YVA-menettelyn perusteella hankealueen louhinnasta, murskauksesta ja kiviainesten varastoinnista voi kulkeutua pohjaveteen räjäytysaineista peräisin olevia typenyhdisteitä sekä aiheutua lievää pohjaveden samentumista. Alueella käsiteltävästä betonimurskeesta liukenevat yhdisteet voivat aiheuttaa muutoksia pohjaveden laadussa. Suunniteltu louheen vastaanotto voi aiheuttaa vastaavanlaista typenyhdisteiden kulkeutumista pohjaveteen kuin alueen louhinta, murskaus ja kiviainesten varastointi. Vastaanotettavaksi suunnitellusta purkuasfaltista voi kulkeutua pohjaveteen orgaanisia hiilivetyyhdisteitä sekä muita epäpuhtauksia. YVA-menettely osoittaa, että hanke voi vaarantaa pohjaveden laadun, ja koska alueen kallioperää ei ole tutkittu riittävällä tavalla, riski on arvioitua suurempi. Myöskään vesipäästöjä ja vesitasetta ei ole riittävällä tavalla selvitetty, ja ne riippuvat räjähteiden ja kemikaalien lisäksi kallioperän laadusta, jota ei ole selvitetty. Vesitaseessa on huomioitava muun muassa alueelle maa- ja kalliroleikkauksista ja mahdollisista heikkousvyöhykkeistä valuva pohjavesi.

Koska hankealueen kallioperä on selvittämättä kairauksin, rapautuvan kiviaineksen, uraanin sekä radioaktiivisten mineraalien tai/ja asbesti- tai muiden kuituisten mineraalien esiintymistä ei voida luotettavasti arvioida. Rapautuvat mineraalit johtaisivat mahdollisesti happamaan kivivuotoon ja raskasmetallien sekä arseenin vapautumiseen. Myös vaikutukset alueen lähteisiin tulee selvittää ja ottaa huomioon lupaedellytyksiä arvioitaessa.

Kiilan alueella ei ole kunnallistekniikkaa ja alueen asukkaiden vesi tulee kaivoista. Lähimmät talousvesikaivot ovat noin 300–500 metrin päässä hankealueesta. Riski kaivovesien pilaantumisesta on merkittävä. Toiminta-alueen itäpuolella kulkee raakavesitunneli.

Pintavedet, vesieliöt ja luonnonsuojelu

Hankealueen vedet kulkeutuvat pieniin uomiin ja lopulta Tuusulanjokeen, joka laskee edelleen Natura 2000 -verkostoon kuuluvaan Vantaanjokeen. Hankkeen vesistövaikutukset ulottuvat molempiin jokiin. Tuusulanjoessa elää muun muassa uhanalainen direktiivilaji vuollejokisimpukka sekä taimen, saukko ja useita uhanalaisia hyönteisiä, muun muassa kirjojokikorento.

Hankkeen toteutuessa virtaamat hankealueelta kasvavat, kun kasvillisuuskerros poistetaan alueelta. Kalastoon ja muuhun vesieliöstöön mahdollisesti kohdistuvat vaikutukset aiheutuvat pääasiassa vedenlaadun muutoksista. Hankkeella on pintavesien osalta yhteisvaikutuksia olemassa olevien toimintojen ja tulevaisuudessa mahdollisesti myös läheisen Västerskogin hankkeen ja alueen muiden uusien hankkeiden kanssa.

Valituksenalaisella päätöksellä ei ole edellytetty YVA-menettelyn yhteydessä tarpeellisenä pidettyä tarkkailuohjelman päivitystä vaikutusarvioinnin perusteella eikä hulevesien käsittelyn toimivuuden ja vesistökuormituksen ja Tuusulanjoelle aiheutuvien vaikutusten tarkkailua. Luvan myöntämisen edellytykset eivät täyty, koska toiminnan vaikutusta vesienhoidon tavoitteisiin ei ole arvioitu Tuusulanjoen osalta. Alueen vesistö-, pohjavesi- ja kalastotarkkailut tulee toteuttaa yhteistarkkailuna, jotta toiminnan kokonaisvaikutuksia pystyttäisiin seuraamaan ja hallitsemaan.

Myöskään vaikutuksia Vantaanjoen Natura-alueeseen ei ole arvioitu riittävällä varovaisuusperiaatteen mukaisella tavalla. Huomiotta on jäänyt muun muassa, että Vantaanjoen kalakanta vaikuttaa vuollejokisimpukan esiintymiseen. Myös kiintoainepitoisuuden nousu voi vaikuttaa haitallisesti vuollejokisimpukkaan.

Hankkeen kalasto- ja vuollejokisimpukkavaikutuksia on arvioitu vanhentuneiden tietojen perusteella vuosina 2004 ja 2008 tehtyihin sähkökalastuksiin perustuen. Alueen kalaston nykytila olisi pitänyt selvittää uusien sähkökoekalastuksin. Kalastoa koskevassa selvityksessä ei myöskään mainita, että hankealueelta tulevasta laskuojasta välittömästi alavirtaan sijaitsee useampi taimenen lisääntymiseen soveltuva koskialue, kuten on ilmennyt Keski-Uudenmaan vesiensuojelun liikelaitos-kuntayhtymän (KUVES) 2017 teettämässä kartoituksessa.

Hankealueella on vuosina 2017 ja 2018 tehdyissä selvityksissä havaittu kirjojokikorentoa, joka on luontodirektiivin liitteen IV laji, ja jonka lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain 49 §:n mukaan kielletty. Jotta korentojen ja vuollejokisimpukoiden lisääntyminen vesistöissä onnistuu myös jatkossa, on tärkeää, että hankealueelta Tuusulanjokeen valuvat vedet pidetään puhtaina. Tätä ei ole valituksenalaisessa päätöksessä varmistettu riittävin vesien tarkkailua koskevin ehdoin. Myöskään toiminnan vaikutusta viitasammakon elinympäristöön ei ole voitu sulkea pois.

Hanke heikentäisi myös Tuusulanjoen ekologista yhteyttä. Alueella on tärkeä itä-länsisuunteinen ekologinen yhteys, joka yhdistää muun muassa Nuuksion ja Haltiavuoren alueita itäisiin Sipoon alueisiin sekä Ruotsinkylän metsäalueeseen. Myös liito-oravien kulkuyhteydet alueella ovat selvittämättä.

Liikenne

Lupaharkinnan perusteena olleesta selvityksestä ei ole käynyt ilmi, mitä haittoja liikenne ja sen määrän kasvun lisääntyminen aiheuttaa alueen asukkaille, vaikka liikenne on erottamaton osa toimintaa ja näin ollen myös sen aiheuttamia haittoja. Liikennemäärä on myös laskettu vanhentuneiden tietojen perusteella eikä yhteisvaikutuksia ole riittävällä tavalla huomioitu.

Vuoden 2018 jälkeen useat eri alueen toimijat, muiden ohella Suomen Paalauskeskus Oy, Purkupiha Oy, Romu Keinänen Oy ja Circulation Oy, ovat kasvattaneet ympäristöluvan alaisia toimintojaan niin, että varovaisesti arvioiden kasvua raskaan liikenteen osalta on tullut noin 120–150 ajoneuvoa

vuorokaudessa. Tällä hetkellä moni toimija edelleen hakee lupaa laajentaa toimintojaan ja vireillä on myös uusia hankkeita. Mikäli kaikki suunniteltu toiminta toteutuu, niin kasvua on jopa 400–500 raskasta ajoneuvoa vuorokaudessa, ilman tässä valituksessa tarkoitettua hanketta.

Katriinantie, jota pitkin suurin osa alueen raskaasta liikenteestä kulkee, sijaitsee asutuksen keskellä ja osa taloista on aivan tien vieressä ilman mitään melusuoja. Näin ollen liikenne on osalle alueen asukkaista pääasiallinen päästöjen, melun ja tärinän lähde.

Yhteisvaikutukset

Hankkeen ja muiden lähialueen toimintojen yhteisvaikutusten arvioinnin merkitys on sivuutettu valituksenalaisessa päätöksessä, jonka perusteluissa on muun ohella todettu, että alueen asutuksen, luonnon ja kiertotalouden välistä ristiriitaa alueella ei voida ratkaista yhden toimijan lupakäsittelyn yhteydessä, että yleisillä teillä tapahtuva liikenne ei kuulu ympäristöluvassa käsiteltäviin asioihin, ja että altistuvissa kohteissa tehtäviin hiukkasmittauksiin vaikuttaisivat myös muut kuin luvan hakijan toiminta, eivätkä eri lähteistä peräisin olevat vaikutukset siten olisi eroteltavissa. Aluehallintoviraston tulkinta on virheellinen eikä se, että yksittäisen toimijan vaikutusten selvittäminen saattaa olla haastavaa, vapauta selvittämästä yhteisvaikutuksia.

Hakemuksen puutteellisuus ja luvan myöntämisedellytykset

Valituksessa on viitattu ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momenttiin ja todettu, että hankkeen vaikutukset on valituksessa todetusti selvitetty puutteellisesti.

Valituksenalaisen päätöksen mahdollistamasta toiminnasta aiheutuu asetetut lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen sekä yksinään että erityisesti yhdessä muiden toimintojen kanssa ympäristönsuojelulain 49 §:n vastaisesti terveyshaittaa, haittaa luonnolle ja sen toiminnolle, ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä, ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä, vahinkoa ja haittaa omaisuudelle ja sen käytölle, maaperän ja pohjaveden pilaantumista, jokivesistön- ja luonnon erityisarvojen ja kalaston heikkenemistä sekä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta. Alueella on ollut asutusta huomattavasti kauemmin kuin sinne sijoitettua ja nyt suunniteltua toimintaa, joten asutuksen aikaprioriteetti tulee ottaa huomioon niin sanotussa sietämisharkinnassa. Valituksenalaisen toiminnan mahdollistamat vaikutukset, muun muassa melu- ja tärinä, eivät ole asuinalueelle ominaisia ja tavanomaisia, joten hanke aiheuttaa naapuruussuhdelaisissa kiellettyä kohtuutonta räsitusta.

Maa-ainesten ottamisesta aiheutuisi maa-aineslain vastaisesti muun muassa kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista, huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa ja tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantumista ilman vesilain mukaista lupaa.

Päätöksellä ei ole varmistettu, että asiassa menetellään ympäristönsuojelulain 20 §:ssä tarkoitettulla tavalla. Puutteet koskevat muun ohella yhteisvaikutusten selvittämistä ja tarkkailuvelvoitteiden puutteellisuutta muun muassa melun ja pölyn sekä vesistövaikutusten ehkäisyn ja tarkkailuvelvoitteiden osalta.

Koska valituksenalaisen päätöksen mahdollistamat vaikutukset muodostavat riskin Tuusulanjoen luontoarvoille ja mahdollisesti sen kautta myös Vantaanjoen Natura 2000 -alueen suojeluarvoille, lupaharkinnassa on otettava huomioon sekä luontodirektiivin että vesipuidedirektiivin vaatimukset niiden soveltamista ohjaavan varovaisuusperiaatteen mukaisesti. Hakemuksesta saatavan käsityksen perusteella hankkeen vaikutuksia vesienhoidon tavoitteiden toteutumiseen ei ole arvoitu eikä varsinkaan laatutekijäkohtaisesti. Tältä osin valituksessa on viitattu ympäristönsuojelulain 51 §:n 1 momenttiin, vesienhoitolain 21 §:n 1 momentin 1 kohtaan, unionin tuomioistuimen niin sanottuun Weser-tuomioon (C-461/13) ja korkeimman hallinto-oikeuden Finnulp Oy:n ympäristölupahakemusta koskevaan 19.12.2019 annettuun vuosikirjaratkaisuun (taltionumero 6070).

Lupamääräykset ja päätöksen perustelut

Valituksessa on viitattu ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momenttiin ja todettu, että lupamääräykset ovat osin tulkinnanvaraisia, vaikeasti valvottavia ja niiden täytäntöönpano edellyttää tulkintaa ja selvityksiä, jotka olisi tullut käsitellä jo luvanmyöntämisedellytyksiä arvioitaessa.

Lupamääräyksillä ei ole varmistettu ilmanlaadun turvaamista riittävällä ja Muraus-asetuksen (800/2010) 3 §:n 3 momentissa edellytetyllä tavalla.

Lupamääräyksessä 16 todetun sijaan kysymys melun erityisestä häiritsevyydestä olisi tullut arvioida luvanmyöntämisedellytyksiä harkittaessa eikä jättää tulkittavaksi tai selvitettäväksi täytäntöönpanovaiheessa. Melun iskumaisuus ja kapeakaistaisuus ovat luvan tarkoittamalle toiminnalle ominaisia, melun erityisesti häiritseviä ominaisuuksia, joiden merkitystä olisi tullut arvioida myös yhteisvaikutusten kannalta.

Lupamääräyksessä 19 on määrätty toiminnan käyttö-, päästö- ja vaikutustarkkailusuunnitelman ja vesien hallintasuunnitelman toimittamisesta viranomaisille ennen toiminnan aloittamista. Mahdollisuudet kontrolloida vaikutuksia olisi kuitenkin tullut selvittää ja arvioida jo luvanmyöntämisedellytysten kannalta, varsinkin kun vaikutuksia vesistöön ei ole arvoitu vesienhoidon vaatimusten mukaan.

Lupamääräyksen 21 perusteella on tulkinnanvaraista, riittääkö melutason arvioimiseksi lähimmissä häiriintyvissä kohteissa yksittäinen mittauskerta. Mikäli tarkoituksena on, että melun kontrollointi perustuu yksittäiseen mittauskertaan, tarkkailu jää riittämättömäksi, erityisesti kun otetaan huomioon muun muassa muiden melulähteiden yhteisvaikutusten merkitys ja mittausolosuhteiden, muun muassa tuulen ja sääolosuhteiden, vaihtelu.

Lupamääräyksen 23 mukaan toiminnanharjoittajan on osallistuttava yhteistarkkailuun tarvittaessa. Määräyksestä ei ilmene, miten ehtoa sovelletaan.

Lupamääräyksen 12 mukaisen allastilavuuden mitoituksen riittävyttä ei perustella, ja ottaen huomioon toiminnan kesto, se on mitoitettu liian lyhyen ajanjakson maksimitarpeen mukaisesti. Hulevesien vaikutuksia Tuusulanjoen eliöstölle ei ole selvitetty vesienhoidon vaatimusten mukaan laatutekijäkohtaisesti, joten määräyksen riittävyttä ei voida varovaisuusperiaatteen nojalla arvioida.

Valituksenalaisen päätöksen perustelut ovat edellä esitetysti puutteelliset, eikä niissä ole viitattu objektiivisiin ja neutraaleihin tietolähteisiin tai selvityksiin. Perustelujen puutteet koskevat keskeisesti yhteisvaikutusten, immissioiden ja vesistövaikutusten selvittämistä. Myöskään epävarmuuden sisältöä ja merkitystä ei ole selvennetty.

Oikeudenkäyntikulut

Muutosta on jouduttu hakemaan ympäristölupapäätöksen virheellisyyden vuoksi, jolloin olisi kohtuutonta, että aiheutuvat kustannukset jäisivät muutoksenhakijoiden kannettavaksi.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on valitusten johdosta antamassaan lausunnossa viitannut päätökseensä ja sen perusteluihin, ja todennut lisäksi muun ohella seuraavaa:

Lupaharkinnassa ei ole tullut esiin maa-aineslain mukaisia maa-ainesluvan myöntämisen esteitä ja toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset ympäristöluvan myöntämisen edellytykset. Toiminta on hyväksytty toteutettavaksi parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisesti.

Yhteisluvan mukainen toiminta sijoittuu voimassa olevalle asemakaava-alueelle, joka on merkitty yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialueeksi (ET), johon alue on louhinnan jälkeen käytettävissä. Asemakaavassa maanpinnan tasoksi on esitetty +54–59, joka voidaan saavuttaa vain louhimalla kallio matalammaksi.

Toiminnasta ei aiheudu eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n mukaista kohtuutonta rasitusta yksin tai yhdessä muiden toimintojen kanssa.

Toiminta-alueen rajasta etäisyyttä lähimpiin kaakko-lounaissuunnassa sijaitseviin asuinrakennuksiin on noin 400 metriä ja asemapiirroksen mukaisesta murskauslaitoksesta noin 500 metriä. Toiminta-aikoja ei ole ollut syytä supistaa kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (800/2010, Murausasetus) mukaisista tai luvassa niitä suppeampana (poraus, rikotus, räjäytykset)

määrättyjä enempää, koska melulle alttiit kohteet ovat kaukana ja asetettuja toiminta-aikoja noudattamalla toiminnasta ei arvioida aiheutuvan kohtuutonta melu- tai pölyhaittaa lähimmille häiriintyville kohteille edes yhdessä muun toiminnan kanssa.

Kuormaamisen ja kuljettamisen sallimisella kello 6–22 vähennetään liikenteen aiheuttamia haittoja, kun kuljetuksia voidaan suorittaa myös pahimpien ruuhka-aikojen ulkopuolella. Muistutuksissa liikenneturvallisuus oli merkittävä huolenaihe. Liikenne louhosalueella tai välittömästi sen läheisyydessä ei aiheuta melua etäällä sijaitsevien lähimpien asuinrakennusten piha-alueilla. Yleisillä teillä ajamista ei voida ympäristöluvassa rajoittaa varsinkaan, kun toiminnan aiheuttama osuus liikenteestä ei ole merkittävä. Hankealueen liikenteestä valtaosa suuntautuu Katriinantietä etelään ja siitä edelleen Viinikan eritasoliittymän kautta Kehä III:lle.

Peab Industri Oy:n toiminta ei sijoitu teollisuuskeskittymään, jossa häiriintyvät kohteet ja muut melua aiheuttavat toiminnat ovat niin lähekkäin, että toiminta-aikaa tulisi rajoittaa vastaavalla tavalla kuin ympäristölautakunnan päätöksissä.

Peab Industri Oy:lle myönnetty lupa vastaa lautakunnan valituksessa viitattua toisen toiminnanharjoittajan kiviainesalueen ympäristöluvan kesäaikaisen toiminnan sallittavuutta. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 26.8.2019 myöntämän ympäristöluvan mukaan louhintaa, louheen kuormauksia ja kuljetuksia ei saa tehdä 1.6.–31.8. sillä osalla ottoaluetta, jolta etäisyys melulle alttiisiin kohteisiin on alle 500 metriä. Ympäristöluvassa murskauslaitos on vaadittu sijoitettavaksi mahdollisimman alhaiselle paikalle ja suojattavaksi 5 metriä korkealla meluvallilla. Tämän lisäksi asutuksen suunnassa on 4–7 metriä korkea (ottotasoon nähden vähintään 13 metriä korkea) meluvalli. Murskauslaitoksen kuljettimet on määrätty koteloitaviksi ja murskeen pudotuskorkeus on säädettävä mahdollisimman matalaksi pölyämisen torjumiseksi. Siirrettävän murskausaseman suojauksessa voidaan hyödyntää myös kallion seinämää. Poraus on hyväksytty vain vaimennetulla poravaunulla, joka on varustettu pölynkeräyslaitteistolla, joka vähentää melu- ja pölyhaittoja parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisesti. Luvan mukaisesti suoritettuna murskauksen aiheuttamasta melusta ja pölystä ei ole katsottu aiheutuvan kohtuutonta haittaa asuinkiinteistöillä. Näin ollen, louhinnan rajoittamista kesällä ei ole nähty tarpeelliseksi.

Mikäli Peab Industri Oy:n toiminnasta aiheutuisi impulssimaisuutta, ei se olisi havaittavissa lähimmissä häiriintyvissä kohteissa pitkien etäisyyksien, äänen hajaantumisen ja taustaäänien vuoksi. Louheen murskaus ei yleensä synnytä impulssimaista melua kuin syöttösuppilon läheisyydessä ja muutaman sadan metrin päässä melu kuuluu tasaisen jauhavana.

Vantaan kaupungin teettämässä Kiilan alueen ympäristömeluselvityksessä (*Kiilan alueen ympäristömeluselvitys, WSP 13.4.2018*) Peab Industri Oy:n toimintaa lähimmät pisteet ovat Kuutamotiellä noin 500 metrin etäisyydellä etelässä, Katriinanttiellä noin 600 metrin etäisyydellä länsi-lounaassa ja Nykullantiellä noin yhden kilometrin etäisyydellä lounaassa. Selvityksessä

Kuutamotien mittauspaikalla melun äänenpainetaso on noin 28–45 dB, Katriinantien mittauspaikalla noin 35–55 (60) dB ja Nykullantien mittauspaikalla noin 25–50 dB. Mittausdatan ja paikan päällä tehtyjen kuulohavaintojen perusteella kaikille mittauspaikoille yhtenäistä ovat voimakkaat lentoliikenteen aiheuttamat melutasot. Kvistintiellä, Nykullantiellä ja Björkvikin tilalla liikennemelu aiheuttaa selviä melupiikkejä. Mittaustuloksissa on todettu impulssimaisuutta ja kapeakaistaistausta, mutta niitä ei ole havaittu kuulohavainnoissa.

Peab Industri Oy:n toiminnasta on laadittu melumallinnus (*YIT Teollisuus Oy Kiilan kiertotalouskeskus, Vantaa melumallinnus ympäristölupahakemusta varten 10.3.2020*) kolmesta tilanteesta, joista ensimmäisessä alueen louhinta ja murskaus ovat käynnissä ja porausta tehdään alueen eteläosassa, toisessa alueen louhinta ja murskaus ovat käynnissä ja porausta tehdään alueen korkeimmalla kohdalla, ja kolmannessa alueen louhinta ja murskaus ovat käynnissä, louhinta on loppuvaiheessa ja kiertotalouskeskuksen suunniteltu toiminta alueella on käynnissä.

Lähin asutus sijaitsee noin 400 metrin päässä hankealueen reunasta kaakonlounaan suunnassa. Kaikista tilanteista laskettiin päiväajan keskiäänitasoa $L_{Aeq\ 7-22}$ kuvaavat meluvyöhykkeet. Mallinnuksen mukaan alueen louhinnasta ja louheen murskauksesta sekä kiertotalouskeskuksen toiminnasta aiheutuvat päiväajan melutasot (keskiäänitasoa $L_{Aeq\ 7-22}$) lähimpien asuinrakennusten kohdalla ovat alle 55 dB. Kun murskauslaitoksen 5 metriä korkea meluvalli alueen etelälaidalla on huomioitu, on melutaso ensimmäisessä tilanteessa 48–49 dB, toisessa tilanteessa 47–51 dB ja kolmannessa tilanteessa 49–50 dB. Toiminnassa melua on rajoitettu enemmän kuin 5 metriä korkealla meluvallilla (murskaimen läheinen siirrettävä meluvalli, koteloinnit, pudotuskorkeus, toiminta-ajat).

Vaatus 7 dB määrättyä matalammasta päiväajan melutasosta (L_{Aeq}) lähimmissä häiriintyvissä kohteissa on maa-ainesten ottoa ja murskausta koskevana kohtuuton. Toiminnassa noudatetaan osin tiukempia aikoja kuin Muraus-asetus (800/2010) sallisi. Ympäristöluvassa on edellytetty melun ja pölyn torjuntatoimia, joiden ansiosta toiminnassa päästään lähelle ympäristölautakunnan vaatimaa päiväajan melutasoa häiriintyvissä kohteissa. Esitettyä 48 dB:n mukaista Peab Oy:n toiminnasta aiheutuvaa melutasoa on mahdoton erotella 500 metrin etäisyydellä muiden aiheuttamasta melusta, kun taustamelun on Kiilan alueen ympäristömeluselvityksessä jo todettu voivan olla tätä suurempaa (Kiilan alueen ympäristömeluselvitys, WSP 13.4.2018).

Yhteismelun mallintaminen alueella ei ole mahdollista, koska kaikkien alueen toimijoiden lähtömelutasot eivät ole selvillä, eikä Kiilan alueella uusien toimijoiden ympäristölupahakemuksissa yleisesti ei ole edellytetty yhteismelun mallintamista. Melun leviämisen ja melulähteiden yhteisvaikutuksen logaritmisuudesta johtuen äänenpainetasot lähimmissä häiriintyvissä kohteissa eivät ylitä päiväajan keskiäänitasoa 55 dB L_{Aeq} , kun huomioidaan kaikki äänilähteet. Lisäksi Peab Industri Oy:n toiminnot sijaitsevat kauempana häiriintyvistä kohteista, jolloin sen aiheuttama melun lisääntyminen häiriintyvissä kohteissa on vähäistä. Näin ollen yhteismelun

mallintaminen niin, että siinä olisi ollut mukana lähialueen teollisuuskeskittymän melulähteet, ei olisi muutoinkaan ollut tarpeellista eikä tarkoituksenmukaista.

Asetetut melurajat ja melun rajoittamiseksi määrätty toimet ovat riittäviä myös eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n kannalta.

Yhteislupahakemukseen ei ole sisältynyt betoniaseman eikä asfalttiaseman toimintaa. Näitä toimintoja voidaan harjoittaa alueella vasta, kun alue on louhittu tai louhinnan loppupuolella, koska toimialueella ei ole tilaa useille laitteistoille ja materiaalikasoille. Louhinnan loputtua laitokset voidaan sijoittaa asemakaavan mukaiselle matalammalle tasolle, jolloin melu- ja pölyvaikutukset ovat vähäisempiä.

Lupamääräyksessä 17 pölyntorjunnasta on määrätty kattavasti. Määräys kattaa alueelta johtavan tien puhtaana pitämisen niin, ettei se lisää alueen liikenteestä aiheutuvaa hiukkaspitoisuutta. Lisäksi pölyntorjunnasta on määrätty murskausta koskevassa lupamääräyksessä 11 parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja käytännön mukaisesti.

Lupamääräyksessä 20 hiukkasmittaus on määrätty tehtäväksi, jos sille havaitaan silmämääräisesti tarvetta. Valvova viranomaisella voi edellyttää hengittävien hiukkasten mittaamista, jos sitä ei ole esitetty mittaussuunnitelmassa. Lupamääräyksen 26 mukaan yhteisluvan valvontaviranomaisella voi tehdä tarpeelliseksi katsomansa muutokset päästö- ja vaikutustarkkailuun sekä tarkkailupisteisiin muun muassa tarkkailutulosten perusteella, mikä mahdollistaa mittauksen toistamisen.

Toiminnasta on jo laadittu melumallinnus kolmessa eri tilanteessa ja lähtömelutasot on valittu pätevästi. Etukäteen tehtävässä melumallinnuksessa voidaan käyttää laitevalmistajan ilmoittamia tietoja koneiden aiheuttamasta melusta tai vastaavasta laitteesta aiemmin mitattuja arvoja.

Mikäli mittaustulokset poikkeavat mallinnetusta, voi valvontaviranomaisella lupamääräyksen 21 mukaisesti perustellusta syystä vaatia täydentäviä melumittauksia tai meluntorjuntatoimenpiteitä, muun muassa, jos toiminnan edetessä ja muuttuessa aiheutuu melua, joka vaatii selvitystä.

Pohjavesien suppea analyysi sisältää kalliokiviainesten ottotoiminnasta ja murskauksesta peräisin olevien yleisimpien parametrien analysoinnin. Pohjaveden pinta mitataan neljä kertaa vuodessa, jolloin pohjaveden korkeudesta ja sitä kautta pohjaveden määrästä/antoisuudesta saadaan viitteitä. Yhteisluvan valvontaviranomaisella voi tehdä tarpeelliseksi katsomansa muutokset päästö- ja vaikutustarkkailuun sekä tarkkailupisteisiin muun muassa tarkkailutulosten perusteella. Toiminnan vaikutukset kohdistuvat lähinnä pintavesiin, minkä vuoksi pohjavesien tarkkailua nykyisellään pidetään riittävänä.

Seutulana kyläyhdistys ry:n, Kiilan omakotiyhdistys ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n valituksen johdosta

aluehallintovirasto on edellä esitetyn lisäksi todennut, että yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä ympäristövaikutusten arvioinnista on otettu huomioon lupaharkinnassa. Hakemuksessa ja sen täydennyksissä on ollut riittävät selvitykset hankkeen vaikutusten arvioimiseksi ja päätösharkinnan tekemiseksi. Lähtökohtana yhteisluvassa on, että toiminnasta ei aiheudu haittaa ympäristössä.

Lupamääräyksen 21 perusteella ei ole tulkinnanvaraista, riittääkö yksi melumittauskerta, koska valvova viranomainen voi vaatia melumittauksia tai meluntorjuntatoimenpiteitä muun muassa mittaustulosten perusteella tai jos toiminnan edetessä ja muuttuessa aiheutuu melua, joka vaatii selvitystä. Ympäristöministeriön julkaisema ohje Ympäristömelun mittaaminen (1/1995), on laajasti käytössä ympäristömelua mittaavilla ammattilaisilla, jotka osaavat tulkita tuloksia ja tehdä mittaukset asianmukaisesti. Mikäli melu on iskumaista, se on otettava huomioon verrattaessa melun mittaustuloksia sallittuun melutasoon.

Lupamääräyksessä 12 on määrätty hulevesien käsittelystä laskeutusaltaissa kiintoaineksen laskeuttamiseksi. Kiintoaineksen ja sen mukana kulkeutuvat ravinteet ja epäpuhtaudet ovat Tuusulanjoen ja Vantaanjoen eliöstöjen kannalta haitallisimpia. Laskeutettu vesi johdetaan biosuodatuksen kautta ojaan, joka laskee Tuusulanjokeen noin 500 metrin päässä ottoalueesta. Vesiä on määrätty tarkkailtavaksi kahdesta kohdasta ennen niiden johtamista Tuusulanjokeen sekä kahdesta kohdasta Tuusulanjoessa, purkukohdan yläpuolella ja alapuolella. Lisäksi yhteisluvan valvontaviranomainen voi tehdä tarpeelliseksi katsomansa muutokset päästö- ja vaikutustarkkailuun sekä tarkkailupisteisiin muun muassa tarkkailutulosten perusteella. Määrätty tarkkailu on riittävä toiminnan päästöjen ja vaikutusten selvittämiseksi ja seuraamiseksi.

Yhteislupapäätöksessä toiminnasta aiheutuvia pintavesipäästöjä on edellytetty tarkkailtavaksi ja puhdistettavaksi niin, että päästöistä ei aiheudu merkittäviä heikentäviä vaikutuksia Tuusulanjokeen ja sen eliöstöön, kirjojokikorentoihin eikä Vantaanjoen Natura-alueeseen.

Toiminnanharjoittaja on lupamääräyksellä 23 määrätty osallistumaan tarvittaessa pohja- ja pintavesien sekä ilman laadun yhteistarkkailuun, kalataloudelliseen yhteistarkkailuun, yhteismeluselvitykseen (melumittausten ja -laskennan yhdistäminen) ja liikennevaikutusten selvitykseen. Osallistuminen näihin tarkkailuihin tulee ajankohtaiseksi, jos/kun tarkkailu järjestetään ja muutkin toiminnanharjoittajat osallistuvat siihen. Yhteistarkkailua koordinoi yleensä ELY-keskus tai kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Lupamääräyksessä 19 toiminnan käyttö-, päästö- ja vaikutustarkkailusuunnitelma on määrätty päivitettäväksi päätöksessä edellytettyjen tarkkailujen mukaisiksi. Tarkkailuista on määrätty tiedon saamiseksi toiminnan aiheuttamista päästöistä ja päätöksen noudattamiseksi. Tarkkailtavat parametrit ovat toiminnan päästöjen kannalta oleellisia.

Määräyksessä 12 allastilavuudet perustuvat kerran kymmenessä vuodessa toistuvaan rankkasateeseen, minkä lisäksi allastilavuutta on kasvatettava 20 %:lla ilmaston lämpenemiseen varautuen.

Alueelta on tehty kattava luontoselvitys (*Vantaan Hankkallion luontoselvitys 2017, Lemminkäinen Infra Oy & Insinööri-toimisto Matti Jokinen*), jossa selvitysalueelta tai sen ulkopuolisilta metsäkuvioilta ei havaittu merkkejä liito-oravasta, koska metsät eivät ole liito-oravalle tyypillisiä. Viitasammakkoa ei havaittu, eikä alueella ole lajille kovin hyvin soveltuvaa ympäristöä. Alueella havaittujen suojeltujen kirjojokikorentojen epäillään olevan lähtöisin Tuusulanjoelta, jossa laji lisääntyy ja esiintyy runsaslukuisena. Selvityksen mukaan suunnitellusta toiminnasta ei aiheudu heikentävää vaikutusta kirjojokikorenon lisääntymispaikkana toimivan Tuusulanjoen vedenlaadulle.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualue on valitusten johdosta antamassaan vastineessa todennut, että valituksenalaisessa päätöksessä on otettu huomioon ELY-keskuksen aiemmissa lausunnoissa esitetyt seikat. ELY-keskus on viitannut aiempiin lausuntoihinsa ja päätöksen perusteluihin, ja todennut, ettei valituksissa ole tuotu esille mitään sellaista, joka antaisi perustetta arvioida aluehallintoviraston ratkaisua toisin. ELY-keskus on lisäksi lausunut asiassa muun ohella seuraavaa:

Seutulän kyläyhdistys ry:n, Kiilan omakotiyhdistys ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n valituksessa on viitattu Uudenmaan ELY-keskuksen yksittäistapauspäätökseen, jonka perusteella valituksen kohteena olevalle hankkeelle on edellytetty ympäristövaikutusten arviointimenettelyä (YVA). Valitukseen poimittu lainaus "Ympäristökeskus on huolestunut siitä, että..." ei ole osa ELY-keskuksen päätöksen perusteluosaa, vaan päätökseen referoitu osa Vantaan ympäristökeskuksen kannanottoa YVA-menettelyn tarpeellisuudesta hankkeessa.

Yhteysviranomainen on perusteltua päätelmää laatiessaan todennut, että hankkeen arvioinnissa on joitakin puutteita, mutta ei ole katsonut, että puutteet olisivat merkittäviä tai olennaisia. Arviointiselostuksen perusteella on ollut mahdollista muodostaa kokonaiskuvan hankkeesta ja sen keskeisistä ympäristövaikutuksista, hankkeen toteuttamiselle on esitetty toiminnallisia vaihtoehtoja ja selostuksessa on arvioitu riittävästi näiden vaihtoehtojen ympäristövaikutuksia. Valituksessa puutteiksi katsotut arviointitarpeet ovat pääosin yhteysviranomaisen ohjeistusta hankkeen seuranta ja tarkkailua varten. Nämä asiat määritetään tarkemmin hankkeen tarvitsemissa luvissa kyseisen lupalainsäädännön mukaisesti. Lisäksi yhteysviranomainen on nostanut esiin alueen liikenteeseen liittyviä ongelmia, joita ei pääsääntöisesti lupaharkinnassa pystytä huomioimaan.

Perusteltu päätelmä on yhteysviranomaisen johtopäätös hankkeen merkittävistä vaikutuksista ja se perustuu arvioinnin tuloksiin, arviointiselostuksesta annettuihin mielipiteisiin ja lausuntoihin sekä yhteysviranomaisen omaan tietämykseen. Uudistetun YVA-lainsäädännön mukaan tarkoituksena on keskittää merkittäviksi katsottuihin vaikutuksiin.

Perustellussa päätelmässä yhteysviranomainen on katsonut merkittäviksi vaikutuksiksi melu- ja värinävaikutukset, liikennevaikutukset, pintavedet ja vaikutukset kalastoon ja muuhun eliöstöön sekä vaikutukset ihmisten terveyteen, elinoloihin ja viihtyvyyteen. Merkittävyyden arvioinnissa on erityisesti huomioitu yhteisvaikutukset ja ihmisten elinoloihin ja viihtyvyyteen kohdistuvat vaikutukset. Yhteysviranomainen on erityisesti korostanut hankkeessa tunnistettuja vaikutuksia, jotka eivät välttämättä itse hankkeen kannalta ole olleet erityisen suuria, mutta jotka ovat alueen kokonaistilanteen ja asukkaiden huolien suhteen sellaisia, joihin on syytä kiinnittää erityistä huomiota lupia myönnettäessä.

Kiilan alueella toimii useita ympäristöluvallisia toimijoita. Alueen asukkaat ovat valittaneet pitkään erilaisista ympäristöhäiriöistä, erityisesti melusta ja jonkin verran myös pölystä ja pintavesiin liittyvistä ongelmista. Alueelle ja alueelta kulkeva liikenne aiheuttaa myös meluja pölyhäiriötä. On selvää, että alueen toiminnoilla on yhteisvaikutuksia. On kuitenkin huomioitava, että toiminnot ovat sijoittuneet alueelle, joka on suunnitelmallisesti yleiskaavassa ja alueen asemakaavoissa osoitettu tämän tyyppiselle toiminnalle. Lisäksi alue sijoittuu hyvin lähelle lentokenttää, joten alueella on myös häiritsevää lentomelua.

Kiilan alueen silloisista toiminnoista on tehty yhteismeluselvitys vuonna 2018. Selvitys oli huomioitu hankkeen arviointiselostuksessa. Selvityksen perusteella selvityksessä mukana olleet teolliset toiminnot voivat aiheuttaa lähimpien asuinalueiden piha-alueilla ohjearvotasot ylittäviä melutasoja, mikäli useimmat toiminnot ovat käynnissä samanaikaisesti ja mikäli melua aiheuttavien kohteiden toiminnoissa ei ole huomioitu melusuojausta. Selvityksen mukaan kaikilla mittauspaikoille lentoliikenteen aiheuttama osuus melun kokonaistasoista oli merkittävä ja useimmissa tapauksissa suurin melun aiheuttaja.

Selvityksessä ei ollut mahdollista ottaa huomioon eri toimintojen melusuojauksia ja melua aiheuttavien toimintojen todellisia sijainteja. Lisäksi kohteet sijoittuvat eri puolille aluetta suhteellisen kauaksi toisistaan. Tällaisessa tilanteessa laskennallinen tarkastelu yliarvioi erilaisten kohteiden yhteisvaikutusta.

Ympäristömeluselvityksessä myös suositeltiin, että ympäristölupapäätöksissä veloitettaisiin selvittämään ympäristölupavelvollisten toimintojen melupäästöt ja melua aiheuttavien toimintojen ajalliset kestot, jotta kullekin toiminnanharjoittajalle voidaan luotettavasti laskennallisesti määrittää toimintojen aiheuttamat ympäristömelutasot. Yhteysviranomainen ei ole edellyttänyt yhteismeluselvitystä arviointiohjelma-lausunnossa, koska oli tiedossa, että edellä mainittu Kiilan yhteismeluselvitys tullaan laatimaan.

Ohjelmalausunnossa edellytettiin kuitenkin, että hankkeen yhteisvaikutukset muiden alueella olevien hankkeiden ja toimintojen melujen kanssa on arvioitava. Valituksessa mainitun Västerskogin hankkeen YVA-menettely päättyi kesäkuussa 2013. Hanke ei ole ELY-keskuksen tietojen mukaan

edennyt YVA-menettelyn jälkeen. Yhteisvaikutukset Västerskogin hankkeen kanssa on arvioitu arviointiselostuksessa sanallisesti.

Perustellussa päätelmässä todettiin, että eri vaihtoehtojen pölyvaikutusten merkittävyys on arvioitu arviointiselostuksessa ilman torjuntatoimia vähäisiksi tai kohtalaisiksi. Ilmanlaadun muutoksen vaikutus ihmisten terveyteen on arvioitu vähäiseksi ja mahdollisten torjuntatoimien kanssa hankkeella ei olisi vaikutusta ihmisten terveyteen. Yhteysviranomaisen katsoi, että tehty selvitys antaa hyvän kuvan toiminnan eri vaihtoehtojen aiheuttamasta vaikutuksesta ilmanlaatuun. Perustellussa päätelmässä edellytettiin kuitenkin, että pölyn ja typenoksidien syntyä ja leviämistä estävien toimenpiteiden vaikutusta on syytä selvittää jatkosuunnittelussa, koska hankealueen läheisyydessä on altistuvia kohteita.

Ilmanlaatua huonontavat tekijät voivat kulkeutua hyvinkin kaukaa erilaisissa tuuli- ja sääolosuhteissa. Pääkaupunkiseudulla ilmanlaatua on seurattu pitkään yhteistarkkailuna kuntien ja teollisuuden kesken. Ilmanlaadun mittauksista vastaa HSY. Koska pöly ja häiritsevät hajut voivat kulkeutua pitkienkin matkojen päästä eri tekijöistä riippuen, ei pääkaupunkiseudulla ole nähty mielekkääksi edellyttää erillistä tarkkailua yksittäisiltä toimijoilta alueellisen yhteistarkkailun lisäksi. Tyypillisesti YVA-menettelyissä hankkeiden päästöt mallinnetaan ja sen perusteella määritellään erilaisten lievennys - ja ehkäisytoimien tarve.

Yhteysviranomaisen on hanketoimijan pyynnöstä ottanut kantaa hankkeen muutokseen perustellun päätelmän antamisen jälkeen 16.5.2019. Kannanotossa yhteysviranomaisen katsoi, että esitetyn mukainen muutos paikalla louhittavan kiviaineksen vuosittaisessa määrässä, kun paikalla murskattavan aineksen kokonaismäärä ei muutu, ei edellytä ympäristövaikutusten arviointiselostuksen täydentämistä eikä siten myöskään perustellun päätelmän päivittämistä. Suuremmat louhintamäärät lisäävät tärinää ja melua aiheuttavia toimintoja louhinta-aikana. Toisaalta suurempien määrien louhiminen lyhentää louhinnan kokonaiskestoa merkittävästi ja sitä myötä suurimpien häiriöiden kokonaiskestoa. Louhintavaihe on asukkaille eniten häiriötä aiheuttava vaihe melun ja tärinän osalta. Hankkeesta laadittu ympäristövaikutusten arviointi on ollut riittävä, myös hankkeen muutos huomioiden.

Vaatus melutason raja-arvosta 48 dB on perusteltu, kun huomioidaan, että osaa alueen toimijoista koskee 48 dB:n vaatimus nykyisinkin. Kun lisäksi otetaan huomioon, että alueella on myös muita melulähteitä, niin vaaditulla 48 dB:n raja-arvolla voitaisiin varmistaa, että toimintojen yhteisvaikutuksesta 55 dB:n melutaso ei ylity todennäköisesti yhdenkään asuinrakennuksen kohdalla.

Luvassa määrätty tarkkailu on melko vähäistä, ottaen huomioon toiminnan keston ja muuttumisen/etenemisen ajan myötä, minkä johdosta hanketta koskevan melunhallintasuunnitelman laatiminen on perusteltua.

Vaadittu melumittauksessa saatujen todellisten lähtömelutasojen perusteella tehtävän melumallinnuksen laatiminen on perusteltua, samoin myös mittausten uusiminen louhinnan edetessä.

Vaatus toiminta-aikojen rajoittamisesta ei ole tarpeellinen, mikäli lupamääräyksiin kirjataan äänitasovaatimukseksi 48 dB. Mikäli pitäydytään lupamääräyksen 55 dB raja-arvossa, joka tulee Muraus-asetuksesta (800/2010), tiukemmat toiminta-ajat ovat tarpeen ja raja-arvon tulee tällöin koskea toiminta-ajan mukaista melua, ei keskiäänitasoa ($L_{Aeq\ 7-22}$).

Kuormaamisten ja kuljetusten toiminta-aikoja voisi olla tarpeen rajoittaa, koska aikainen tai myöhäinen kuormausaika tuo liikennettä väylille jo tuota aikaa aikaisemmin, ja koska liikenteen aiheuttama melu on koettu häiritseväksi.

Toiminta ei enää aiheuttaisi asukkaille kohtuutonta rasitusta, mikäli lupaa muutetaan melun raja-arvon osalta tai toiminta-aikojen osalta.

Laitosalueelle johtavan tien puhdistustarpeesta esitetty vaatimus on perusteltu.

Hankealueen eteläpuoleisen lammen viitasammakkohavainnot ovat tulleet ELY-keskuksen tietoon Maantie 152 -hankkeen ympäristövaikutusten arviointimenettelyn jälkeen, jonka takia asiaan ei ole aikaisemmin ollut mahdollista ottaa kantaa. Havaitun viitasammakon lisääntymispaikan ekologisen toiminnallisuuden turvaaminen ei ole itsestään selvästi ristiriidassa myönnetyn ympäristöluvan ehtojen kanssa. Viitasammakon, kuten kirjojokikorennon ja vuolajokisimpukankin, osalta tärkeintä on, että hankealueelta Tuusulanjokea kohti valuvat pintavedet käsitellään hankealueella ympäristöluvan ehtoja asianmukaisesti noudattaen. Hulevesistä ei saa aiheutua haittaa Tuusulanjoen eliöstölle.

Viitasammakot kuten muutkin sammakkoeläimet ovat erityisen herkkiä lisääntymisympäristönsä veden pH:n laskulle sekä kohonneille raskasmetallipitoisuuksille, erityisesti alumiinille ja kuparille. Viitasammakon lisääntymispaikkoina toimivien lampien veden turvallisten kemiallisten raja-arvojen asettaminen on pääosin mahdotonta. Suurin osa sammakkoeläimiä koskevista toksisuuskokeista on tehty laboratorioissa, joissa olosuhteet väistämättä poikkeavat luonnonlammista. Ruotsissa maatalousympäristössä olleissa lammissa nitraatti ja nitriittipitoisuuksien muutoksien ei kuitenkaan havaittu vaikuttaneen viitasammakoiden nuijapäiden kehitykseen.

Valituksen kohteena oleva ympäristölupapäätös ja sen hulevesiä ja niiden tarkkailua koskevat määräykset on muotoiltu sellaisiksi, että ELY-keskus voi luonnonsuojelulakia valvovana viranomaisena tarvittaessa tehdä suunnitelmaan muutoksia muun muassa viitasammakkolammen vedenlaadun seurannan osalta.

Pohjaveteen syntyvät vaikutukset voivat poiketa ennakoituissa selvityksissä ja vaikutusten arvioinnissa todetusta, jolloin tarkkailujen todentamisella voidaan ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin. Vuosittain tehtävät tutkimukset (suppea

analyysi) ovat riittävät mahdollisten vaikutusten tunnistamiseksi. Laki vesien ja merenhoidosta koskee pohjavesimuodostumia, eli luokiteltuja pohjavesialueita.

Finavia Oyj, Fingrid Oyj, Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen ja Varsinais-Suomen ELY-keskuksen kalatalouspalvelut -vastuualue ovat ilmoittaneet, etteivät ne anna valitusten johdosta vastinetta.

Uudenmaan ELY-keskuksen liikenne- ja infrastruktuuri -vastuualueelle, Vantaan kaupunginhallitukselle, Vantaan kaupungin terveysuojeluviranomaiselle, Tuusulan kunnanhallitukselle, Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja Tuusulan kunnan terveysuojeluviranomaiselle on varattu tilaisuus vastineen antamiselle valitusten johdosta. Vastineita ei ole annettu.

Peab Industri Oy on valitusten, lausunnon ja vastineen johdosta antamassaan vastineessa vaatinut, että valitukset hylätään ja esittänyt vaatimuksensa tueksi muun ohella seuraavaa:

Mallinnusten perusteella kivenmurskaimen eteläpuolelle sijoitettava viisi metriä korkea valli pienentää melutasoja eteläpuolella olevien asuintalojen kohdalla siten, että melutaso jää kaikissa laskentatilanteissa ja kaikissa reseptoripisteissä laskentaepävarmuus huomioituna alle päiväajan ohjearvon (L_{Aeq})₇₋₂₂ 55 dB. Peab Industri Oy on suunnitellut tämän lisäksi luvanhakuvaiheessa alueen eteläreunaan uuden meluesteen ehkäisemään alueelta leviävää melua lähimpien asuinrakennusten suuntaan. Tätä meluestettä ei ole huomioitu tehdyssä melumallinnuksessa, kuten ei myöskään ottamisalueen kaakkoislaidalle toteutettavaa pintamaavallia, joka vaimentaa erityisesti porauksen melua.

Hakemusta varten tehty mallinnus perustuu laajempiin toiminta-aikoihin kuin mitä myönnetty lupapäätös mahdollistaa. Lisäksi melumallinnusten tulosten huomioimisessa ja vertaamisessa todelliseen tilanteeseen on huomioitava, että sääolosuhteet vaikuttavat merkittävästi melun leviämiseen. Sivu- tai vastatuuliolosuhteessa aiheutuva melutaso on laskennan tulosta pienempi ja usean sadan metrin etäisyydellä selvästi pienempi kuin laskennan tulos. Helsinki-Vantaan lentoaseman tuulitietojen havainnoista 82 %:ssa tuulen suunta oli idän ja lännen (46° - 329 °) väliltä. Siten aiheutuvat melutasot ovat laskennan tuloksia pienempiä valtaosan ajasta, sillä lähimmät häiriintyvät kohteet sijaitsevat hankealueen lounaispuolella.

Yhteismeluarvioinnin puuttuminen ei voi olla myönnetyn päätöksen kumoamisen peruste, koska sen tekemistä ei lupaviranomainen vaatinut. Louhinnan ja murskauksen osalta kyse ei ole ohjearvoista. On yksiselitteistä, että valtioneuvoston asetuksen (800/2010) 7 § määrittää melupäätöksen (993/1992) mukaiset ohjearvot raja-arvoiksi ympäristöluvanvaraiselle louhinta- ja murskaustoiminnalle.

Alue on melun osalta haasteellinen, sillä melua syntyy useista alueella olevista toiminnoista, kuten lentoliikenteestä ja liikenteestä alueella toimivien

toiminnanharjoittajien toimintojen lisäksi. Tällaista yhteismeluselvitystä tulee edellyttää yhteisesti alueella toimivilta toiminnanharjoittajilta toiminnoille myönnettävien ympäristölupien yhteydessä eikä se voi olla yksittäisen toiminnanharjoittajan vastuulla. Yhteismeluselvityksiin osallistumisesta on myös määrätty myönnetyn luvan lupamääräyksessä 16.

Melumallinnuksen tekijät perustavat arvionsa melun impulssimaisuudesta vastaavasta toiminnasta tehtyihin melumittauksiin ja havaintoihin.

Alueella ei ole tällä hetkellä asfaltti- tai betoniasemaa. Asfalttiasema ja betoniasema eivät tule tilan puutteen takia toimimaan alueella yhtä aikaa, kuten jo hankealuetta koskevassa YVA-menettelyssä on selkeästi tuotu esille. Mallinnuksen riittävyden osalta on huomioitava, että asfalttiaseman äänitehotasot ovat suuremmat kuin betoniaseman.

Toiminta on alueelle tavanomaista ja läheisyydessä on samantyyppistä toimintaa. Asemakaavan hyväksymisen (Vantaan kaupunginvaltuusto, 23.5.2011) jälkeen alueelle on vahvistettu Uusimaa-kaava 20502, jossa suunnitelma-alueen länsipuolelle on osoitettu maakunnallisesti merkittävän tien ohjeellinen linjaus (maantie 152) ja suunnitelma-alueen eteläosa sijoittuu lentomelualueelle (L_{den} 55–60 dBA). Itse suunnitelma-alueelle maakuntakaavassa ei ole osoitettu erityistä käyttötarkoitusta. Lisäksi Vantaan yleiskaava 2020 on hyväksytty, mutta siitä Helsingin hallinto-oikeuden tekemä päätös (28.6.2022) ei ole vielä lainvoimainen. Yleiskaavasta tehdyt valitukset eivät koske suunnitelma-alueen merkintöjä tai määräyksiä. Yleiskaavassa suunnitelma-alue sijoittuu alueelle TT, eli tilaa vaativan tuotanto- ja varastotoiminnan alueelle. Koska myönnetyn lupapäätöksen mukainen toiminta on asemakaavan mukaista, ei erillistä arviointia naapuruussuhdehaitan osalta voida lähtökohtaisesti edes pitää tarpeellisena.

Myönnetyn lupapäätöksen mukainen toiminta täyttää niin sanotun Murausasetuksen (800/2010) vaatimukset toiminnalle. Toiminnasta aiheutuvat vaikutukset voidaan arvioida kohtuullisiksi, kun toiminta on järjestetty kyseistä toimintaa koskevan sääntelyn mukaisesti. Lainsäätäjän lähtökohtana on siis ollut, että louhinta- ja murskaustoiminnasta aiheutuvat vaikutukset eivät aiheuta ympäristön pilaantumista tai kohtuutonta rasitusta silloin, kun toiminta täyttää Muraus-asetuksessa säädetyt edellytykset. Naapuruussuhdeoikeudessa lähtökohtana on myös, että ympäristöluvanvaraisesta toiminnasta aiheutuvia tavanomaisia haittoja tulee sietää.

Vaikka alueen ympäristössä on asutusta, itse suunnitelma-alueesta alle 500 metrin etäisyydellä on yhdeksän asuinrakennusta, eikä yhtään vapaa-ajan asuinrakennusta. Nämä yhdeksän asuinrakennusta ovat kaikki vähintään 400 metrin etäisyydellä suunnitelma-alueen rajasta.

Toimintojen sijoittumista on suunniteltu siten, että murskauslaitos saadaan mahdollisimman nopeasti sijoitettua alhaisimmalle ottotasolle melun leviämisen estämiseksi. Alueen eteläreuna jätetään toiminnan alussa louhimatta ja louhitaan vasta myöhemmin, jonka johdosta murskauslaitos

sijoittuu myös tässä suunnassa rintauksen taakse. Ottosuuntien osalta on myös huomioitu se, että murskauskalvos saadaan mahdollisimman pitkään sijoitettua syntyvien rintausten ympäröimäksi. Toiminnalle on myönnetty määräaikainen lupa. Lisäksi myönnetyn luvan lupamääräyksellä 1 on rajattu päivittäisiä toiminta-aikoja ja siten vähennetty rasituksen ajallista esiintymistä.

Suunniteltu tielinjaus (maantie 152) sijaitsee viitasammakkokohteen ja Peab:n suunnitelma-alueen välillä. Peab Industri Oy:n suunnitelma-alueella periaatteena vesienhallinnassa on, että alueelle kertyvät hulevedet johdetaan pois kiinteistöltä selkeytysaltaiden ja biosuodattamon kautta. Näiden ratkaisujen avulla varmistetaan, että hulevedet eivät sisällä haitallisissa määrin kiintoainetta tai tyypeä, kun ne lasketaan kiinteistöllä 92-418-7-148 kulkevaan ojaan. Tukitoiminta-alueen vedet puretaan erikseen samaan ojaan 1-luokan öljynerottimen kautta. Toimittaessa myönnetyn luvan mukaisesti ei luonnonsuojelulain mukaista estettä toiminnalle ole.

Vaadittu toiminta-aikoja koskeva lupamääräyksen 1 muutos sekä louhinnalle esitetty kesätauko ovat kohtuuttomia. Kesätauon osalta toisen toiminnanharjoittajan lupatilannetta ei voida pitää perusteena Peab Industri Oy:n toiminnan rajaamiselle. Päätöksen lupamääräyksessä 1 on annettu jo Muraus-asetusta tiukemmat toiminta-aikarajoitukset porauksen, rikotuksen ja räjäytysten osalta. Kyseisen asetuksen laatimista koskevassa muistiossa (Ympäristöministeriö, 3.9.2010) ei ole mitään valituksessa esitettyä mainintaa siitä, että toiminta-aikojen rajaukset koskisivat vain tilannetta, jossa murskauskalvos olisi ainoa melunlähde alueella. Alle 500 metrin etäisyydellä suunnitelma-alueesta ei sijaitse mitään Muraus-asetuksen tarkoittamia melulle altistumisen kannalta erityisen herkkiä kohteita.

Valituksessa vaadittu melutason raja-arvoa 48 dB ei ole tuotu asiassa aiemmin esille, eikä se perustu Peab Oy:n toimintaa koskevaan erityislainsäädäntöön, eikä sille ole muitakaan perusteita. Vaatimus on kohtuuton.

Yritysten tasavertainen kohtelu ei voi tarkoittaa sitä, että tapauskohtaista harkintaa ei tehtäisi. Kaikkien toimijoiden toiminta-aikoja ei ole tarpeen yhtenäistää, vaan toiminta-aikojen tarkastelussa tulee tehdä harkintaa.

Lupamääräyksen 17 muutos on tarpeeton, sillä vaadittu lisäys sisältyy jo lupamääräykseen. Tien puhdistaminen riittävän usein on toimenpide, jota on tehtävä, että lupamääräystä 17. voidaan noudattaa.

Vaatimus lupamääräyksen 20 muuttamisesta on tarpeeton. Lupamääräys antaa jo nyt mahdollisuuden jatkuvatoimiselle (2 kuukautta) hiukkasmittaukselle tarvittaessa. ELY-keskuksella on valta muuttaa lupamääräyksen 19 mukaisesti laadittavaa toiminnan käyttö-, päästö- ja vaikutustarkkailusuunnitelmaa.

Vaatimus melumallinnuksen uusimisesta on perusteeton. Louhinta- ja murskaustoiminnan lähtömelutasot ovat yleisesti hyvin tiedossa. Peab Industri Oy:n hakemusta varten tehty melumallinnus on tehty todellisten, vastaavasta toiminnasta mitattujen lähtömelutasojen perusteella. Melumallinnus ei ole lupamääräyksessä 21 vaaditun meluselvityksen laatimiseksi tarpeen, koska

määräyksen mukaisesti kyseessä on toiminnan aiheuttaman melutason mittaus, eikä valittajakaan ole tältä osin hakenut muutosta kyseiseen lupamääräykseen.

Lupamääräyksen 25 muutos on tarpeeton. Vuosittain tehtävät tutkimukset (suppea analyysi) ovat riittävät myös ELY-keskuksen mukaan mahdollisen vaikutusten tunnistamiseksi.

Seutulän kyläyhdistys ry:n, Kiilan Omakotiyhdistys ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n valituksessa esitetyt vaatimukset ovat perusteettomia. Maastokatselmukselle ei ole tarvetta, koska alueen luonnonolosuhteet sekä maisemavaikutukset on selvitetty YVA-menettelyn yhteydessä. Myönnetty lupapäätös ei ole virheellinen, eikä siten perusteita valittajien oikeudenkäyntikulujen korvaamiselle ole.

Mikäli ELY-keskus yhteysviranomaisena olisi pitänyt hankkeesta tehtyä ympäristövaikutusten arviointia puutteellisena, olisi se pyytänyt täydennystä arviointiselostukseen, joka olisi sen jälkeen kuulutettu uudelleen. Toimintojen ympäristövaikutusten arviointi on ollut riittävä.

Toiminnanharjoittaja on pyytänyt ELY-keskuksen kannanottoa YVA-menettelyn riittävydestä, kun paikalta louhittavaa määrää kasvatetaan 300 000 tonnilla, jolloin vuosittainen louhintamäärä kasvaa 500 000 tonnista 800 000 tonniin. Vastaavasti vuosittaista louheen vastaanottomäärää on pienennetty 300 000 tonnia, jolloin alueella käsiteltävän kiviaineksen maksimimäärä on pysynyt muuttumattomana, vastaten YVA-menettelyssä arvioitua 1 500 000 tonnia.

Toiminnanharjoittaja on melun osalta viitannut aiemmin esitettyyn ja todennut lisäksi, että sillä ei ole tiedossa, että Västerskogin hanke olisi edennyt vuosina 2011–2013 läpikäydyn YVA-menettelyn jälkeen. Hanke tuli kuitenkin huomioitavaksi nyt käsillä oleva hankkeen YVA-menettelyssä yhtenä tiedossa olevista hankkeista.

Tärinän osalta toiminnanharjoittaja on esittänyt, että toiminnan lähiympäristössä on tehty alustava louhinnan riskianalyysi, jossa on määritelty tärinälle raja-arvot sekä edellytetään, että tärinää seurataan vähintään 5 mittarilla. Tärinästä ei aiheudu naapurussuhdelain 17 §:n mukaista kohtuutonta rasitusta toimittaessa myönnettyssä lupapäätöksessä määrättyllä tavalla.

Ilmapäästöjen osalta toiminnanharjoittaja on esittänyt, että päästömallinnuksen luotettavuuden kyseenalaistamiselle ei ole perusteita. YVA-menettelyssä ilmanlaadun muutoksen vaikutus ihmisten terveyteen on arvioitu vähäiseksi ja mahdollisten torjuntatoimien kanssa hankkeella ei ole vaikutusta ihmisten terveyteen. Valituksenalaisella päätöksellä on annettu kattavat määräykset pölypäästöjen vähentämisestä ja tarkkailusta.

Kallioperää on tutkittu YVA-menettelyn pohjavesiputken kairauksen yhteydessä (Mincor Oy ja Kivikonsultit Oy, Hankallio PVP-1, kallioperätutkimukset, tutkimusreikien videokuvaukset). Alueen kallioperä on

pääosin massamaista, karkearakeista pegmatiittia. Geologin lausunnossa (19.6.2018) on todettu, että kallioperän rakoilu on tiivistä ja huonosti vettä johtavaa.

Hankkeen vaikutuksia kalastoon arvioitaessa on YVA-selostuksessa huomioitu myös tuoreempia kuin vuosien 2004 ja 2008 sähkökalastuksia. Varsinais-Suomen ELY-keskus kalatalousviranomaisena on antanut hakemuksesta täydentävän lausunnon (23.6.2020), jossa se on todennut, että YVA-vaiheessa laaditut arviot toiminnan vesistö- ja kalastovaikutuksista ovat riittäviä ja vesistö- ja kalastovaikutusten voidaan olettaa jäävän kokonaisuudessaan melko pieniksi.

Toiminnalla ei ole sellaisia todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -verkostoon, että luonnonsuojelulain 65 §:n mukainen arviointi olisi ollut tarpeen.

ELY-keskus ei ole vastineessaan esittänyt mitään sellaisia perusteita, miksi nimenomaisesti toimialaa säätelevän asetuksen mukainen melutason raja-arvo ei olisi riittävä, vaan melutason raja-arvoksi olisi määrättävä 48 dB. Toimintaa koskevan tarkkailun yhteydessä voidaan todentaa esitettyjen meluntorjuntatoimien riittävyys. Lupapäätöksessä on määrätty tarkasti (esimerkiksi lupamääräys 11) meluntorjuntatoimista ja niistä ELY-keskukselle esitettävistä tiedoista. Lisäksi lupamääräyksessä 19 on määrätty päivitettäväksi toimintaa koskeva tarkkailusuunnitelma. Kyseisessä lupamääräyksessä on lisäksi määrätty, että Uudenmaan ELY-keskus voi tarvittaessa muuttaa tarkkailuohjelmaa. Myöskään kuormaamisen ja kuljetuksen toiminta-aikojen rajaukset eivät ole perusteltuja.

Hakemusta varten tehdyssä mallinnuksessa käytetyt äänitehotasot perustuvat mallinnuksen laatijan aiempiin mittauksiin vastaavasta toiminnasta. Siten ei ole perusteita epäillä, että mallinnus ei olisi ollut sopiva luvanmyöntämisedellytysten arvioimiseksi ja lupamääräysten antamiseksi.

Vantaan kaupungin ympäristölautakunnalle on varattu mahdollisuus vastaselityksen antamiseen lausunnon ja vastineen johdosta. Vastaselitystä ei ole annettu.

Kiilan omakotiyhdistys ry, Seutulan kyläyhdistys ry ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry ovat lausunnon ja vastineen johdosta antamassaan vastaselityksessä todenneet muun ohella seuraavaa:

Hankkeen ympäristövaikutuksia ei ole selvitetty YVA-lain 15 §:n tarkoittamalla tavalla. Ympäristövaikutukset tulee selvittää ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä suunnittelun mahdollisimman varhaisessa vaiheessa hankkeen muu valmistelu huomioon ottaen vaihtoehtojen ollessa vielä avoimina.

EU-tuomioistuimen 7.1.2004 antaman ratkaisun C-201/02 kohta 53 velvoittaa arvioimaan hankkeen tunnistettavat vaikutukset lähtökohtaisesti heti kun kaikkien niiden ”vaikutusten, joita hankkeella voi olla ympäristöön,

yksilöiminen ja arvioiminen on mahdollista”. YVA:n ja lupamenettelyn keskeinen rooliero liittyy juuri siihen, että YVA:ssa voidaan vielä tarkastella hankkeen eri vaihtoehtoja, kun taas lupavaiheessa on jo edetty valitun vaihtoehdon lupaedellytysten tarkasteluun. Laajalti vaikuttavien infrahankkeiden kohdalla, kuten tässä tapauksessa, vaihtoehtotarkastelu muodostaa olennaisen keinon hankkeen vaikutusten hallinnan keinona. Siksi myös vuorovaikutuksen tiedollisten edellytysten tulee olla osallisten käytettävissä silloin kuin eri vaihtoehtojen merkitystä arvioidaan.

YVA-menettely ei täytä tarkoitustaan, vaikka se sinänsä menettelynä olisi suoritettu, mikäli olennaisia ympäristövaikutuksia sen yhteydessä ei ole kuitenkaan riittävällä tavalla arvioitu. YVA-menettelyn puutteellisuuteen haetaan muutosta juuri lupapäätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä.

Koska melumallinnus ei sisällä yhteismallinnusta eikä sitä ole edellytetty myöskään lupapäätöksessä, lupapäätös ei ole perustunut melun osalta riittävään selvitykseen. YVA-menettely tarjoaa menettelytavan eri hankkeiden yhteisvaikutusten selvittämiseen.

Se, että kaikkien alueen toimijoiden lähtömelutasot eivät ole selvillä, ei ole syy jättää yhteismelumalli tekemättä. Melumalli, jossa otetaan huomioon myös muiden toimijoiden melutaso, on ympäristölupamenettelyissä varsin tavanomainen.

Jos yhteismelumallia ei ole tehty, käsitys meluntorjuntatoimien riittävydestä ei perustu edes mallintamiseen, jolloin siitä ei voitane olla objektiivisella tavalla varmoja. Meluselvitys, jossa on huomioitu myös muut melulähteet, olisi ollut välttämätön myös liikennemelun takia.

Huomiotta on jäänyt muun muassa, että joen kalakanta vaikuttaa olennaisesti vuollejokisimpukan esiintymiseen alueella toimiessaan väli-isäntänä simpukan toukkavaiheessa. Hankkeen vaikutuksia Natura-alueeseen ei ole selvitetty varovaisuusperiaatteen edellyttämällä tavalla.

Aluehallintoviraston viittaama luontoselvitys ei kartoita kirjojokikorenon suojelutilannetta tämän hankkeen kannalta. Luontoselvittäjien tehtävänä ei ole arvioida hankkeen vaikutusta läheisen vesistön veden laatuun, joten tukeutuminen vaikutusarvioon ei ole johdonmukaista. Luontoselvityksen sivulla 26 todetaan: ”Tutkitun eläimistön osalta merkittäviä olivat havainnot kirjojokikorennosta. Todennäköisesti ne tulevat lähiseudun lisääntymispaikoilta. Siksi on tärkeää, että hankealueelta Tuusulanjokeen valuvat vedet pidetään puhtaina, jotta korentojen lisääntyminen vesistöissä onnistuu myös jatkossa.”

Lupamääräys 23 määrittelee tarkkailuvelvoitteen puutteellisesti, sillä siitä ei käy ilmi, mikä laukaisee yhteistarkkailutarpeen ja kuka sen määrittelee.

Lupamääräyksen 20 mukainen menettely on haitankärsijän kannalta kohtuuton. Lupamääräyksen valvonta ja mittauksen vaatiminen jää naapuruston vastuulle, koska luvanvalvoja ei käy alueella tekemässä

aistinvaraisia havaintoja. Haitankärsijän olisi näin ollen ensin herätettävä valvojan mielenkiinto ja vaadittava tältä mittauksen määräämistä. Määräyksen antamiseen ja mittaussuunnitelman laatimiseen menee aikaa ja lisäksi valvontaviranomainen tarvitsee vähintään kaksi kuukautta aikaa suunnitelman hyväksymiseen. Haitan havaitsemisesta voinee kulua puolikin vuotta ja vuodenaika vaihtua niin, että haitta on ohi, kun mittaus olisi tehtävissä.

Vastaselitykseen on liitetty HSY:n selvitys ”Työmaapölymittaukset vuonna 2021”, jonka mukaan hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) raja-arvot ylittyvät päivittäin Kivenlahdessa ja Kiilassa.

Aluehallintoviraston näkemys, että toiminnasta ei aiheudu eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n mukaista kohtuutonta rasisusta, jää perustelemattomaksi, varsinkin kun otetaan huomioon yhteisvaikutusten selvittämiseen liittyvät puutteet. Myöskään se, että lupa on määräaikainen, ei poista kohtuuttomuutta.

Aluehallintoviraston lausumassa vesienhoitosuunnitelmien ja ympäristölupaharkinnan välinen yhteys esitetään virheellisesti, sillä ympäristönsuojelulain 83 §:n mukaan lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten vesienhoitosuunnitelmat on otettu huomioon. Ei ole tarpeen arvioida hankkeen vaikutusta vesienhoidon tavoitteisiin vaan niiden toteutumiseen.

Kiilan omakotiyhdistys ry, Seutulan kyläyhdistys ry ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry ovat lähettäneet lisäselvitystä oikeudenkäyntikuluistaan. Oikeudenkäyntikulut ovat kokonaisuudessaan 8 035,20 €.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus hylkää vaatimuksen katselmuksen toimittamisesta.
2. Hallinto-oikeus hylkää valitukset.
3. Hallinto-oikeus hylkää Kiilan omakotiyhdistys ry:n, Seutulan kyläyhdistys ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n vaatimuksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Perustelut

1. Katselmus

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 48 §:n mukaan hallintotuomioistuimien voi järjestää asian selvittämiseksi katselmuksen. Katselmuksessa tehdään havaintoja kiinteistöstä, maisemasta, rakennelmasta tai muusta sellaisesta kohteesta, jota ei hankaluudetta voida tuoda tuomioistuimeen.

Kun otetaan huomioon asiakirjoista saatava selvitys kokonaisuudessaan, hallinto-oikeus ei pidä katselmuksen toimittamista tarpeellisena. Kiilan omakotiyhdistys ry:n, Seutulan kyläyhdistys ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n katselmuksen järjestämistä koskeva vaatimus on siten hylätty.

2. Pääasialkaisu

Sovellettuja oikeusohjeita

Maa-aineslaki

Maa-aineslain 3 §:n 1 momentin mukaan tässä laissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu: 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista; 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista; 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai 4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Saman pykälän 2 momentin mukaan alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuva.

Maa-aineslain 6 §:n 1 momentin mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Maa-aineslain 6 §:n 3 momentin mukaan, jos hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia päätöksestä on käytävä ilmi, miten mainitun lain mukainen arviointi on otettu huomioon. Arvioinnin huomioon ottamisesta säädetään tarkemmin mainitun lain 4 luvussa.

Maa-aineslain 11 §:n 1 momentin mukaan ainesten ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Saman pykälän 2 momentin mukaan lupamääräykset on annettava: 1) ottamisalueen rajauksesta, kaivausten ja leikkausten syvyydestä ja muodosta sekä ottamistoiminnan etenemissuunnista; 2) alueen suojaamisesta ja siistimisestä ottamisen aikana ja sen jälkeen; sekä 3) puuston ja muun kasvillisuuden säilyttämisestä, uusimisesta ja uusista istutuksista ottamisen aikana ja sen jälkeen.

Pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä voidaan lisäksi antaa: 1) ottamiseen liittyvistä laitteista ja liikenteen järjestämisestä erityisesti pohjaveden suojelemiseksi; 2) ajasta, jonka kuluessa tämän pykälän nojalla määrätyt toimenpiteet on suoritettava; sekä 3) muista hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä.

Pykälän 4 momentin mukaan määräykset eivät saa aiheuttaa luvan saajalle sellaista vahinkoa ja haittaa, jota on pidettävä hankkeen laajuuteen ja hänen saamaansa hyötyyn nähden kohtuuttomana.

Ympäristönsuojelulaki

Ympäristönsuojelulain 12 §:n 1 momentin mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin mukaan hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista. Jos hakemus koskee ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa tarkoitettua toimintaa, hakemukseen on liitettävä mainitun lain mukainen ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä ennen päätöksentekoa. Hakemukseen on lisäksi tarvittaessa liitettävä luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettu arviointi.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään.

Pykälän 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

Pykälän 3 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 1 momentin 1–5 kohtien mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta.

Ympäristönsuojelulain 51 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on 49 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun seurauksen merkittävyttä arvioitaessa otettava huomioon, mitä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa tai merenhoitosuunnitelmassa esitetään toiminnan vaikutusalueen vesien ja meriympäristön tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset: 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä; 3) jätteistä sekä niiden määrän ja haitallisuuden vähentämisestä; 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa; 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista; 6) muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian ja materiaalien käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

Ympäristönsuojelulain 62 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Luvassa on lisäksi annettava tarpeelliset määräykset jätelain 120 §:ssä säädetystä jätehuollon seurannasta ja tarkkailusta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta ja sen noudattamisesta.

Pykälän 2 momentin mukaan tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä. Luvassa on myös määrättävä siitä, miten seurannan ja tarkkailun tulokset arvioidaan ja miten tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle. Toiminnanharjoittaja voidaan määrätä antamaan valvontaa varten myös muita tarpeellisia tietoja.

Pykälän 4 momentin mukaan toiminnan vesiin tai meriympäristöön kohdistuvien vaikutusten tarkkailumääräystä annettaessa on otettava huomioon, mitä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetussa laissa tarkoitetussa vesien tai meriympäristön tilaa koskevassa seurantaohjelmassa on pidetty tarpeellisena seurannan järjestämiseksi. Toiminnan tarkkailun tietoja voidaan käyttää mainitun lain mukaisessa seurannassa ja vesienhoitosuunnitelman ja merenhoitosuunnitelman laadinnassa.

Ympäristönsuojelulain 63 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomainen voi tarvittaessa ympäristöluvassa määrätä useat luvanhaltijat yhdessä tarkkailemaan toimintojensa vaikutusta (*yhteistarkkailu*) tai hyväksyä toiminnan tarkkailemiseksi osallistumisen alueella tehtävään seurantaan. Yhteistarkkailu voi koskea tähän lakiin ja vesilakiin perustuvaa tarkkailua.

Ympäristönsuojelulain 83 §:n 2 momentin mukaan, jos hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia, lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointi on otettu huomioon lupaharkinnassa. Arvioinnin huomioon ottamisesta säädetään tarkemmin mainitun lain 4 luvussa. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi, miten vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja merenhoitosuunnitelma sekä tulvariskien hallinnasta annetun lain mukaiset tulvariskien hallintasuunnitelmat on otettu huomioon.

Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaan tätä lakia ja ympäristövaikutusten arviointimenettelyä sovelletaan hankkeisiin ja niiden muutoksiin, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 26 §:n 1 momentin mukaan lupapäätökseen on sisällytettävä perusteltu päätelmä, ja siinä on asianmukaisesti otettava huomioon arviointiselostusta koskevien ja mahdollisten 29 §:ssä tarkoitettujen kansainvälisten kuulemisten tulokset. Päätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointiselostus, perusteltu päätelmä ja mahdolliset 29 §:ssä tarkoitetut kansainvälistä kuulemistä koskevat asiakirjat on otettu huomioon.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 27 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on varmistettava, että perusteltu päätelmä on ajan tasalla lupa-asiaa ratkaistaessa.

Luonnonsuojelulaki

Luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momentin mukaan luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty.

Luonnonsuojelulain 64 a §:n mukaan Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen suojelun perusteena olevia luonnonarvoja ei saa merkittävästä heikentää.

Luonnonsuojelulain 65 §:n 1 momentin mukaan, jos hanke tai suunnitelma joko yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa todennäköisesti merkittävästi heikentää valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman tai verkostoon sisällytetyn alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura

2000 -verkostoon, hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan on asianmukaisella tavalla arvioitava nämä vaikutukset. Sama koskee sellaista hanketta tai suunnitelmaa alueen ulkopuolella, jolla todennäköisesti on alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

Kirjojokikorento, saukko ja vuollejokisimpukka ovat luontodirektiivin (1992/43/ETY) liitteen IV (a) mukaisia yhteisön tärkeänä pitämiä tiukkaa suojelua edellyttäviä eläinlajeja.

Valtioneuvoston asetus kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (Muraus-asetus)

Muraus-asetuksen 7 §:n mukaan toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja.

Muraus-asetuksen 8 §:n 1 momentin mukaan, jos toiminnan etäisyys melulle alttiista kohteista on alle 500 metriä, ei murskaamista, poraamista, rikotusta tai räjäytyksiä eikä kuormauksia tai kuljetuksia saa tehdä viikonloppuisin eikä arkipyhinä, vaan:

- 1) murskaaminen on tehtävä arkipäivisin kello 7.00 ja 22.00 välisenä aikana;
- 2) poraaminen on tehtävä arkipäivisin kello 7.00 ja 21.00 välisenä aikana;
- 3) rikotus on tehtävä arkipäivisin kello 8.00 ja 18.00 välisenä aikana;
- 4) räjäytykset on tehtävä arkipäivisin kello 8.00 ja 18.00 välisenä aikana; ja
- 5) kuormaaminen ja kuljetus on tehtävä arkipäivisin kello 6.00 ja 22.00 välisenä aikana.

Valtioneuvoston päätös melutasojen ohjearvoista

Melutason ohjearvoja koskevan valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 2 §:n 1 momentin mukaan asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (kello 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (kello 22–7) 50 dB.

Asiassa esitetty selvitys

Toiminta-alue ja sen ympäristö

Asiassa on kyse ympäristönsuojelu- ja maa-aineslain mukaisen luvan myöntämisestä uudelle kalliokiviaineksen ottamistoiminnalle, kallion louhinnalle ja murskaamiselle sekä asfalttijätteen vastaanottamiselle, varastoinnille ja murskaamiselle Vantaan kaupungissa kiinteistöllä Nimetön 92-34-23-1. Peab Industri Oy omistaa kiinteistön.

Toiminta-alue sijoittuu hakemuksen mukaan metsäiselle ja kallioiselle alueelle Tuusulan kunnan rajalla. Alueella kulkee Fingrid Oy:n 400 kV voimajohtolinja. Alueen maanpinnan korkeus vaihtelee +55...+74 välillä.

Hakemuksen mukaan vakituisia asuinrakennuksia on 500 metrin säteellä toiminta-alueesta yhdeksän. Lähin asutus sijoittuu noin 400 metrin päähän hankealueen reunasta kaakon-lounaan suunnassa. Luoteessa sijaitsevalle Koivikon asuinalueelle on matkaa noin 0,8–1 kilometriä. Lomarakennuksia sijaitsee eri suunnilla vakituisen asutuksen seassa.

Katinmäen luonnonsuojelualue (YSA 014135) sijaitsee noin 1 600 metrin etäisyydellä ja Natura 2000- alueeseen kuuluvat Vestran suot (SACFI0100064) noin 6,3 kilometrin etäisyydellä toiminta-alueesta. Vantaanjoki sijaitsee noin 2 kilometrin etäisyydellä ja vesistöä pitkin mitattuna noin 3,5 kilometrin etäisyydellä. Etäisyys Vantaanjokilaakson maisema-alueeseen on noin 350 metriä.

Päätöksen mukaan toimintakiinteistölle on rekisteröity Peab Industri Oy:n asfalttiasema 19.1.2015 ja betoniasema 4.11.2020. Hankealueen ympäristössä toimivat muun muassa Seepsula Oy:n maa-ainesten ottoalue sekä Kuusakoski Oy ja Suomen Paalauskeskus Oy. Helsinki-Vantaan lentokenttä sijaitsee noin 2–6 kilometrin etäisyydellä kaakossa ja Vantaan vauhtikeskus noin 1,5–2 kilometrin etäisyydellä etelässä.

Alueen liikenne suuntautuu hakemuksen mukaan suurimmaksi osin Hankalliontieltä ensin Katriinantielle ja sieltä etelään ja edelleen Kehä III:lle.

Toiminta-alue on voimassa olevassa kaupunginvaltuuston 23.5.2011 hyväksymässä asemakaavassa merkitty yhdyskuntateknistä huolto- ja palveluvien rakennusten ja laitosten korttelialueeksi (ET). Alueelle saa sijoittaa katujen ja maanteiden rakentamista sekä muuta rakentamista palvelevia laitoksia, kuten betoni- ja asfalttiaseman. Asemakaavassa maanpinnan tasoksi on esitetty +54...+59.

Vantaan yleiskaavassa vuodelta 2007 toiminta-alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M). Osalle aluetta on lisäksi osoitettu merkintä määräaikainen yhdyskuntateknisen huollon alue (et). Alueella on tilavaraus 400 kV:n voimansiirtojohtolle. Vantaan yleiskaavassa 2020 alue on osoitettu tilaa vaativan tuotannon ja varastotoiminnan alueeksi (TT). Suunnittelumääräyksen mukaan alue on varattu tuotanto-, varasto-, logistiikka ja yhdyskuntateknisen huollon toimintoille. Alueelle ei tule sijoittaa sellaisia toimintoja, jotka häiriintyvät raskaasta liikenteestä, melusta tai tärinästä. Alueen kaakkois- ja lounaispuolelle on lähivirkistysalue (VL) ja luoteispuolella suojaviheralue (EV). Maantien 152 vaihtoehtoinen tielinjaus kulkee alueen kaakkoispuolelta.

Hakemuksen mukainen toiminta

Yhtiön 2.4.2020 päivätyyn lupahakemukseen on muun ohella liitetty kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma ja ottamissuunnitelma.

Ottamissuunnitelman mukaan otettavan kalliokiviaineksen ja moreenin kokonaismäärä on 700 000 m³ ktr 15 vuoden aikana ja arvioitu vuotuinen ottomäärä 148 000–296 000 m³ ktr. Ottamissuunnitelman mukaan

ottamisalueen pinta-ala on 6,5 hehtaaria, suunnitelma alueen pinta-ala noin 10,1 hehtaaria ja alin ottotaso +54 (N₂₀₀₀). Alue tasataan ottamisen yhteydessä asemakaavan mukaiseen tasoon +54...+59.

Hakemuksen mukaan muualta vastaanotettavan louheen määrä on enimmillään 700 000 tonnia ja vastaanotettavan ja murskattavan asfaltin määrä 60 000 tonnia vuodessa. Hakemuksen 25.11.2020 päivätyn täydennyksen mukaan asfalttijätettä otetaan vastaan erilaisista tie- ja muista rakennuskohteista. Asfalttijätettä varastoidaan kerrallaan enintään 180 000 tonnia ja materiaali on alueella enintään 3 vuotta.

Hakemuksen 25.11.2020 päivätyn täydennyksen mukaan maa-ainesten ottotoimintaa eli räjäytyksiä on hakemuksen mukaisilla määrillä ja toiminta-ajoilla arviolta alle 3 vuotta toiminnan aloittamisesta, minkä jälkeen kiviaineksen murskaus perustuu paikalle tuotavaan louheeseen.

Toiminnan vaikutuksia koskevat selvitykset

Lupahakemukseen on muun ohella liitetty 13.11.2018 päivätty Kiilan kiertotalouskeskuksen ympäristövaikutusten arviointiselostus. Uudenmaan ELY-keskuksen 22.3.2019 päivätty Kiilan kiertotalouskeskus -hanketta koskeva perusteltu päätelmä on toimitettu hakemuksen täydennyksenä 25.11.2020.

Ramboll Finland Oy:n 10.3.2020 päivytyssä Kiilan kiertotalouskeskuksen melumallinnuksessa on otettu melulähteinä huomioon louhinta (porausta ja rikotus) ja murskaus, asfalttijätteen vastaanotto ja käsittely murskaamalla, asfalttiaseman toiminta, kiertotalouskeskuksen toiminta, pyöräkuormaajat sekä kuhunkin toimintoon liittyvä liikenne. Mallinnus on tehty kolmessa tilanteesta, joista ensimmäisessä alueen louhinta ja murskaus ovat käynnissä ja porausta tehdään alueen eteläosassa, toisessa alueen louhinta ja murskaus ovat käynnissä ja porausta tehdään alueen korkeimmalla kohdalla, ja kolmannessa alueen louhinta ja murskaus ovat käynnissä, louhinta on loppuvaiheessa ja alueella toimii kiertotalouskeskus.

Mallinnus on tehty lähimpien asuintalojen kohdalla sekä meluvallin kanssa että ilman vallia. Mallinnusten perusteella kivenmurskaimen eteläpuolelle sijoitettava 5 metriä korkea valli pienentää melutasoja suunnitellun kiertotalouskeskuksen eteläpuolella olevien asuintalojen kohdalla louhintavaiheesta riippuen 1–6 dB. Alueen louhinnasta, louheen murskauksesta ja kiertotalouskeskuksen toiminnasta aiheutuvat päiväajan melutasot ovat meluvalli huomioon ottaen alle 55 dB (L_{Aeq 7-22}) lähimpien asuinrakennusten kohdalla. Yöajan melutasot ovat laskentaepävarmuus huomioon ottaen 45 dB:n tasolla. Mallinnuksen laskentaepävarmuus on ollut ±3 dB. Selvityksessä on oletettu, että taajama-alueelle vakituisen asutuksen seassa olevien yksittäisten lomarakennusten osalta sovelletaan asuinalueille asetettuja melun ohjearvoja.

Tulokset on esitetty ilman häiritsevyysskorjauksia, koska tutkitut melulähteet eivät vastaavissa kohteissa tehtyjen melumittausten mukaan aiheuta

kapeakaistaista melua. Mallinnusraportin mukaan louheen murskaus ei yleensä synnytä impulssimaista melua kuin syöttösuppilon läheisyydessä ja jo muutaman sadan metrin päässä melu kuuluu tasaisen jauhavana. Jos murskaus sijoittuu altistuvaan kohteeseen nähden meluvallin tai maastomuodon taakse, vähenee melussa erottuva mahdollinen impulssimaisuus entisestään. Impulssimaisten äänien erottuminen vähenee myös etäisyyden kasvaessa äänen hajaantumisen ja taustaaänen vaikutuksesta.

Yhtiö on 25.11.2020 päivätyssä lupahakemuksen täydennyksessä ja vastineessa todennut, että vastaavissa kohteissa tehtyjen melumittausten perusteella tutkituista melulähteistä ei ole aiheutunut impulssimaista melua kuin syöttösuppilon läheisyydessä. Melu on kuulunut tasaisen jauhavana jo muutaman sadan metrin päässä. Erillistä melunhallintasuunnitelmaa ei ole laadittu, sillä toimittaessa lupahakemuksessa, melumallinnuksessa ja vastineessa esitetysti, päästään lähimpien asuinrakennusten luona melulle asetuksessa 993/1992 asetettuja ulkomelun ohjearvoja alhaisemmille tasoille.

Vantaan kaupungin tilaamana on laadittu Kiilan alueen ympäristömeluselvitys 13.4.2018. Meluselvityksen johtopäätösten mukaan tarkastelualueen teolliset toiminnot voivat aiheuttaa teoreettisen tarkastelun eli melumallinnuksen perusteella asuinrakennusten piha-alueille paikoitellen päiväajan ohjearvot ylittäviä melutasoja. Pääasiallisesti ohjearvot ylittävät melutasot ovat välillä 55-60 dB, lukuun ottamatta muutamaa asuinkiinteistöä, joissa piha-alueiden melutaso ylittää 60 dB. Teollisuuden aiheuttaman melun kannalta hiljaisimmat alueet sijoittuvat Katriinantien varteen välille Myllykyläntie-Hanskalliontie sekä Koivikon asuinalueelle.

Teollisuustoimintojen yhteisvaikutusten tarkastelu on teoreettinen tarkastelu. Todellisuudessa kaikki alueen toiminnot eivät ole yhtä aikaa käynnissä. Tehdyissä ympäristömelumittauksissa päivä- ja yöaikaiset keskiäänitasot (L_{Aeq} 7–22 ja L_{Aeq} 22–7) olivat kaikilla mittauspaikoilla ohjearvojen tasolla (päiväaikana 55 dB ja yöaikana 50 dB) tai niitä pienempiä, kun tarkastelussa otettiin huomioon arvioitu mittausepävarmuus.

Kaikilla mittauspaikoilla lentoliikenteen aiheuttama osuus melun kokonaistasoista oli merkittävä ja useimmissa tapauksissa suurin melun aiheuttaja. Laskennallisen tarkastelun perusteella teolliset toiminnot voivat aiheuttaa lähimpien asuinalueiden piha-alueilla ohjearvotasot ylittäviä melutasoja, kun useimmat toiminnot ovat käynnissä samaan aikaan ja melua aiheuttavien kohteiden toiminnoissa ei ole otettu huomioon melusuojausta.

Laadittu laskennallinen tarkastelu on teoreettinen ja osoittaa mahdollisen meluongelman. Sen perusteella laaditut meluvyöhykkeet eivät ole nykyisen tilanteen mukaisia. Laskennallisten tarkastelujen perusteella ei voida muodostaa luotettavasti kuvaa teollisten toimintojen aiheuttamista melutasoista, koska alueen teolliset toiminnot sijoittuvat eri puolille aluetta suhteellisen kauaksi toisistaan. Tällaisessa tilanteessa laskennallinen tarkastelu yliarvioi erillisten kohteiden yhteisvaikutusta. Tarkastelluille kohteille ei ole määritetty toimintojen melupäästöjä, kohteiden todellisia toiminta-aikoja,

kohteiden tarkkaa sijaintia ja kohteiden lähellä sijaitsevien esteiden (kasat) vaikutuksia.

Ramboll Finland Oy:n 14.9.2018 päivätyssä Kiilan kiertotalouskeskuksen YVA-vaiheen ilmapäästöjen selvityksessä on todettu, etteivät hankkeen päästöt mallinnuksen perusteella aiheuta hengitettävien hiukkasten tai typpidioksidin raja- tai ohjearvojen ylittymistä lähimmillä asuin- tai lomakiinteistöillä.

Finnrock Consulting Oy:n 27.6.2018 päivätyssä louhintatyön alustavassa riskianalysissä on määritelty lähialueen rakennuksille, rakenteille ja herkille laitteille tärinän ohjearvot sekä suojaus- ja varotoimenpiteet. Analyysiraportissa on muun ohella suositeltu lähialueen rakennusten, rakenteiden ja voimajohtolinjan rakennekatselmusten suorittamista, kohteiden laitteiden luettelointia ja vaimennustöitä sekä louhintaa koskevaa tiedottamista ennen louhintatöiden aloittamista.

Ramboll Finland Oy:n 12.9.2018 päivätyyn Kiilan kiertotalouskeskuksen vesienkäsittelyn ja hulevesien hallinnan suunnitelman ja lupahakemuksen 25.11.2020 päivätyyn täydennyksen ja vastineen mukaan alueen toiminnanaikainen hulevesivirtaama olisi 222 l/s. Hulevedet johdetaan öljynerotuksen, selkeytysaltaan ja biosuodattamon kautta kiinteistöllä 92-418-7-148 kulkevaan ojaan, josta ne laskevat noin 800 metrin päässä alueesta sijaitsevaan Tuusulanjokeen. Selkeytysaltaan tilavuus olisi 350 m³, syvyys noin 1,5 metriä ja purkuvirtaama 25 l/s. Biosuodatusalueen pinta-ala olisi noin 40 m². Mikäli louhinta tehtäisiin mahdollisimman nopeasti eli neljän vuoden aikana, vuosittainen hulevesikuormitus alueella harjoitettavasta louhinnasta ja muusta toiminnasta olisi vesienkäsittelyn jälkeen 1 130 kg kiintoainesta, 3 kg fosforia ja 312 kg typpeä. Hakemukseen on lisäksi liitetty Envimetria Oy:n 18.5.2017 päivätyä pohja- ja pintaveden tarkkailuohjelmaa.

Ramboll Finland Oy:n 30.8.2018 päivätyyn Kiilan kiertotalouskeskuksen maisema- ja kulttuuriympäristöselvityksen mukaan hankealue ei sijoitu valtakunnallisesti tai maakunnallisesti arvokkaiden maisema-alueiden tai rakennettujen kulttuuriympäristöjen alueelle. Myöskään valtakunnallisesti merkittäviä rakennettua kulttuuriympäristön kohteita ei sijoitu hankealueen läheisyyteen. Lähin valtakunnallisesti arvokas maisema-alue, Vantaanjokilaakso, sijoittuu lähimmillään noin 350 metrin etäisyydelle hankealueesta lounaaseen ja länteen. Ruotsinkylän kylämaiseman rajausta Tuusulan kunnan puolella sijoittuu lähimmillään noin 500 metrin etäisyydelle hankealueesta itään ja kaakkoon. Selvityksessä on todettu, että hankealue rajautuu joka suunnalta metsään, joten hankealueen läheisille maiseman ja kulttuuriympäristön arvoalueille ja kohteille ei kohdistu visuaalisia vaikutuksia tai vaikutuksia niiden ominaispiirteisiin ja arvoihin.

Mikroliitti Oy:n 21.8.2018 päivätyyn Kiilan kiertotalouskeskuksen alueen muinaisjäännösselvityksen mukaan hankealueen itäpuolella ja noin 46 metrin matkalla hankealueen kaakkoiskulmassa on Sjöskogin (Seutula) keskiaikainen tiealue, joka on kiinteä muinaisjäännös (1000010782). Hakemuksen

25.11.2020 päivätyn täydennyksen mukaan ottamistoiminta ei ulotu tiealueelle.

Ympäristötutkimus Yrjölä Oy:n 8.12.2017 päivätyn Vantaan Hansakallion luontoselvityksen mukaan suunnittelualue on pääosin talousmetsää. Alueen pohjoispuolella on avokalliota ja kalliomännikköä. Alueen itäosassa on säästettäväksi suositeltu kehittyvä heinäkorpi ja soistunut kangasmetsäalue ja alueen länsi-/eteläpuolella reheväkasvuisia luontotyyppikuvioita, joista kostea lehto ja ruohokorpi ovat metsälain mukaisesti suojeltavia elinympäristöjä. Selvityksen johtopäätösten mukaan alueella ei havaittu uhanalaisia kasvilajeja, uhanalaisia tai suojeltavia luontotyyppisiä tai suojeltuja pienvesiä. Selvityksessä ei ole havaittu lahokaviosammalta, viitasammakoita tai merkkejä liito-oravista taikka näille lajeille ainakaan kovin hyvin soveltuvia elinympäristöjä. Alueella havaittiin ruokailevia pohjanlepakoita ja viiksisiiippoja, mutta selvityksen perusteella alueella ei todennäköisesti ole niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Alueella havaittiin 12 sudenkorentolajia, joista kirjojokikorento on mainittu luontodirektiivin liitteissä II ja IV. Selvityksen mukaan havaintojen perusteella on vaikea arvioida, onko alue kirjojokikorentojen merkityksellinen levähdyspaikka, vai ainoastaan Tuusulanjoella esiintyvien yksilöiden ravinnonhankintaan liittyvä alue. Lajin kannalta olennaisin toimenpide on Tuusulanjokeen johdettavien valumavesien puhtaudesta huolehtiminen. Linnustoselvityksen perusteella alueella havaittiin uhanalaisuusluokituksestaan vaarantunut hömötiainen ja punatulkku. Alueella ei kuitenkaan todettu pesivän sellaisia lintulajeja, jotka tulisi erityisesti ottaa huomioon alueen maankäytössä.

Ympäristötutkimus Yrjölä Oy:n hankkeen ekologisiin yhteyksiin kohdistuvia vaikutuksia koskevan raportin 24.6.2018 mukaan hanke ei heikennä alueen eteläpuolelle maakuntakaavassa ehdotettua ekologista yhteystarvetta, jonka luontainen raja on nykyisen voimajohtolinjan kohdalla. Hankealueen rajautuessa voimajohtolinjaan hankealueen eteläpuoleinen metsä ja luontoselvityksessä säästettäväksi suositellut voimalinjan itäpuolella olleet kasvikuviot säästyvät. Hanke ei heikennä myöskään Tuusulanjoen merkitystä ekologisena yhteytenä, jos alueen toiminta toteutetaan niin, ettei alueelta kulkeudu haitta-aineita eikä runsaasti hienojakoista kiviainesta vesistöön. Kirkkonummen-Nuuskion ekologinen verkosto, jonka itäreunaan alue kuuluu, ei vaaranna hankkeen toteuttamisen takia.

Yhtiön 25.11.2020 päivätyn lupahakemuksen täydennyksen ja vastineen mukaan Hanskalliontien ja Myllykyläntien välillä kulkee vuoden 2018 liikennelaskennan mukaan vuorokaudessa 3 200 ajoneuvoa, joista 608 on raskaita ajoneuvoja. Vuorokauden liikennemäärä hakijan enimmäisvuosituotannolla olisi 3 776 ajoneuvoa, joista raskaan liikenteen osuus olisi 1 150 ajoneuvoa. Hakijan keskimääräisellä vuosituotannolla vuorokausittainen kokonaisliikennemäärä olisi 3 510 ajoneuvoa, joista raskaita ajoneuvoja olisi 895. Kokonaisliikennemäärän lisäys olisi siten enimmillään 18 % ja raskaan liikenteen lisäys enimmillään 89 % nykytilanteeseen nähden. Hakijan tekemän tarkastelun perusteella Seepsula Oy:n Senkkerin kiviainesalueen toiminta on kuitenkin vuoden 2018 jälkeen lisännyt Hanskalliontien ja Myllykyläntien välillä raskaan liikenteen määrää 42 %,

minkä johdosta hakijan toiminnan aiheuttama lisäys raskaan liikenteen määrään olisi tosiasiallisesti enimmillään 63 %. Mikäli arvioinnissa otetaan huomioon myös Seepsula Oy:n vireillä olevan lupahakemuksen mukainen liikennöinti ja muut alueen uudet hankkeet, hakijan osuus liikennemäärien ja erityisesti raskaan liikenteen lisäyksestä on entistä pienempi. Hankalliontien vuorokautinen liikennemäärä on vuoden 2017 tietojen perusteella ollut 1200 ajoneuvoa, josta raskaan liikenteen osuudeksi on merkitty 74 %. Tästä määrästä hakijan keskimääräinen liikennöintimäärä lisää ajoneuvoliikennettä Hankalliontiellä 29 %. Uudessa tilanteessa raskaan liikenteen osuus koko Hankalliontien tulevasta liikennemäärästä on 78 %.

Oikeudellinen arviointi

Kysymyksen asettelu

Asiassa on valitusten johdosta arvioitava, ovatko maa-aineslaissa ja ympäristönsuojelulaissa säädetyt edellytykset luvan myöntämiselle täyttyneet, kun otetaan huomioon toiminnan sijaintipaikka ja muut lähialueelle sijoittuvat toiminnot, päätöksessä annetut lupamääräykset sekä toiminnan johdosta ympäristöön kohdistuvat vaikutukset ja riskit. Valitusten perusteluissa on erityisesti tuotu esille ympäristövaikutusten arviointimenettelyn ja yhteisvaikutusten arvioinnin puutteellisuus sekä selvitysten puutteellisuus niin melun, pölyn, tärinän kuin luontodirektiivillä suojeltujen eliölajien ja vesistövaikutustenkin osalta. Valituksissa on myös esitetty, että hakemuksenmukainen toiminta on kaavoituksen vastainen ja aiheuttaa lähimmissä häiriintyvissä kohteissa kohtuutonta raskautta melun, pölyn ja tärinän muodossa. Lisäksi valituksissa on esitetty muutosvaatimuksia aluehallintoviraston antamiin lupamääräyksiin.

Ympäristövaikutusten arviointimenettely

Yhdistysten valituksessa on esitetty, että valituksenalaisessa aluehallintoviraston lupapäätöksessä ei ole otettu asianmukaisesti huomioon YVA-menettelyä ja että YVA-menettely on ollut puutteellista. Hankkeen osalta on tehty ympäristövaikutusten arviointiselostus ja Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on antanut arviointiselostuksesta perustellun päätelmän. Asiassa saadun selvityksen mukaan valituksenalaisen päätöksen mukainen toiminta vastaa parhaiten selostuksessa esitettyä vaihtoehtoa VE 1B, sillä louhinnan kokonaismäärä on tässä vaihtoehdossa sama. Vaikka louhittavan määrän vuosittainen määrä nyt käsiteltävänä olevassa ympäristölupahakemuksessa poikkeaa YVA-menettelyssä selostetusta, muutoksella ei voida katsoa olevan sellaisia merkittäviä ympäristövaikutuksia, että sitä olisi pidettävä YVA-lain 3 §:n 1 momentin mukaisena hankkeen muutoksena. Hallinto-oikeus lisäksi katsoo, että selostuksessa on riittävästi arvioitu hankkeen ympäristövaikutuksia, eikä asiassa ole muutoin esitetty sellaista selvitystä, jonka perusteella YVA-menettelyä olisi pidettävä puutteellisena. Aluehallintoviraston päätös on siten YVA-lain 26 §:n ja 27 §:n mukainen.

Yhteisvaikutusten arviointi ja selvitysten yleinen riittävyys

Sekä ympäristölautakunnan että yhdistysten valituksissa on katsottu, että asiassa ei ole riittävällä tavalla otettu huomioon kaikkien alueen läheisyydessä esiintyvien toimintojen yhteisvaikutuksia ja selvitykset ovat useilta osin puutteelliset.

Hankkeen ympäristövaikutuksia on arvioitu laajasti ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa. Arviointiselostuksessa, jonka yhteysviranomaisen on hyväksynyt, on katsottava olevan riittävät selvitykset muun ohella hankkeesta aiheutuvasta pölystä, tärinästä ja vesistövaikutuksista sekä Kiilanalueen meluselvitys vuodelta 2018, joka on kuvannut alueen yleistä melutasoa. Lisäksi hakemukseen on liitetty liikenneselvitys, päivitetty melumallinnus yhteysviranomaisen perustellussa päätelmässä esiin tuomien puutteiden korjaamiseksi sekä louhintatyön riskianalyysi. Ympäristölupapäätöksessä on esitetty tietoja hankealueen ympäristön muista toiminnoista, mutta yhteisvaikutuksia alueen muiden toimintojen kanssa ei ole saadun selvityksen mukaan pystytty täysin arvioimaan, sillä tietoja ei ole muiden toimijoiden aiheuttamista päästöistä esimerkiksi melutasojen osalta.

Hallinto-oikeus katsoo, että yhteisvaikutusten arviointi kyseessä olevalla alueella muun ohella alueen luonteesta ja toimintojen välisistä etäisyyksistä johtuen olisi vaikeaa ja tulosten luotettavuuden osalta joka tapauksessa epävarmaa. Tämä on tullut jo ilmi alueelta Kiilanalueen meluselvitystä vuodelta 2018 laadittaessa. Lisäksi suoritetuissa melumittauksissa mittaustulokset olivat ohjearvojen tasolla. Oleellista lupa-asiassa on arvioida hakemuksen mukaisen toiminnan päästöt ja rajoittaa niitä tarvittavalle tasolle sekä riittävin tarkkailumääräyksin varmistaa, että toiminta täyttää sille asetetut velvoitteet sekä seurata toiminnan vaikutuksia ympäristössä. Nyt käsiteltävänä olevan lupapäätöksen mukaisesta toiminnasta ei saadun selvityksen perusteella ennalta arvioituna aiheudu erityistä räsitusta alueella, kun etenkin otetaan huomioon melun vähentyminen hankkeen edetessä ja melun vähentämiseksi suoritettavat toimenpiteet. Yhtä toiminnanharjoittajaa ei voida velvoittaa selvittämään yksin koko lähialueen kaikkien toimintojen yhteisvaikutuksia, vaan yhteistarkkailu on yleensä valvontaviranomaisen yhteisesti koordinoima. Valituksenalaisessa lupapäätöksessä on annettu yhteistarkkailua koskeva lupamääräys 23, joka edellyttää toiminnanharjoittajan osallistumaan yhteismeluselvitykseen ja liikenneselvitykseen tarvittaessa. Hallinto-oikeus katsoo, että lupamääräys velvoittaa toiminnanharjoittajan riittävällä tavalla osallistumaan yhteistarkkailuun, mikäli sellaisia alueella järjestetään.

Hallinto-oikeus katsoo, että lupaviranomaisella on ollut käytettävissään riittävät selvitykset hankkeen ympäristövaikutusten arvioimiseksi ja luvassa on annettu riittävät määräykset yhteisvaikutusten tarkkailusta. Selvitysten sisällölliseen riittävyteen ja oikeellisuuteen hallinto-oikeus ottaa kantaa jäljempänä kunkin vaikutuksen osalta erikseen.

Melu

Valituksissa on esitetty, että melumallinnus ei ole ollut asianmukainen ja hakemuksen mukaisesta toiminnasta aiheutuu kohtuutonta räsitätusta aiheuttavaa meluhaittaa.

Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 1 on määräykset toiminta-ajoista ja lupamääräyksessä 16 määräykset suurimmista sallituista melutasoista. Melulle asetetut raja-arvot koskevat myös toiminnasta aiheutuvaa liikennettä. Päiväajan keskiäänitasoksi on määrätty Muraus-asetuksen 7 §:n mukaisesti melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) ulkomelun ohjearvo 55 dB (L_{Aeq}). Lautakunnan vaatiman raja-arvon 48 dB osalta ei ole esitetty lakiin perustuvia perusteita. Hakemuksen liitteenä esitetyn melumallinnuksen mukaan toiminnan aiheuttamat melutasot lähimmissä häiriintyvissä kohteissa viisi metriä korkea meluvalli huomioiden ovat mallinnetuissa tilanteissa enimmillään 51 dB (L_{Aeq}). Valituksenalaisen päätöksen mukaan toiminnan meluvaikutuksia ehkäistään lisäksi muilla keinoilla, kuten esimerkiksi hankkeen eteläpuolelle rakennettavalla meluvallilla ja alkutilanteessa käytettävällä vaimennetulla poravaunulla, joita ei ole otettu huomioon melumallinnuksessa. Toiminnalle on kaikissa tilanteissa asetettu Muraus-asetuksen 8 §:ää tiukemmat aikarajat myös niissä tilanteissa, kun toiminnan etäisyys häiriintyvistä kohteista on alle 500 metriä. Mallinnusraportin mukaan melu ei ole impulssimaista häiriintyvissä kohteissa. Kuitenkin, kun otetaan huomioon, että melumallinnus on tehty kaikista meluisimman tilanteen mukaisesti sekä pidemmällä toiminta-ajoilla porauksen ja rikotuksen osalta ja kun meluntorjuntatoimenpiteet ylittävät mallinnuksessa huomioon otetut, on pidettävä todennäköisenä, että valtioneuvoston asetuksen mukaiset melun ohjearvot eivät impulssimaisuus huomioidenkaan (ohjearvoon lisätään 5 dB) ylittyisi. Louhinta kestää toiminnanharjoittajan ilmoituksen mukaan arviolta kolme vuotta, jonka jälkeen toiminnasta aiheutuva melu alenee merkittävästi. Saadun selvityksen perusteella melun yhteisvaikutukset muiden läheisten toimintojen kanssa jäävät todennäköisesti vähäisiksi.

Valituksenalaisessa päätöksessä on lisäksi annettu lupamääräys 21 melun tarkkailusta, jossa melumittausten avulla selvitetään sekä keskiäänitasot, että enimmäisäänitasot häiriintyvissä kohteissa. Melun tarkkailussa selvitetään myös muut melun häiritsevyyttä lisäävät erityispiirteet, kuten mahdollinen impulssimaisuus. Tarkkailutulosten avulla valvontaviranomainen voi tarvittaessa määrätä muun ohella lisämittauksista. Lisäksi toiminnanharjoittaja on lupamääräyksessä 23 velvoitettu tarvittaessa osallistumaan alueen yhteismeluselvitykseen.

Uuden melumallinnuksen määrittämistä koskevan vaatimuksen osalta hallinto-oikeus toteaa, että melumallinnuksia tehdään vakiintuneesti valmistajien ilmoittamien lähtömelutasojen perusteella. Melumallinnus on laadittu asianmukaisesti. Mallinnuksen tulos on määrätty varmistettavan erikseen tehtävillä melumittauksilla. Lupamääräys antaa lisäksi jo nykyisellään valvontaviranomaiselle tarvittaessa mahdollisuuden määrätä lisämittauksia. Uuden mallinnuksen tai toistuvien mittauksien määrittämiselle ei näin ollen ole perusteita.

Edellä lausuttu huomioon ottaen, hallinto-oikeus katsoo, että ennalta arvioiden ei ole odotettavissa, että luvanmukaisesta toiminnasta syntyvästä melusta aiheutuu naapuruussuhdelain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta rasitusta tai muutakaan ympäristönsuojelulain vastaista haittaa. Valituksissa esille tuodusta alueen muiden toimintojen ympäristöluvista määrätyistä alhaisemmista melutasoista hallinto-oikeus toteaa, että ympäristöluvassa annetaan hakemuksessa tarkoitetuille toiminnoille omat lupamääräyksensä pilaantumisen ehkäisemiseksi ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 ja 3 momentin mukaisesti ottaen muun ohella huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, ja toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena.

Pöly

Yhdistysten valituksessa on katsottu, että hakemuksen mukainen toiminta aiheuttaa kohtuutonta pölyhaittaa. Ympäristölautakunnan valituksessa puolestaan on vaadittu, että lupamääräykseen 17 tulee lisätä määräys siitä, että laitosalueelle johtavaa tietä on puhdistettava riittävän usein. Lisäksi lupamääräykseen 20 tulee lisätä määräys pidemmästä jatkuvatoimisesta hiukkaspitoisuuksien mittauksesta.

Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen mukaan luvanmukaista toimintaa parhaiten kuvaavassa vaihtoehdossa VE 1B ilmanlaatuun kohdistuvat vaikutukset ovat pieniä. Lupapäätöksessä on otettu huomioon myös liikenteen aiheuttamat pölyhaitat. Toiminnasta aiheutuva pölyäminen on mallinnettu tilanteessa, jossa pölyntorjuntatoimenpiteitä ei ole käytössä. Hakemusasiakirjoissa on esitetty ja lupamääräyksillä on määrätty muun ohella Muraus-asetuksen mukaisista pölyntorjuntatoimenpiteistä, kuten kastelemisesta ja koteloinneista, joiden ansiosta pölyvaikutukset ovat oletettavasti mallinnettuja vähäisemmät. Lupamääräyksen 17 osalta hallinto-oikeus katsoo, että vaatimuksen kohteena oleva tien puhdistusvelvoite sisältyy jo nykyisellään lupamääräyksessä velvoitettuun liikennealueiden pölyntorjunnasta huolehtimiseen.

Lupamääräyksessä 20 on määrätty käyttötarkkailussa pölyämisen seurannasta silmämääräisesti ja tarvittaessa mittauksin. Ottaen huomioon häiriintyvien kohteiden pieni määrä, suhteellisen suuri etäisyys toiminta-alueesta sekä lupamääräykset pölyn vähentämiseksi, ei lupamääräyksessä 20 määrättyjä pölyn mittausvelvoitteita ole syytä muuttaa. Valvontaviranomaisella on myös kyseisen lupamääräyksen nojalla toimivalta määrätä tarvittavista mittauksista. Lisäksi toiminnanharjoittaja on lupamääräyksessä 23 velvoitettu tarvittaessa osallistumaan ilman laadun yhteistarkkailuun. Hallinto-oikeus katsoo, että annetut määräykset ovat riittäviä rajoittamaan ilmaan aiheutuvia päästöjä.

Tärinävaikutukset

Yhdistysten valituksessa on katsottu, että toiminnasta aiheutuvaa tärinää ei ole luotettavasti selvitetty ja että tärinä on lähimmissä häiriintyvissä kohteissa kohtuutonta.

Toiminnassa aiheutuu tärinää erityisesti louhintaräjätysten seurauksena. Alueella on tärinälle herkkiä kohteita, kuten tutka-asema, eikä esimerkiksi rakennuksille ja talousvesikaivoille aiheutuvia vahinkoja voida sulkea täysin pois. Lupamääräyksessä 6 on määrätty selvitettäväksi tietyt herkäät kohteet ja aloituskatselmuksen suorittamisesta näissä kohteissa. Räjäytykset on määrätty tehtäväksi kello 9–17 välillä ja toiminnanharjoittajalle on määrätty tiedotusvelvollisuus räjäytyksistä lähikiinteistöille. Tärinän tarkkailusta on määrätty lupamääräyksissä 20 ja 22. Hallinto-oikeus katsoo, että kun otetaan huomioon toiminnan etäisyys lähimpiin häiriintyviin kohteisiin ja kun toimintaa harjoitetaan hakemusasiakirjojen sekä aluehallintoviraston päätöksessä annettujen lupamääräysten nojalla, ei toiminnasta ennakolta arvioiden aiheudu merkittävää tärinää johtuvaa haittaa, joten tärinän ei voida katsoa aiheuttavan myöskään naapurussuhdelain 17 §:n vastaista kohtuutonta räsitusta.

Maa- ja kallioperä sekä pohjavedet

Valituksissa on katsottu, että hankkeen vaikutuksia kallioperään ja pohjavesiin ei ole riittävällä tavalla selvitetty ja pohjaveden tarkkailussa tulisi suorittaa vuosittain lupamääräyksessä 25 tarkoitettu laaja pohjavesitutkimus, jotta voidaan varmistua, että esimerkiksi lähimmät kaivot eivät pilaannu toiminnan johdosta. Lisäksi on esitetty, että toiminta aiheuttaa riskin raakavesitunnelille.

Asiassa saadun selvityksen mukaan hankkeen johdosta pohjaveteen voi kulkeutua räjätysaineista peräisin olevia typenyhdisteitä, aiheutua lievää pohjaveden sameutumista, muutoksia pohjaveden laadussa sekä purkuasfaltista voi kulkeutua pohjaveteen pieniä määriä orgaanisia hiilivety-yhdisteitä ja purkuasfaltin sisältämiä epäpuhtauksia. Pohjaveden virtaussuunnassa noin 300 metrin etäisyydellä hankealueen eteläpuolella sijaitsevissa yksityiskaivoissa on mahdollista havaita pohjaveden laadun muutoksia. Mahdolliset vaikutukset pohjavesiin on kuitenkin arvioitu asiassa saadussa selvityksessä vähäisiksi. Lupamääräyksessä 25 on määrätty pohjaveden laadun tarkkailusta ja siinä on muun ohella veloitettu toiminnanharjoittajaa ottamaan pohjavesinäytteet vuosittain suppeaa analyysiä varten ja laajaa analyysiä varten kolmen vuoden välein. Lupamääräyksen 25 mukaiset tarkkailut eli vuosittainen suppea analyysi ja kolmen vuoden välein tehtävät laajat analyysit ovat riittäviä mahdollisten pohjaveden laadun muutosten havaitsemiseksi. Hankealue sijoittuu lähimmillään noin 800 metrin etäisyydelle raakavesitunnelista, joten tähän liittyvät riskit ovat jo etäisyys huomioon ottaen vähäisiä. Hallinto-oikeus katsoo, että ottaen huomioon toiminnan vähäiset ennakoitavat vaikutukset pohjavesiin sekä aluehallintoviraston antamat tarkkailumääräykset, ei luvanmukaisesta toiminnasta aiheudu pohjaveden tai talousvesikaivojen pilaantumisen riskiä, eikä pohjaveden tarkkailumääräyksiä ole tarpeen muuttaa.

Natura-arvioinnin tarve ja luonnonsuojelulla suojellut eliöt

Valituksissa on esitetty, että hankkeella on luonnonsuojelulain vastaisia vaikutuksia niin hankkeen toiminta-alueella esiintyvien luontodirektiivin perusteella suojeltujen lajien elinolosuhteisiin ja toisaalta tällaisten suojeltujen

eliölajien elinolosuhteisiin Tuusulanjoessa ja alempana Vantaanjoen Natura 2000 -alueella. Yhdistykset ovat katsoneet, että hankkeen vaikutuksia vesienhoidon tavoitteiden toteutumiseen ei ole arvioitu eikä varsinkaan laatutekijäkohtaisesti. Lupamääräyksiä 12 ja 19 olisi muutettava.

Hankkeessa syntyy saadun selvityksen perusteella pintavesiin kohdistuvia vaikutuksia maankäytön muuttumisesta ja hulevesien mukana tulevasta kuormituksesta. Hulevedet johdetaan öljynerotuksen, selkeytysaltaan ja biosuodattamon kautta lopulta Tuusulanjokeen, joka puolestaan laskee myöhemmin Vantaanjokeen. Hulevesien käsittelystä on määrätty lupamääräyksellä 12, jonka mukaan vesienkäsittely on järjestettävä ja mitoitettava siten, että kaikki alueella muodostuvat hulevedet voidaan ylivirtaamakaudellakin käsitellä tehokkaasti. Lisäksi tarkennettu suunnitelma altaiden ja biosuodatuskentän rakenteesta ja tilavuudesta on esitettävä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tarkastettavaksi kaksi kuukautta ennen niiden rakentamista. Näin ollen esimerkiksi vuosittaisen louhinnan määrän kasvu tulee tarvittaessa ottaa huomioon altaiden mitoituksessa. Pintavesien tarkkailusta on puolestaan määrätty lupamääräyksellä 24 ja valvontaviranomainen voi lupamääräyksen 26 mukaisesti tarkkailutulosten perusteella tehdä tarpeelliseksi katsomansa muutokset päästö- ja vaikutustarkkailuun. Lisäksi muun muassa valvontaviranomainen voi ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla tehdä myöhemmin aloitteen luvan muuttamiseksi, mikäli siihen on tarkkailutulosten perusteella aihetta. Hallinto-oikeus katsoo, ettei hulevesistä niiden käsittelyä koskevat tiedot ja annetut lupamääräykset huomioon ottaen aiheudu alueen pintavesien merkittävää pilaantumista tai sen vaaraa. Toiminnasta ei myöskään ennalta arvioituna aiheudu vaikutuksia toiminnan vaikutusalueen vesien tilaan tai käyttöön liittyen.

Alueen vesistöissä on havaittu luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitetuista lajeista ainakin kirjojokikorento. Viitasammakkoa on havaittu toisen hankkeen osalta tehdyssä luontoselvityksessä toimintakiinteistön lähialueella. Luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momentin mukaan luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Toiminnan vaikutukset vesieläimille on kuitenkin arvioitu vähäisiksi. Ottaen huomioon erityisesti ympäristöön johdettavia vesiä koskevat lupamääräykset hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisen päätöksen mukaisista toiminnoista ei aiheudu luonnonsuojelulain 49 § 1 momentin tarkoittamaa lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittämistä tai heikentämistä.

Siltä osin kuin yhdistysten valituksessa on katsottava vaaditun luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisen Natura-arvioinnin tekemistä, hallinto-oikeus toteaa, että toiminta ei sijoitu luonnonsuojelu- tai Natura 2000 -alueelle. Kun otetaan huomioon toiminnan luonne, siitä aiheutuvat päästöt, jotka esiintyvät pääasiassa toimintakiinteistöllä ja sen välittömässä läheisyydessä ja etäisyys Vantaanjoen Natura 2000 -alueesta, merkityksellisten haitallisten vaikutusten aiheutuminen sen suojeluperusteena oleville luontoarvoille on poissuljettu eikä erillinen Natura-arviointi ole näin ollen ollut asiassa tarpeen.

Kaavoitus

Yhdistykset ovat valituksessaan esittäneet, että toiminta on kaavaudistuksen vastainen, sillä toiminta estää suunnitellun lähivirkistysalueen sekä suojaviheralueen toteutumisen.

Kuten asiassa saadusta selvityksestä ilmenee, toiminta-alue on voimassa olevassa asemakaavassa merkitty yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialueeksi (ET) ja alueelle saa sijoittaa esimerkiksi betoni- ja asfalttiaseman. Asemakaavassa maanpinnan tasoksi on esitetty +54...+59, joka on huomattavasti nykyistä korkeustasoa alempana. Tarkoitus on louhia alue kaavassa esitettyyn tasoon. Vantaan yleiskaavassa vuodelta 2007 toiminta-alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M). Osalle aluetta on lisäksi osoitettu merkintä määräaikainen yhdyskuntateknisen huollon alue (et). Vantaan yleiskaavassa 2020 alue on osoitettu tilaa vaativan tuotannon ja varastotoiminnan alueeksi (TT) ja suunnittelumääräyksen mukaan alue on varattu tuotanto-, varasto-, logistiikka ja yhdyskuntateknisen huollon toiminnoille. Alueen kaakkois- ja lounaispuolella on lähivirkistysalue (VL) ja luoteispuolella suojaviheralue (EV).

Kun otetaan huomioon asiassa saatu selvitys toiminnan vaikutuksista ympäristöön, sekä kaavoituksessa esitetyt toimintavaraukset, ei toiminta estä nykyisen asemakaavan tai yleiskaavan taikka yleiskaavas suunnitelman toteutumista.

Toiminta-alueen lähelle on maakuntakaavassa merkitty viitteellinen kohta, johon on tarve jättää ekologinen yhteys. Saadun selvityksen mukaan hanke ei suoraan vaikuta yhteyden laatuun ja myös välilliset vaikutukset voidaan estää luvassa määrättyillä pölyn torjunnalla ja vesien käsittelyllä.

Muut valitusperusteet

Kiilan omakotiyhdistys ry:n, Seutulän kyläyhdistys ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n valituksessa on todettu, että maanainesten ottamisesta aiheutuisi kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista, huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa ja tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantumista ilman vesilain mukaista lupaa. Valituksessa ei ole tältä osin esitetty tarkempia selvityksiä tai perusteita väitteiden tueksi, eikä asiassa ole muutoinkaan tullut ilmi tällaisia luvan myöntämisen esteitä.

Liikenteen osalta hallinto-oikeus katsoo, että selvityksissä, jotka ilmenevät edellä otsikon asiassa saadun selvityksen alla, on otettu huomioon liikenne muun ohella melun osalta ja sen osalta on annettu rajoituksia toiminta-aikojen suhteen. Hakemusasiakirjoissa on esitetty tarvittava selvitys toiminnasta aiheutuvan liikenteen määrästä. Lisäksi liikenteen mahdollisesta pölyhaitasta toiminta-alueella on annettu riittävä määräys siitä, että toiminta-alueella on

tarvittaessa kasteltava. Liikenneturvallisuus ei ole ympäristöluvassa säänneltävä seikka.

Yhdistykset ovat esittäneet aiemmin hankkeen käsittelyssä, että toiminta uhkaa hankealueen kaakkoiskulmassa olevaa Sjöskogin (Seutula) keskiaikaista tiealuetta, joka on kiinteä muinaisjäänös. Selvityksen perusteella muinaisjäänös jää koskemattomaksi.

Johtopäätökset

Edellä esitetyn perusteella ja kun otetaan huomioon asiassa saadut selvitykset, etäisyydet häiriintyviin kohteisiin sekä annetut lupamääräykset hallinto-oikeus katsoo, ettei luvanmukaisesta toiminnasta aiheudu ennalta arvioiden naapuruussuhdelain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta rasitusta tai muuta ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaista kiellettyä seurausta toiminta-alueen ympäristössä. Toiminnan ympäristövaikutusten arviointimenettely on asianmukaisesti suoritettu ja otettu huomioon aluehallintoviraston ympäristölupapäätöksessä. Toiminnan sijoittamiselle ei ole myöskään ympäristönsuojelulain 12 §:ssä tarkoitettua kaavoituksellista estettä. Näin ollen ympäristönsuojelulaissa ja maa-aineslaissa säädetyt yhteisluvan myöntämisen edellytykset ovat täyttyneet ja lupa on maa-aineslain 6 §:n ja ympäristönsuojelulain 48 §:n mukaisesti myönnettävä. Hallinto-oikeus katsoo, että toiminnalle on annettu lisäksi maa-aineslain 11 §:n ja ympäristönsuojelulain 52 §:n mukaiset määräykset sekä ympäristönsuojelulain 62 §:n mukaiset määräykset toiminnan tarkkailusta.

Edellä esitetyillä perusteilla aluehallintoviraston päätöstä ei tule kumota tai muuttaa vaan valitukset on kokonaisuudessaan hylättävä.

3. Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Pykälän 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

Kun otetaan huomioon ennen kaikkea asian lopputulos hallinto-oikeudessa, ei ole pidettävä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin tarkoittamalla tavalla kohtuuttomana, että Kiilan omakotiyhdistys ry:n, Seutulan kyläyhdistys ry:n ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n joutuvat pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Yhdistysten Peab Industri Oy:öön kohdistama oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva vaatimus on siten hylättävä.

Muut sovelletut oikeusohjeet

Maa-ainelain 1 §:n 2 momentti; 3 §:n 4 momentti; 5 §:n 1 ja 2 momentti
 Maa-ainesten ottamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 2 momentti
 Ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentti; 6 §; 11 §; 17 §:n 1 momentti; 39 §:n
 4 momentti; 66 §:n 2 momentti
 Ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 1 momentti
 Muraus-asetuksen 3 §:n 2 momentti; 4–6 §
 Ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen (79/2017) 4 §:n 1 momentti

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Vantaan kaupunginhallituksen ja Tuusulan kunnanhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **09.08.2023**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Janne Marttila ja Laura Portin sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Juha Väisänen.

Esittelijä Oscar Spåre

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksut

Vantaan kaupungin ympäristölautakunta, maksutta

Kiilan omakotiyhdistys ry, Seutulan kyläyhdistys ry ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry, oikeudenkäyntimaksu 260 euroa
 asiamies: asianajaja Sakari Niemelä
(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

Peab Industri Oy
 asiamies: Kristiina Hänninen

Vantaan kaupunginhallitus

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Tuusulan kunnanhallitus

Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Tuusulan kunnan terveydensuojeluviranomainen

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus,
 Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus,
 Liikenne- ja infrastruktuuri -vastuualue

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus,
 Kalatalouspalvelut -vastuualue

Finavia Oyj

Fingrid Oyj

Etelä-Suomen aluehallintovirasto,
 Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
 Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
 Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi, Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>